

IUNIE 1937

ANUL XLIX

Nr. 6

REVISTA PĂDURILOR

ORGANUL SOCIETĂȚII
"PROGRESUL SILVIC"

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

SUMARUL :

<i>Studii :</i>	
Aburirea cherestelei de fag	Gh. Șnaider
<i>Referate — Comentarii :</i>	
Asupra unui proces în materie de uzufruct forestier	I. Florescu
Perdelele de protecție în județul Romanși	Gr. Gr. Marinescu
<i>Problemele zilei :</i>	
Comisiunile de amenajament și de ridicări în plan	
Fixarea bazelor de amenajare	Prof. V. N. Stînghe
Comisiunile de ridicări și de amenajeri	V. P. Negulescu
Comisiunile de amenajări	I. Moldovanu-junior
Încadrarea și organizarea comisiunilor de amenajeri	I. Popescu-Zelcîn
<i>Insemnări :</i>	
Doi autori străini despre pădurile Mo'dovei și Mantienici la sfârșitul secolului al XVIII-a	Genl L. Bârzoțescu
Arbori cu dimensiuni excepționale de mari	L. Nagy Gardonyi
Pin spontan pe valea Șohodoluhî de Runc (Gorj)	At. Hatalamb
<i>Cronici :</i>	
Marginalii la a 51-a adunare generală a Soc. Progresul Silvic Varia	C. Cristea
Serbarea arborelui la Chișinău	At. Har.
Congresul internațional de Carbon carburant dela Roma	Gr. Colpacci
Moșiunea celei de a 51-a adunare a Soc. Progresul Silvic	N. Nedelcovici
	* * *
<i>Mercuriale :</i>	
Situația pieței internaționale a lemnului la începutul lunii Iunie 1937	V. Filip
Comunicat de presă (CIB și E. T. E. C.)	* * *
<i>Recenzii — Revista revistelor — Informațiuni — Cercul de studii — Necrolog — Publicații</i>	

SOMMAIRE :

<i>Etudes :</i>	
L'étuvage du bois scié de hêtre	Gh. Șnaider
<i>Rapports et Commentaires</i>	
Sur un procès en matière de usufruit forestier	I. Florescu
Les rideaux d'arbres dans le département de Romanși	Gr. Marinescu
<i>Problèmes à l'ordre du jour :</i>	
Les commissions d'aménagement et relèvement des plans topographiques	
<i>Notices — Chronique — Mercuriales — Les livres — Revue des revues — Informations — Cercle d'études forestières — Nécrologie — Publications</i>	

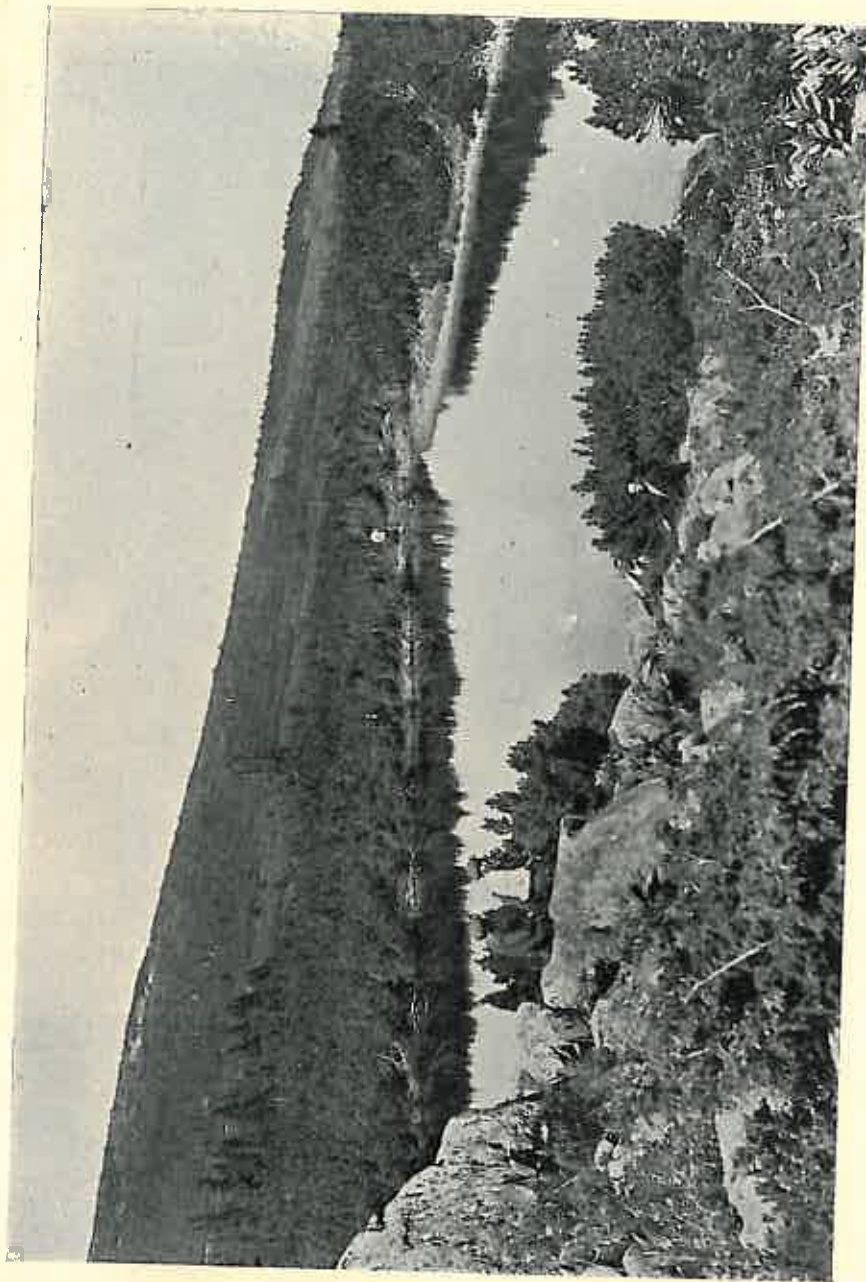
INHALT :

<i>Abhandlungen :</i>	
Abdämpfen des Buchenholzes	Gh. Șnaider
<i>Mitteilungen</i>	
Ueber einem Prozess betreffs Forstnutzungsrecht I. Florescu	
Schutzwaldstreifen im Distrikt Romanși	Gr. Marinescu
<i>Tagesfragen :</i>	
Kommissionen für Forsteinrichtung und Waldvermessung	
<i>Notizen — Chronik — Bücherschau — Die Zeitschriftenschau — Nachrichten — Forstlicher Studienkreis — Nachruf</i>	

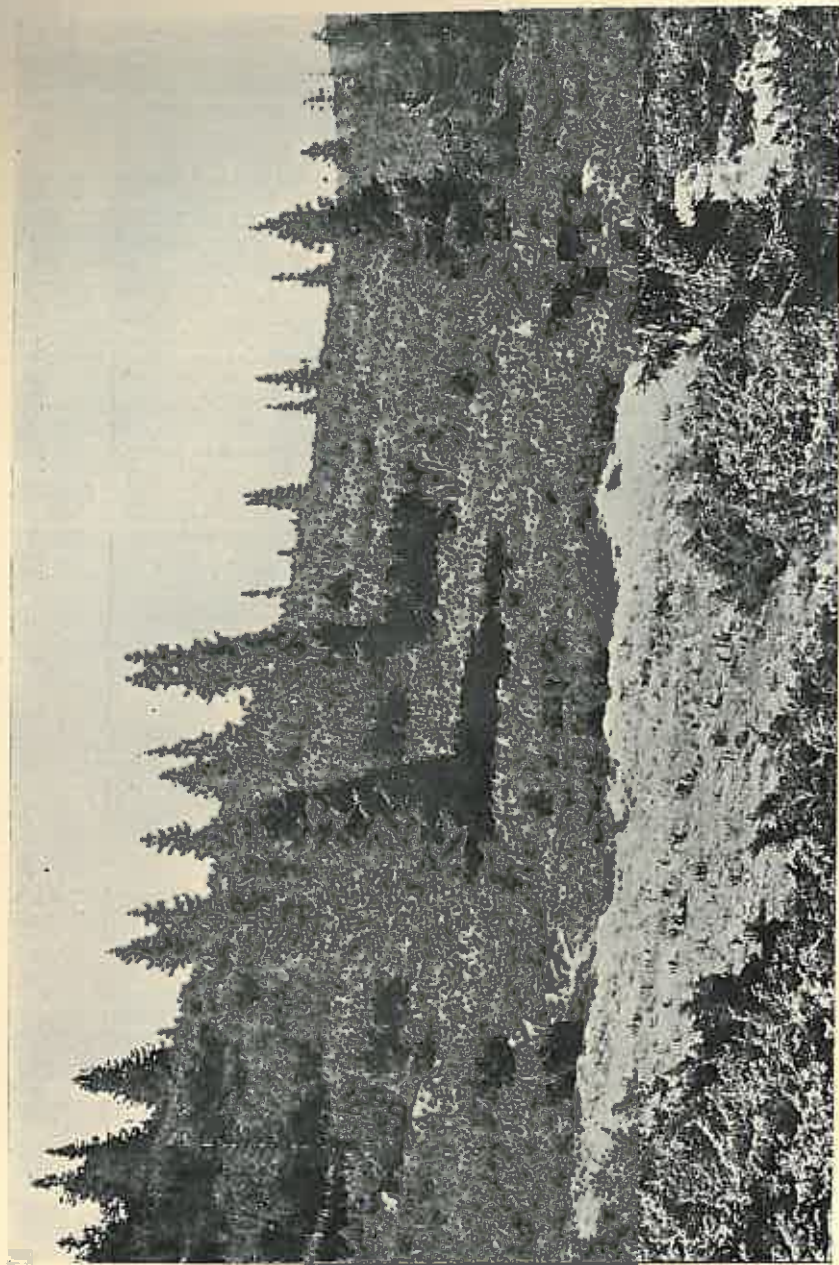
Cléop. G. Tass.

En Carpathes, la forêt supérieure à l'altitude de 1400 m. est un *Pinus pumilio* Haenke et *Juniperus*, à la limite supérieure de la forêt. (1400 m. d'altitude).

Clișeu G. Toma

*In Călimani, la limita superioară a pădurii (1400 m. alt.), un lac înconjurat de pin lărfitor și ienuper.
Dans le Călimani (Carpathes roumaines du Nord) un lac entouré de Pinus pumilio Haenke et Juniperus, à la limite supérieure de la forêt. (1400 m. d'altitude).*

Clișeu G. Toma

*Limite superioară a pădurii pe Călimani. La 1400 m. altitudine molidul în lupță cu pinul tărilor și ienuperul.
La limite supérieure de la Isrêt dans les Călimani (Carpathes roumaines du Nord). A 1400 m. d'altitude l'épicéa
lutite avec Pinus pumilio Haenke et Juniperus.*

S T U D I I

ABURIREA CHERESTELEI DE FAG

de Ing. GH. ȘNAIDER

A. Avantajele aburirii.

Cheresteaua de fag, mai ales pe piețele din Orient și pe cea engleză, se comercializează de regulă aburită; numai cantități mici se vând neaburite. Acest fapt se datorește calităților, ce capătă fagul prin aburire.

După cum se știe, lemnul de fag are un coeficient mare de contragere la uscare și o durabilitate redusă, proprietăți ce-l fac puțin apt, spre a fi întrebuințat ca lemn de lucru. Prin operațiunea aburirii se influențează asupra acestor proprietăți, modificându-le în sens favorabil și făcând astfel posibilă o întrebuințare destul de largă a acestui lemn în industrie și construcțiuni.

Avantajele ce prezintă cheresteaua de fag aburită, față de cea neaburită, sunt următoarele :

1. Se usucă mai repede după tăerea în gater.
2. Uscându-se, crapă mai puțin.
3. La variațiunile de umiditate, ce survin după uscare, cheresteaua aburită „joacă” (se contrage și se umflă) mai puțin decât cea neaburită.
4. Este mai durabilă.
5. Are o culoare roșietică plăcută.

Am spus că după aburire, cheresteaua de fag se usucă mai repede de cât cea neaburită. Acest lucru e important, dacă ne gândim, că piesele de fag, de dimensiunile comerciale mai mari

reclamă până la 5—6 ani pentru a atinge starea cunoscută sub denumirea de „perfect uscat la aer”.

Ușoara uscare a pieselor de fag aburit se datorește următoarelor 2 cauze :

a) Prin pătrunderea cu abur la temperaturi până la 100°C se solubilizează și se spală parțial din lemn o serie de substanțe, destupând vasele și dând acces aerului.

b) Datorită temperaturii mari a aburului se acumulează în lemn căldura, care ajută uscarea, provocând o evaporatie intensă în primele ore după scoaterea cherestei din camerele de aburit.

În timpul uscării în aer liber, o piesă de lemn prezintă variațiuni în conținutul de umiditate, în diversele sale părți, datorită faptului că pierderea apei se produce din interior către exterior. Ca efect al conținutului inegal de umiditate are loc contragerea inegală a fibrelor lemnoase, ceiace dă naștere la eforturi interne, care crescând mereu produc crăpături lemnului.

Prin aburire se înmoae fibra lemnoasă, sporindu-se plasticitatea lemnului, proprietate care permite o mai lesnicioasă ajustare a eforturilor interne și deci evitarea producerii crăpăturilor.

Cheresteaua aburită „joacă” mai puțin la variațiunile de umiditate, ce survin ulterior, după uscare. Explicația stă în faptul că lemnul, cu cât este supus la temperaturi mai înalte, cu atât își reduce mai mult higroscopicitatea.

Astfel fiind într'un mediu cu aceeași umiditate relativă și aceeași temperatură, o piesă de fag aburit își atinge echilibrul higroscopic, absorbind mai puțină umiditate, decât una neaburită, ceia ce înseamnă că și umflarea piesei, sub acțiunea umidității, este mai mică.

Pentru a reduce higroscopicitatea lemnului însă, nu-l putem supune la temperaturi prea înalte de aburire din 2 cauze :

1. Cu cât temperatura e mai înaltă, cu atât lemnul își pierde mai mult din rezistență. După *Arth. Koehler* („The properties and uses of wood”), piesele de la care se cere mare rezistență nu trebuiesc supuse la temperaturi mai înalte de 150° F. (=83,3°C).

2. Aburul, mai ales cel uscat, la temperaturi de peste 100°C. produce arderea cherestei la suprafață, înegrind-o.

Durabilitatea sporită a lemnului de fag aburit, față de cel neaburit, se datorește unei serii de factori, din care remarcăm:

1. Solubilizarea, transformarea și spălarea parțială, prin pătrundere de abur cald, a mai multor substanțe (în special a celor amidonoase) care servesc de hrană ciupercilor producătoare de putregai.

2. Higroscopicitate redusă. Într'un anumit mediu, o piesă de fag aburit conține un procent mai mic de umiditate decât una neaburită. Ori, umiditatea este una din condițiunile absolut necesare dezvoltării ciupercilor.

Sporirea durabilității fagului prin aburire nu este însă într'atât de însemnată, încât să permită întrebuințarea lui cu succes, în locuri umede sau sub cerul liber.

B. Construcția camerelor de aburit.

Aburirea cherestei de fag se face imediat după tăierea în gater sau circular. Principiul este de a se supune la aburit lemnul încă verde, în sevă.

De aci rezultă, că puterea de producție a unei fabrici de cherestea aburită este strâns legată de capacitatea de lucru a instalației de aburit.

Pentru a lucra rațional, o fabrică cu 3—6 gater trebuie să dispună de 3 camere (compartimente) de aburit a căror capacitate de lucru să fie acordată cu producția gaterelor, ținând seama de faptul, că debitarea fagului fiind o operație delicată, de precizie, se efectuează numai ziua.

Spre a se evita aglomerările de materiale și împiedicarea dela treabă a lucrătorilor, lucrul la camerele de aburit trebuie astfel aranjat, ca în timp ce camera I, spre ex. e în curs de încărcare, a II să fie sub presiune, iar a III în curs de descărcare.

În ce privește poziția instalației de aburit, ea se construiește în general în apropierea cazanului cu aburi, pentru a nu avea pierderi însemnate de presiune sau temperatură. Față de hala de gater, ea trebuie astfel situată, încât cheresteaua ce iese dela fabrică să nu aibă nevoie de multă deplasare, pentru a fi aburită.

La noi în țară camerele de aburit se construiesc obișnuit din

lemn sau din beton armat. Dăm mai jos descrierea unei instalații din lemn care este ușor de construit:

Volumul fiecărui compartiment este de 47 m^3 iar capacitatea de aburire până la 40 m^3 cherestea în 48 ore.

După cum se vede în fig. 1 și 2, instalația se compune din 3 compartimente (camere) de aburit al căror schelet e alcătuit din lemnărie ecarisată de brad, de $20/20$ și $12/20$ cm., așezată la circa 1.50 m. sub nivelul terenului. Lemnăria e îngrijit încheiată, iar încheierile sunt întărite cu cuie mari.

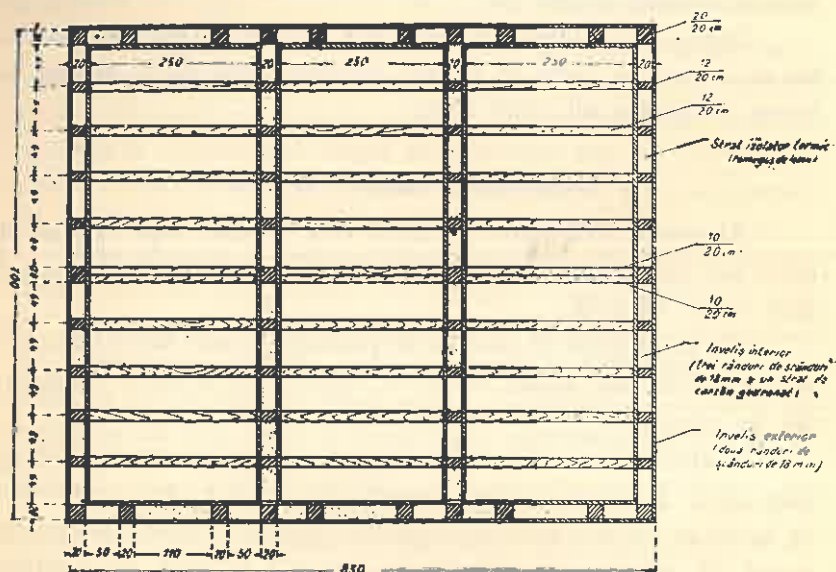

Fig. 1. — Planul unei instalații de aburit cherestea de fag (cu trei camere).

În exterior, pe acest schelet se bate în cuie un înveliș de scânduri de brad de 18 mm. grosime așezate pe 2 rânduri, iar în interior un alt asemenea înveliș. Pe învelișul interior se aplică un strat de carton gudronat american, prins cu cuie și lipit cu smoală, foaie cu foaie. Stratul de carton se acoperă cu un rând de scânduri de 18 mm. prins în cuie.

Spațiul dintre cele 2 învelișuri, interior și exterior, și locul de sub dușumea se umple cu rumeguș uscat, bine bătut.

Deasemenea cu rumeguș se umple și podul, pe o înălțime de 50—60 cm. Acest rumeguș servă ca strat termic izolator.

Sub acțiunea aburilor calzi, cartonul gudronat se înmoaie și închide găurile, ce ar rezulta din defectuoasa lipire a foilor de carton între ele sau prin baterea cuielei.

Ușile, construite deasemenea din lemn și carton gudronat, se prind de peretele camerei, cu ajutorul a 6—8 șuruburi groase (cu diametrul de 20 mm.). O astfel de cameră se închide aproape ermetic și poate suporta presiuni interioare până la 1/10.000 de atmosfere peste presiunea normală.

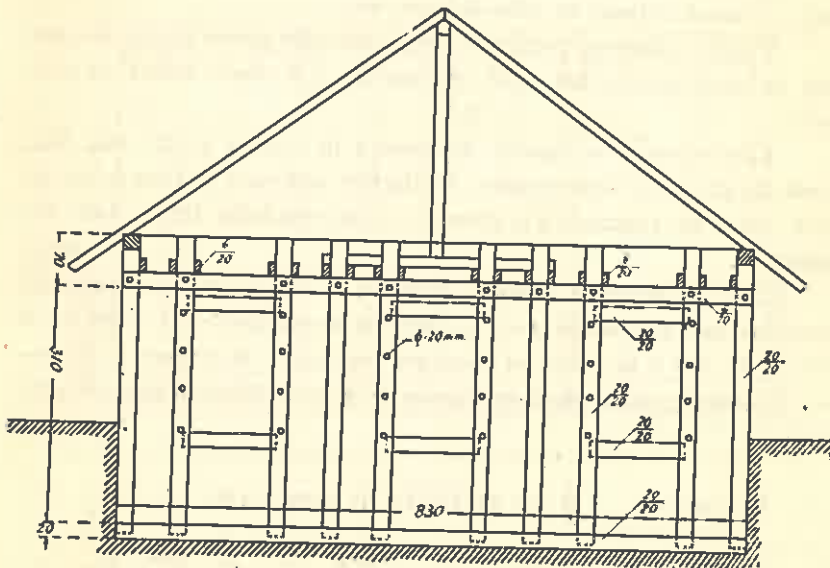

Fig. 2. — Elevația instalației de aburit cheresteaua de fag. Vedere din față.

Accesul aburilor în compartiment se face prin câte două țevi găurite (orificii de $\varnothing=4-5$ mm.) distanțate de circa 12—15 cm. situate în partea inferioară, în doliile formate de pereții longitudinali cu dușumeaua, iar aducerea aburului până la cameră se face printr'o conductă îngropată deobicei în pământ. În fața camerelor, conducta se desparte în 3 brațe, din cari fiecare poartă câte un manometru pentru indicarea presiunii. Manometrele pot fi aranjate și într'o cabină, situată în hala de gațere, sau chiar în hala de mașini, în care caz sunt necesare 3 conducte până la instalația de aburit.

Aburul se ia din cazanul de vapori al fabricii și este un abur saturat, având temperatura inițială egală cu temperatura punctului de fierbere al apei, la presiunea la care lucrează cazanul.

C. Operațiunea aburirii.

După cum am arătat mai sus, aburirea cherestei de fag se face imediat după scoaterea ei din hală de fabricație.

Este preferabil a se aburi cheresteaua pe sortimente; astfel, într-o cameră riglele, în alta dulapii, etc.

Totuși, adeseori pentru a umple locurile goale lăsate de piesele de mari dimensiuni, este necesar de a le aburi odată cu cele mici.

Cheresteaua se așează în cameră în ordine și cât mai des, piesă lângă piesă. Operațiunea de aburire, așa cum se face la noi în țară, care în practică s'a dovedit a da, rezultate bune, este următoarea :

După închiderea camerei umplută cu cherestea, se dă drumul aburului sub presiunea de $1\frac{1}{2}$ atm. și se menține așa timp de 6 ore. Apoi din 6 în 6 ore se sporește presiunea de intrare a aburului cu câte $\frac{1}{2}$ atm. până se ajunge la 4 atm. Mersul aburirii este:

În primele	6 ore	presiunea de intrare este	$1\frac{1}{2}$ atm.
" următoarele	6 "	" "	2 "
" "	6 "	" "	$2\frac{1}{2}$ "
" "	6 "	" "	3 "
" "	6 "	" "	$3\frac{1}{2}$ "
" "	6 "	" "	4 "

După aceste 36 ore se închide aburul și se lasă cheresteaua încă 6 ore. Se deschid apoi ambe'e uși, pentru ca prin curentare să iasă aburul din cameră și se scoate cheresteaua.

Pe timp de frig mare, când cheresteaua este înghețată, pentru a fi pătrunsă bine de abur și căldură, este necesar să se urce presiunea până la $4\frac{1}{2}$ atm. întreagă operațiune în acest caz durând 48 ore, în loc de 42.

În ceea ce privește presiunea din interiorul camerei, în timpul aburirii, ea nu se ridică sensibil deasupra presiunii atmosferice (cel mult cu câteva zeci-miimi dintr-o atmosferă).

Explicația stă în următoarele :

1. Aerul la temperaturi mai joase de 100°C . nu poate cuprinde vapori de apă într'o cantitate atât de mare, încât aceștia să exercite presiuni superioare unei atmosfere. Orice surplus de aburi peste punctul de saturație al aerului se condensează imediat.
2. Aburii intrând sub presiune în cameră suferă o destindere adiabatică, care are ca efect scăderea bruscă a temperaturii și deci condensarea.

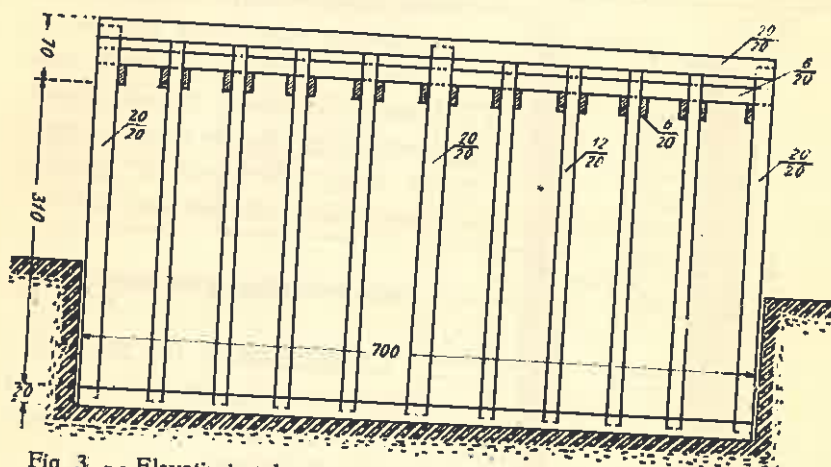

Fig. 3. — Elevația instalației de aburit cheresteaua de fag. Vedere laterală (fără acoperiș).

Supra presiunile mici, superioare unei atmosfere, ce le au de suferit cheresteaua și pereții camerei, sunt datorite numai izbirii țâșniturilor de aburi în aerul camerei.

Condițiunile la care este supusă cheresteaua în cameră sunt:

- a) Presiuni cu puțin superioare unei atmosfere (1 atm. plus câteva zeci-miimi de atmosferă).
- b) Curent ascendent de abur saturat, care în contact cu cheresteaua și pereții reci se condensează.
- c) Temperaturi variind între $50-100^{\circ}\text{C}$. și peste 100°C . avem în imediata apropiere a țâșniturilor de aburi, unde cheresteaua adeseori se arde la suprafață.

Lucru important în operațiunea aburirii este creșterea gradată a presiunii și neridicarea ei peste 4—6 atmosfere, căci astfel cheresteaua se arde ușor.

După scoaterea cherestei din cameră, ea se lasă la aer să se svânteze timp de 6—10 ore, în care timp se sortează pe dimensiuni și apoi este dusă la stivă.

Nu toate părțile cherestei se pătrund bine cu abur. În timp ce părțile sănătoase se aburesc ușor, inima având vasele astupate cu thylle umplute cu substanțe gumoase, este pătrunsă mai greu de abur.

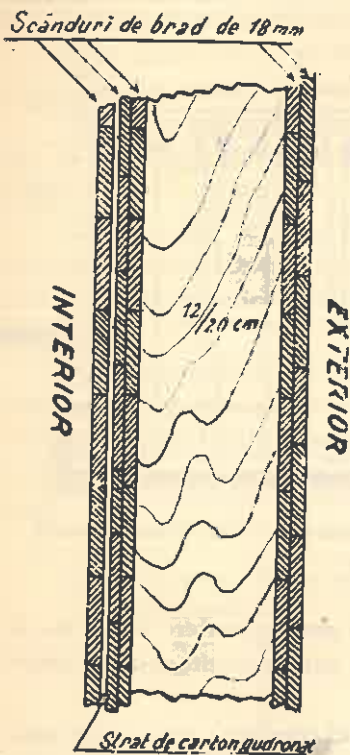

Fig. 3 bis.

Cheresteaua de fag bine aburită, după svântare, trebuie să aibă o culoare roz-roșcată intensă, cu excepția lemnului de inimă, care capătă culoarea brună-roșcată, neuniformă. Razele medulare apar în lemn sub formă de linii roșii-brune, colorate mai intens.

Stivuirea cherestei în depozit.

Cheresteaua de fag aburit reclamă multă grijă, pricepere și experiență la manipularea și stivuirea în depozit.

Motivele pentru aceasta sunt următoarele:

a) În urma pătrunderii cu abur cal, plasticitatea lemnului este sporită. Un timp oarecare după aburire, fagul e foarte plastic.

b) Fiind tăiat în gatere complet verde, lemnul conține multă umiditate.

c) Fagul e o specie ușor atacată de ciuperci producătoare de mucegai sau putregai.

O stivuire neîngrijită sau greșit efectuată poate deprecia un stoc întreg, în timp ce stivuirea corectă, pe lângă faptul că menține calitatea cherestei, contribuie și la înlăturarea unor defecte, de ex. îndreptarea pieselor strâmbe, etc.

Degradările la care în mod obișnuit e supusă cheresteaua de Țag aburit, în timpul uscării în stivă, sunt următoarele:

1. Strâmbarea pieselor, simplă sau cu sinuozități.
2. Răsucirea în jurul axei.
3. Crăparea la capete sau în părțile mijlocii.
4. Mucezirea.
5. Atacul de putregai.
- 6) Decolorarea (fizico-chimică, fără participarea microorganismelor), sub influența agenților atmosferici.

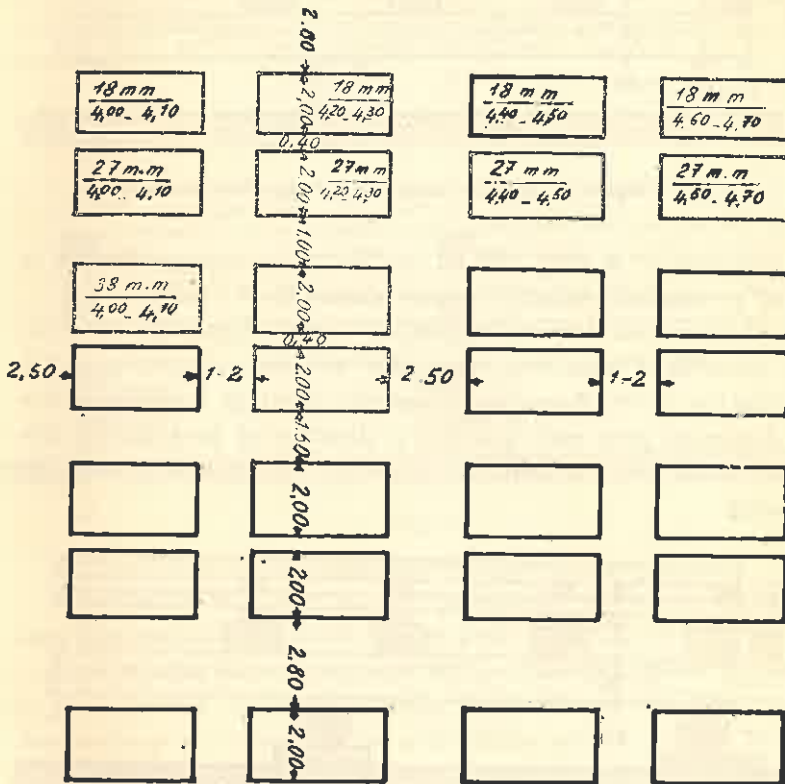

Fig. 4. — Așezarea stivelor în depozitul de cherestea.

În general, modul de stivuire depinde de condițiunile climatice ale regiunii, precum și de condițiunile locale ale situației depozitului. Într'un climat umed, cu p'uviozitatea mare se va stivui mai rar decât într'unul uscat. Într'o va'e închisă, unde stagnează aerul

umed, sau unde apele freatice sunt mai la suprafață, se va stivui considerabil mai rar, ca pe un platou uscat, bătut de vânturi.

Adeseaori, la noi în țară, cheresteaua de fag aburit se stivuește direct pe lagăre (platforme) din bușteni de brad sau pe rigle făcute din inimă de fag neaburit, la înălțimea de 15—30 cm. deasupra solului. După grosimea pieselor de stivuit, distanța între buș-

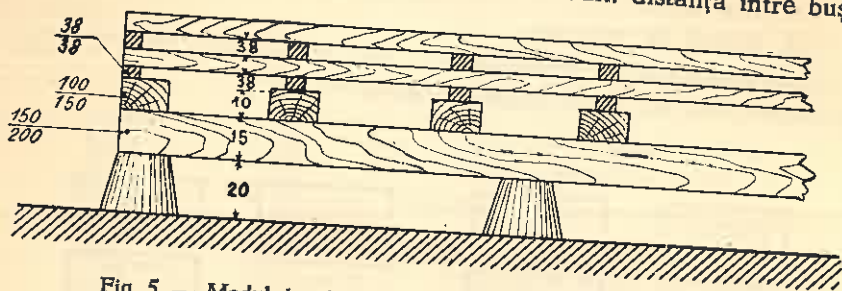

Fig. 5. — Modul de stivuire a cherestei de fag aburit in depozit.

teni sau rigle se ia dela 1.50 m. la 2.00 m. La aceeași distanță se așează și stinghiile (șipcile) printre rândurile de cherestea.

O asemenea stivuire împiedică aerisirea cherestei pe dedesubt, favorizând insta'area ciupercilor în piesele situate în partea inferioară a stivei. Așezarea cherestei direct pe buștenii lagăru-lui, distanțați prea mult, precum și dispozitivul prea rar al stinghiilor au ca efect strâmbarea, răsucirea și crăparea pieselor de cherestea.

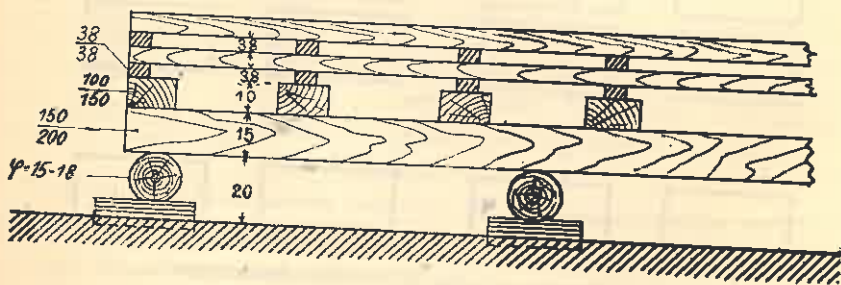

Fig. 6.

Considerăm fundațiune bună pentru stivele de fag aburit pe cea recomandată de Kochler în tratatul „The properties and uses of wood” și pe care o reproducem în fig. 5.

Pe piloți de beton sau zidărie se așează, în lungul stivei, grinzi de lemn tare, de 15/20 cm., cam la 60—70 cm depărtare una de alta. Peste grinzi în curmeziș se pun rigle de 10/15 cm., care susțin primul rând de stinghii de stivuit.

În loc de piloți se pot întrebuița bușteni de 15 cm. diam. așezați transversal pe despiciături scurte, după cum se arată în fig. 6.

Lucru principal, de avut în vedere la construirea unei fundațiuni, este ca cheresteaua să se afle cu cel puțin 40 cm. deasupra solului, iar materialul întrebuițat să fie perfect sănătos. Dacă se utilizează material atacat de ciuperci acestea pot infecta ușor cheresteaua.

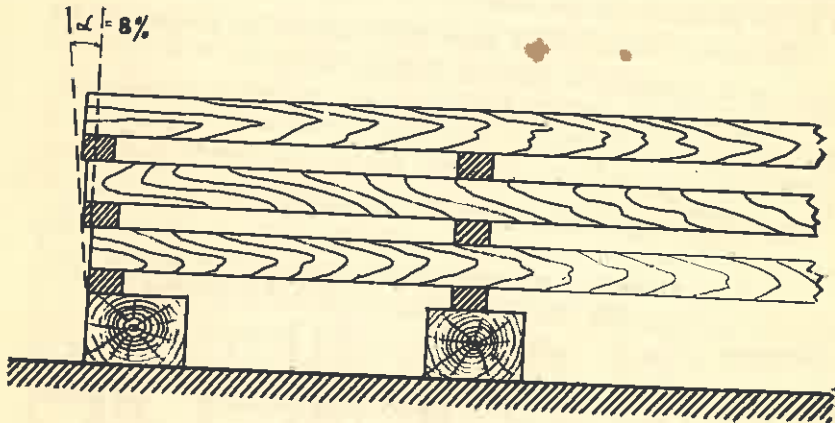

Fig. 7.

Fundațiunea e bine să aibă o pantă de circa 8% în direcțiunea longitudinală și anume dinspre potecă către partea de dinapoi a stivei; această pantă e necesară pentru scurgerea apelor de ploaie de pe cherestea. Pentru a permite scurgerea apei de pe capetele cherestelei și a o împiedica de a se infiltra printre acestea și stinghii, e bine să adoptăm modul de stivuire arătat în fig. 7, dând feței frontale a stivei o înclinare de circa 8% înainte către potecă.

La stivuire se are grijă, ca stinghiile de stivuit să aibă exact aceeași grosime și formă paralelipipedică și să fie așezate în același plan vertical, spre a nu supune piesele la eforturi de încovoiere și forfecare, care le deformează.

Este important, deasemenea, să nu rămână capete suspendate în stivă. O chestiune extrem de delicată este desimea stivuirii.

Plasticitatea sporită a lemnului de fag aburit rec'amă o așezare mai deasă a stighiilor, pentru a evita deformarea pieselor, în timp ce condițiunile uscării impun o stivuire mai largă, căci altfel cheresteaua nu se usucă și e expusă atacului de ciuperci.

Aranjarea stivelor în depozit și lărgimea poteci'or joacă deasemenea rol important în buna uscare a cherestelei.

Dăm mai jos date asupra stivuirii cherestelei, bazate pe experiență. Din fig. 4 se vede, că depozitul de chereste e despărțit în compartimente prin poteci late de 2,80 m. orientate în direcția Nord-Sud și altele de 2,50 m., perpendiculare pe primele. Stive'e se așează câte două, la o distanță de 0,40 m. una de alta și depărtate la 1.60 de grupul vecin de stive.

Stivuirea cherestelei se face după lungimi și grosimi, într'o aceeași stivă punându-se piese de diferite lățimi.

Lungimile se grupează câte două într'o stivă, spre exemplu : 2.20—2.30 m.

În ce privește desimea stivuirii, indicăm următoarele date:

Grosimea cherestelii	Situațiuni uscate, expuse vânturilor (văi largi, pod.)			Situațiuni umede, ferite de vânt unde aerul stagnează (văi ad.)		
	Distanța medie între piesele de chereste cm.	Grosimea singhiilor de stivuit mm.	Distanța dintre singhiile de stivuit cm.	Distanța medie între piesele de chereste cm.	Grosimea singhiilor de stivuit mm.	Distanța dintre singhiile de stivuit cm.
18	2—3	27 27	50	4—5	27 27	50
27		"	"			
38	3—4	"	"	5—6	28 38	"
48	"	"	50—75	"	"	50—75
58	4—5	"	50—75	6—7	"	"
68		38 38			48 48	"
78	5—7	"	75—100	7—9	"	75—100
88	"	"	"	"	"	"
98	"	"	"	"	"	"
38 38	Dela 2 cm până la 1/2 din grosimea riglei	38 38	25—50	Dela 1/2 până la 3/4 din grosimea riglei	Profabil să se înfrunța ca singhiile de aceeași grosime ca și cele ce se stivuesc.	25—50
48 48						
58 58						
68 68						
78 78						
88 88						
98 98						

Am dat mai sus distanța medie între piesele de chereste :

această distanță se ia mai mare între piesele late și mai mică între acele înguste.

Stinghiile pentru stivuit se confecționează de regulă din piesele cu inimă de fag, brăcuite la manipulare sau sortare.

Pentru că piesele de fag stivuite, uscându-se crapă mult la capete, se iau următoarele măsuri preventive :

a) Stinghiile dela capetele cherestei se așează astfel, ca să fie în acelaș plan vertical cu acestea.

b) La cheresteaua (dulapii sau scândurile) începând cu 38 mm. grosime, se bat la ambele capete capace din scânduri groase de 12 mm.

După cum am arătat mai înainte, piesele de cherestea tăiate pe de o parte cu inimă, datorită contragerii reduse a acesteia, au tendința să se înconvoaie și să-și schimbe forma.

Pentru a preveni acest lucru, e necesar ca să fie bine sprijinite capetele dulapilor, atunci când se așează mai mulți în lungimea stivei, iar piesele situate lateral în stivă, expuse insolației, să se stivuiască cu inima în sus pentru a încetini uscarea rapidă a părții sănătoase, opuse inimei.

Stivele se clădesc în general până la o înălțime de 5 m.

Fagul aburit se decolorează ușor sub acțiunea agenților atmosferici, se înălbește la soare și se înegrește intens la ploaie. De aceea acoperirea stivelor trepue să se facă cu cea mai mare grijă, lăsându-se o streășină frontală de 0,75—1.00 m. și de 0,50—0,75 m. cele dorsale și laterale.

Dacă după 4 luni dela intrarea în depozit cheresteaua încă nu a fost vândută, ea se stivuește în parchete de câte 5—10 scânduri (se zice că se „împachetează”).

Abdämpfen des Buchenholzes.

L'étuvage du bois de hêtre.

Sur les marchés d'Angleterre et d'Orient, le bois scié de hêtre trouve placement surtout s'il est étuvé. Sous l'action de la vapeur, le hêtre obtient une série de qualités: coefficient de contraction plus petit, durabilité agrandie, séchage plus vite, une lisibilité plus réduite; en dehors de cela il affecte une couleur rougeâtre agréable.

L'auteur décrit où faut il placer et comment doit on construire une installa-

tion d'étuvage. Le bois de hêtre doit être étuvé toute de suite après son débitage. Par conséquent la capacité de l'installation doit correspondre à celle de la scierie. Elle se place dans la proximité de celle-ci et de la chaudière. Une telle installation doit avoir trois chambres : pendant qu'une se trouve sous pression, la deuxième se charge, et la troisième se décharge. D'habitude c'est le bois qui y est employé comme matériel de construction. L'auteur nous donne un type d'installation en bois, dont une chambre présente une capacité de 40 m³ de bois scié en 42 heures en bon temps et 48 heures en hiver.

L'auteur décrit l'opération d'étuvage. Le bois est soumis à une pression de 1½ atmosphères pendant 6 heures; puis tout les 6 heures on augmente la pression de ½ atmosphère. Après 36 heures les portes s'ouvrent, pour que la chambre soit déchargée. Le matériel est laissé ensuite pendant 6—10 heures exposé en plain air. Dans ce temps il est classé et empilé.

L'opération d'empilage demande beaucoup de soin et d'expérience. La plus petite négligence peut provoquer la dévaluation du bois. Au contraire, une bonne manipulation maintient les qualités du bois et contribue à corriger certains défauts. C'est pour cela que l'auteur de l'article consacre un chapitre spécial à cette opération.

REFERATE - COMENTARIU

ASUPRA UNUI PROCES IN MATERIE DE UZUFRACT FORESTIER

de Ing. I. FLORESCU

Chestiunea uzufructului în materie forestieră deși e bine precizată în doctrină, în jurisprudență e mult controversată uneori chiar surprinzător. Aceasta o credem datorită lipsei unei colecțiuni serioase a numeroaselor jurisprudențe: cărți de judecată, hotărâri, decizii, sentințe etc. aflate prin arhive, poduri sau pivnițe. Coordonarea și comentarea lor ar fi de mare utilitate, știut fiind că doctrina și jurisprudența contribuise într-o largă măsură la crearea viitorului drept forestier românesc. În articolul de față voi arăta cum s'a tratat recent o asemenea problemă.

Speța.

Domnul S. T. având a primi un onorariu dela un compozitor și neputându-i-se plăti, i-a luat pădurea sub forma unei vânzări.

Curtea de Apel Brașov și apoi Casația a anulat această vânzare ca fiind fără îndeplinirea formelor cerute de art. 48 și 51 Cod Silvic.

Însă D-l S. T. socotește că s'a anulat numai contractul de exploatare de pădure, nu și contractul de onorariu care stătea baza exploatării. D-sa având sequestru execuțional înființat prin judecătoria și Cartea funduară asupra uzufructului pădurilor și pășunilor compozitorului, socotește că printr'un ordin al Ministerului către Inspectorat, că: „Se poate aproba exploatarea unui parchet normal din pădure și ridicarea uscătorei din pășune”, i s'a sustras material de sub acel sequestru și, face în mod personal pe

semnării ordinului, complici, cu actualii administratori ai posesoratului contra cărora introdusese acțiune penală chemând în garanție și Oficiul național al cooperăției.

Procesul în fond.

Interesând mai puțin tema apărării care a dezvoltat pe larg teoria responsabilităților funcționarilor publici, lipsa elementului infracțional, autoritatea lucrului judecat, diferența între o aprobare silvică și sustracțiune etc. reținem și expunem numai tema silvică.

Inginerii silvici, introduși în cauză au susținut că sequestrul pe lângă a fi fost desființat prin hotărârile anterioare ale Curței de Apel și Casație, potrivit Regulamentului legii pentru satisfacerea trebuințelor normale în lemn de foc și construcție ale populației din Vechiul Regat, Basarabia și Bucovina, cum și posesoratele de pădure din Transilvania, publicat în Mon. Of. No. 86 din 16 IV. 1925, n'ar fi putut atinge pădurea posesoratului T. de oarece pădurile posesoratelor și obștiilor fiind destinate pentru aprovizionarea continuă cu lemne de foc și de construcție a membrilor posesori nu pot fi grevate, amanetate sau înstrăinate (partea III Cap. VI. punctul c).

Apoi din punct de vedere tehnic-silvic uzufructul unei păduri nu poate rezulta decât dintr'o pădure studiată și cu amenajament aprobat, ceea ce nu era cazul. În lipsă de concret să vedem care ar putea fi uzufructul.

Codul Silvic — extins în Ardeal prin Legea din Mon. Of. No. 59/923 — urmărind conservarea și regenerarea pădurilor țării, a prescris anumite condițiuni și moduri de amenajament sub regulamentul de exploatare. În stabilirea acestor moduri de exploatare (când regulamentul de exploatare, când amenajamentul), legiuitorul a avut în vedere numai calitatea proprietarului (persoană fizică, persoană juridică, posesori, etc.).

Prin urmare este determinant la întocmirea lor numai calitatea proprietarului pădurii (posesorat), iar nu a titularului dreptului de folosință (pretins Dl. S. T.).

Astfel stând lucrurile potrivit art. 2 din C. S. pădurile posesorale nu se pot exploata decât pe bază de amenajament care stabilește: capitalul (fondul de producție) și posibilitatea acelei păduri (venitul — creșterea anuală

lemnoasă). Potrivit art. 3 din C. S. tema amenajamentului apare categorică: stabilirea posibilității în vederea continuității exploataării produselor principale, asigurarea regenerării pădurii, ameliorarea și îndrumarea către starea normală în sens științific) etc. etc. Aplicate aceste principii la Composesoratul T. de 756 ha. excepând seria de protecție (163 ha.) și considerând pădurea de raport (593 ha.) a cărei revoluție normală ar fi de 100 ani, s'ar putea tăia (593 ha.: 100 ani) = 5,93 ha. anual în ipoteza că am avea clasele de vârstă normală adică am găsi capitalul (fondul de producție) plus posibilitatea.

Motivele pentru care pădurea T. nu a putut fi amenajată nu le discutăm deocamdată.

Neavând amenajament aprobat, sequestrul asupra uzufructului pe care l-ar stabili Judecătoria I. B. și l-ar intabula în C. F. — față cu principiile de mai sus — nefiind materializat n'ar putea fi decât o recunoaștere în abstract a unui drept ideal de exploatare.

Care este întinderea acestui drept? Este un anacronism.

Este un anacronism să se deducă uzufructul din Codul Silvic când a fost definit de legi speciale promulgate posterior.

El rezultă clar din textele de mai sus — ratificate chiar — fie-ne iertată expresia în legea apărută în Mon. Of. 59 din 17 Iunie 1923 art. unic.

„Pădurile composescratelor, urbarialiștilor, foștilor nobili din Ardeal se vor administra de Casa Pădurilor întocmai ca pădurile Statului din Vecniul Regat, însă venitul net anual se va pune la dispoziția proprietarilor conform dreptului ce-l au fiecare. Toate legile, regulamentele și instrucțiunile, etc. existente în provinciile alipite sunt și rămân abrogate în întregul lor din ziua promulgării acestei legi”.

Deci proclamarea categorică a venitului net. Aceasta trebuie dedus din toate amenajamentele pădurilor Statului și a celorlalte persoane juridice. Tot așa de categoric apare și în regimul legii Cooperăției. (M. Of. 73 din 27. III. 1935) când se vorbește de controlul bugetului.

După aceste toate, venitul net nu putea fi decât ceia ce rămâne anual după ce se scade din creșterea anuală multiplele cheltuieli de întreținere, impozite de Stat, garanții și cheltuieli de regenerarea pădurii, cota de 1% către Centrala Cooperăției, Ad-ția și

paza pădurilor, salariul personalului forestier, cheltuelile personalului tehnic silvic și ale celui administrativ care formează capitalul cheltueli ordinare.

A admite altă interpretare când avem legi speciale, de strictă interpretare ar însemna pe lângă nesocotirea unor principii de drept să desființăm însăși economiile legilor, să ruinăm fondul de producție și implicit posesoratele.

Considerând și cele cuprinse în partea III Cap. VI pct. c. p. Reg. din M. Of. 86/925 constatăm că, nu s'ar putea urmări decât — după cum se precizează textual :

„Partea din posibilitatea anuală care trece peste trebuințele posesoratalui, cheltueli ordinare, etc. și aceia după ce se va vinde la licitație publică, cu îndeplinirea formelor cerute de art. 49 Cod Silvic, având în vedere și dispozițiunile cuprinse în Regulamentul serviciului exterior, etc.“.

Astfel fiind este cu totul neîntemeiat să se susțină că ordinul incriminat Ministerului din 1935 a atins uzufructul acelei păduri, cari nici nu se stabilise formal, iar pe de altă Ministerul Agriculturii și Domeniilor care controlează exploatarea tehnic-silvică a pădurilor posesoratale știa din constatarea Inspectorului de control respectiv că „după resbel în decurs a 16 ani Composesoratal nu a exploatat decât numai un singur parchet în suprafață de 15 ha. având prin urmare economisări de $16 \times 5,9 = 94,4 - 15 = 49$ ha.“ deci posibilități acumulate, iar D-1 Sî T. prin acțiunea intentată face o confuzie între venit și capital lemnos fiindcă și unul și altul reprezintă arbori.

Ordinul Ministerului era perfect justificat.

Din rapoartele Inspectoratului de regim silvic reeșea categoric necesitatea imperioasă de a se acorda posesoratalui un parchet de pădure fiindu-i existența în joc, precum și de a se curăți uscăturile fiind în pericol igiena pădurii (incendii, insecte, etc. etc.), iar din adresele Composesoratalui de păduri reeșea că n'au cu ce plăti dările la fisc, fondul de pază din care se acoperă salariile pădurarilor și brigadierilor Statului, n'au cu ce face ridicarea în plan a pădurii necesare a fi opozabile cotropitorilor vecini, n'au cu ce suporta cheltuelile de amenajare. Mai mult încă: cerea

justificarea refuzului de a i se acorda parchetul anual, etc.

Considerând că toate aceste puncte de vedere erau susținute chiar de Oficiul Național al Cooperăției, Ministerul de Agricultură și Domenii nu putea să nu dea ordinul încriminat care în definitiv se reduce la un parchet de circa 5 ha. din cele 40 ha. cerute.

Chiar dacă pretențiile D-lui S. T. ar fi fost întemeiate încă D-sa n'ar avea de ce să se plângă, fiindcă din însăși natura uzufructului decurge obligația de conservare a substanței. Dispare pădurea. dispare venitul.

Că Ministerul a înțeles să dea numai strictul necesar existenței însăși a posesorului, pentru a perpetua ființa acestor instituții cari durează de veacuri, fără a permite ca cineva să se infiltreze în posesorat și să-l dezagrege, rezultă clar din un alt ordin, la scurt interval care, la noi cereri ale posesorului, îi refuză alte tăeri (o tăere excepțională) până ce nu-l evacuiază pe D-l S. T. dela pădure.

Neîndoios Ministerul de Agricultură și Domenii dând autori zarea încriminată încadrată într'o decizie Ministerială cu No. 206334/934 dată ca ordin circular în întreaga țară și nu în speță a urmărit prin tăerea acordată — după cum spune — intrarea în legalitate a posesorului (să și plătească dările etc). Evident această autorizare s'a dat din punct de vedere tehnic-silvic: „se poate exploata, etc.” și celor legalmente îndreptățiți; deci și din acest punct de vedere acțiunea e neîntemeiată. Ministerul nu stabilește drepturi de proprietate. Alții execută aprobarea, dispun asupra materialului lemnos și au răspunderea tăerii, iar Oficiul Național al Cooperăției îi controlează și ia măsurile în consecință dacă sunt nereguli.

Concluziuni.

Nu rezultă din partea inculpaților nici o intenție de a susține un material de sub sequestru. N'au lucrat în nume personal, nici după interesele lor. N'au înțeles să înfrângă dispozițiuni ale unei judecătorii rurale, ci să aplice legi care guvernează materia silvică și reglementează exploatarea pădurilor posesorale, căci art. 52 din C. S. are următorul conținut: Ministerul Agriculturii și Domeniilor va exercita prin agenții săi silvici un control asupra mo-

dului cum se va face exploatarea pădurilor Cetelor de Moșneni (composesori) sau razeși și va lua orice măsură ce va crede de cuviință pentru respectarea amenajamentului, etc.

Dreptul acesta de a tutela composesoratele similare obștiilor de moșneni formează un capitol aparte în codul silvic și e de ordine publică. El pleacă dela interesul superior al conservării pădurilor țării, care de altfel regentează întregul Cod Silvic, și nu poate fi măsurat cu interesele particulare ale D-lui S. T.

Ori de câte ori a venit în conflict interesul superior al conservării pădurilor țării cu interesele particulare, cel particular a trebuit să cedeze.

Jurisprudența e constantă în acest sens.

Astfel Curtea de Apel S. IV București Dec. Civ. 12,929 respingând o acțiune în contencios contra Ministerului Domeniilor care refuzase anularea unui amenajament are între considerente următoarele: „In fața cerințelor forestiere dictate de interesul general al protejării pădurilor, interesul particular trebuie să cedeze și să caute satisfacție într'o altă direcție, etc”, sau mai departe „Amenajamentul unei păduri se face într un anumit și unic scop, acela al protejării exploatărilor pădurilor, bazat pe anumite studii în legătură cu economia forestieră, fără niciun fel de preocupare asupra titularului dreptului de proprietate al pădurei etc.

Dec. 1218 din 24 Iunie 1936 a Casației S. III este o minunată jurisprudență în dreptul forestier composesoral: aparentele leziuni ale dreptului de proprietate moșnenesc sunt în realitate protecțiuni pentru a descuraja pe străini de obște și a-i îndepărta, preocuparea esențială a legiuitorului fiind împiedicarea dispariției pădurilor moșnenesti.

Ca încheere menționăm: Tribunalul a admis întocmai punctul de vedere arătat mai sus respingând acțiunea D-lui S. T. și achitând de orice penalitate pe toți inculpații inclusiv ad-torii composesoratului chemați în nume personal, iar Curtea de Apel printr'o deciziune din Aprilie cor. a menținut hotărârea Tribunalului respingând apelul reclamantului ca neîntemeiat și majorând cheltuielile de judecată.

Sur un procès en matière de usufruit forestier.

Ueber einem Prozess betreffs Forstnutzungsrechte.

PERDELE DE PROTECȚIE ÎN JUD. ROMANAȚI

de Ing. GR. GR. MARINESCU

Perdelele de protecție, dovedite în ultimul timp a fi foarte necesare agriculturii, pot fi considerate ca lucrări vechi în Sudul județului Romanați, unde în mare parte au fost exploatate până în prezent de 2 ori. Ele acoperă o suprafață respectabilă ce se întinde la Sud de linia ce leagă comunele Apele-Vii, Zvorsca, Vlădila, Studina, Corabia, până la Dunăre.

Constituie din salcâm, ele se țin lanț dealungul drumurilor de tarlale, fără a fi reprezentate prin bande late, rezumându-se la 1 sau 2 rânduri, suficiente însă spre a pune stavilă vânturilor. Au luat ființă cam în același timp cu plantațiile de salcâm făcute pe nisipurile zburătoare, inițiate de „Domeniile Coroanei” cu 30-40 ani mai înainte.

Primile plantații pe hotare și drumuri de tarlale s'au executat tot de către „Domeniile Coroanei”. E'le s'au întins apoi an de an, cu puțini sustrași de la lucrările de împădurirea nisipurilor sburătoare, iar mai târziu și din drajeni. Statul n'a contribuit cu nimic, totul datorându-se exemplului și lipsei de lemn din ce în ce mai accentuată. Cele mai vechi plantații se găsesc în jurul comune'or : Ianca, Ștefan cel Mare, Buciniș, Prapor, Amărăști, Apele-Vii, Cocolna și Studina.

Astăzi, aceste perdele dau pe piață nu mai puțin de 6000 steri lemn de foc și construcție anual, pe lângă marile cantități de salcâm ce provin din plantațiile de pe nisipuri'e Statului, instituțiilor și particularilor. Ele constituie pentru populație un capitol sigur și totodată o rezervă sau un ajutor pentru anii cu recolte agricole slabe. Astfel, jud. Romanați cu o suprafață de pădure pe cap de locuitor de 0.10 Ha, (în anul 1922 Agenda Prof. Stinghie)

a ajuns să expedieze lemn de foc și construcție și în josul Dunărei, în regiuni cari au rămas sau sunt sărace în lemn.

În ultimul timp s'a lucrat și se lucrează foarte intens la plantarea drumurilor de tarlele, din inițiativă proprie a locuitorilor, mânăți de rezultatele obținute de vecini, iar lanțul perdelelor se urcă spre Nordul județului, fiind de așteptat să acopere întreg județul într'un timp relativ scurt.

Am încercat să formez un curent pentru plantarea drumurilor de tarle și în partea de Nord a județului, prin distribuire de pueți și înființare de pepiniere școlare, însă am întâmpinat rezistență din partea populației lipsită de exemple, care se lasă greu convinsă, că plantațiunile ar putea duce la bun sfârșit. Aceasta datorită vătămarilor pe cari le-ar aduce vitele și chiar vecinii în primii ani, fiind stăpâniți și de teama că ogoarele vor fi umbrite în mare parte, scăzându-le astfel suprafața cultivabilă. Temerile populației le-am găsit în mare parte justificate, plantațiile răslețe neputând rezista, din cauza lipsei de disciplină. În ceea ce privește umbrirea unei margini de câțiva metri, binefacerea, fiind în funcție de timp, nu pot fi scontate și nu sunt înțelese cum trebuie de către populație.

Acțiunea a prins însă la marii proprietari, cari mai ușor își pot da seama de importanța acestor lucrări. Nădăjduim că nu va trece prea mult timp până ce exemplul va fi urmat și de restul populației.

Pentru ca șansele de reușită a plantării drumurilor de tarle să fie cât mai mari, recomandăm ca pentru început, aceste lucrări să se facă în cadrul serbărei arborelui, cu școlile. În acest scop, ocolul trebuie să-și concentreze toate forțele de lucru asupra unei comune, căutând, pe cât îi va fi posibil, să planteze la rătoate drumurile ce sunt mai ferite de vite. Pueții de salcâm se vor planta des, la distanță de 0,50—0,60 m. puet de puet, pe un singur rând, pentruca șansele prinderii să fie cât mai mari. Rezultatele acțiunii vor fi cu atât mai bune cu cât se vor lua măsuri de apărarea pueților, prin șanțulețe. Recomandăm deasemeni ca pueții de salcâm să fie crescuși chiar în comună, într'o pepinieră școlară ce se va înființa pe terenul școlii, al primăriei, sau chiar închiriat de către Camera de agricultură, care nu refuză acest sprijin. Îngrijirea pueților se va face de către elevii școalelor, însă numai

sub supravegherea și conducerea directă a șefului de ocol (regim silvic) și cu ajutorul personalului silvic inferior. Conducerea lucrărilor în pepiniere nu trebuie lăsată în grija învățătorilor, cari în cele mai dese cazuri sau sunt foarte ocupați, sau nu sunt suficient pătrunși de importanța acestor lucrări. Copii trebuiesc familiarizați cu lucrările în pepinieră, în forme cât mai plăcute, cât mai atractive, cât mai puțin obositoare. Trebuie să se formeze un cult pentru arbori, iar pentru aceasta, numai silvicultorul va putea să rupă puțin din simțirea lui largă pentru pădure, spre a o infiltra în sufletul copilului. Plantațiile ce se vor face cu pueții astfel crescuți vor da rezultate. Simpla distribuire de pueți, în mod gratuit, și plantații izolate, dau în rare cazuri rezultate bune.

Les rideaux d'arbres dans le département de Romanași.

Schutzwaldstreifen im Distrikt Romanași.

PROBLEMELE ZILEI

COMISIUNILE DE AMENAJAMENT ȘI RIDICĂRI ÎN PLAN

FIXAREA BAZELOR DE AMENAJARE

de Prof. V. N. Sînghe

Un amenajament bine întocmit este totdeauna rezultatul unor conștiințioase, meticuloase și laborioase cercetări asupra tuturor condițiilor fizice și economice în care se dezvoltă și se va valorifica o pădure, — cercetări unite apoi în chip fericit cu rezultatul unor îndelungate experiențe, atât în materie de punere în valoare cât și în materie de cultură de păduri.

Amenajamentul e o disciplină de dispoziții; și dispoziția bună e fructul acelei experiențe la care ne-am referit mai sus, este expresia vederilor de ansamblu în probleme trăite.

Materialul brut, adunat într'una sau mai multe campanii de lucru, de o așa numită comisie de amenajament, este inert deodată; rufiu de viață îi dă tocmai coroborarea ce se face între elementele acestui material și dispoziția care urmează și încheie lucrarea.

Adunarea materialului prim este cum am spus operă de lungă durată. Ea necesită ridicări topografice, desenări de planuri, măsurători și determinări dendrometrice, întocmiri de tablouri, grafice, diagrame; calcule pentru stabilirea posibilității, vârstei exploatabilității; aplicarea pe teren a parcelarului, deschiderea liniilor, etc., etc. Toate aceste lucrări presupun conștiințiozitate, bine înțeles, și temeinice cunoștințe profesionale. De aceea, ori care tânăr inginer silvic cu studii serioase tehnice și înarmat cu rezistența fizică necesară ca să învingă oboseala unor campanii pe teren, adesea foarte dure, — este în măsură să ducă la bun sfârșit această primă fază a întocmirii unui amenajament.

Nu e același lucru însă cu faza a doua, cu luarea acelor dispoziții cari pun lucrurile în mers, cari dau viață cifrelor și fac să

trăiască un amenajament. Aici nu mai e suficientă solida cunoștință profesională, trebuie experiență. Dar aceasta nu se poate nici presupune, necum pretinde tânărului inginer. Si jeunesse savait...!

Pentru a da o bună dispoziție într'un caz anumit nu e nevoie de timp prea mult, de lucru îndelungat pe teren. E un proces intelectual care se desăvârșește în timp neînsemnat ca durată: de lungă durată trebuie să fi fost însă înregistrările personale de reușite și nereușite, multiple trebuie să fi fost criticile pe care omul, acum cu experiență, și le va fi făcut sie-și în decursul vremii.

Concluzia la care ne duc aceste constatări e că totdeauna calitatea amenajamentelor trebuie pusă în sarcina oamenilor cu mare experiență și de multă răspundere în treburile silvice.

O lucrare rea de amenajare compromise curând dar pentru timp îndelungat, ființa pădurii respective. Greșelile vin totdeauna nu dela felul cum s'a adunat materialul prim (dacă nu e ușurință sau rea credință) ci dela felul cum a fost utilizat, dela felul cum s'a dispus pe baza lui.

Ca să nu mai înregistrăm regime rău alese: ex. crânguri în bătrâne păduri de stejar sau în fag; ca să nu mai vedem tratamente nepotrivite: tăieri rase în codru de stejar de pildă sau de braș; ca să nu mai vedem serii prea mari sau prea mici, revoluții afară din cale lungi sau inadmisibil de scurte, — trebuie ca alegerea bazelor de amenajare să fie încredințată șefilor de mare răspundere.

Socotesc că la orice pădure din cuprinsul direcției, dacă trece de un număr de ha, de ex.: de 100 sau conține arborete depășind 40 ani, directorul regional, șeful serviciului tehnic și șeful comisiei de amenajament, împreună cu șeful de ocol să descindă pe teren, să viziteze pădurea, să o parcurgă pe jos, să o vadă efectiv, și să aleagă bazele de amenajare. E o operație care nu răpește prea mult timp dacă se face avându-se la dispoziție planurile topografice, harta arboretelor colorată după clase de vârstă și descrierea parcelară. Pentru economie de timp s'ar putea vedea numai porțiunile bătrâne din pădure, dar acestea ar trebui neapărat văzute.

Concluziile la care ajung acești oameni cu experiență să fie apoi consemnate într'un proces verbal, care va fi „procesul verbal de amenajare” și va figura ca primă filă a textului originalului său

poate chiar într'un dosar special păstrat la serviciul central respectiv. (El va fi cea ce numesc germanii „Grundlagenprotokoll” și, se înțelege, va însemna cu totul altceva decât înseamnă procesul verbal de amenajament al francezilor; la aceștia sub acea denumire se înțelege întreg textul amenajamentului).

Două precizări sunt de făcut asupra acestui proces-verbal.

- 1) Să nu se întocmească dela birou.
- 2) În tot cazul să conțină: alegerea regimului, tratamentul, exploatabilității, revoluției și constituirea în serii.

COMISIUNILE DE RIDICĂRI ȘI AMENAJĂRI

de Ing. V. P. Negulescu

O gospodărie silvică rațională se poate întemeia numai cu păduri amenajate, în sensul amenajamentului definitiv, după ultimele progrese ale științei silvice, cu planuri exacte ale pădurilor și care să cuprindă punerea la punct a tuturor problemelor ce ridică pădurea ca ameliorare, exploatare și regenerare.

În gospodăria noastră de stat, avem încă numeroase păduri cu amenajamente sumare de câteva pagini, cu planuri îndoelnice, sumare, unele parțiale și îmbinate, cari cuprind mai nimic, așa că suntem încă departe de o gospodărie rațională.

Amenajamentul definitiv cere, pe deoparte, planul pădurii cu toate detaliile terenului: văi, culmi, curbe de nivel, etc., iar pe de altă parte studiul detaliat al pădurii pe teren, așa că întocmirea unui amenajament reclamă personal, fonduri bănești și timp, a căror ecuație se rezolvă prin comisiuni de lucrări: de ridicări și amenajări.

Ăceste comisiuni de lucrări înființate pentru pădurile statului au ajuns la o organizare frumoasă în anii 1912—1914, când au executat o serie de lucrări importante, în comparație cu întinderea pădurilor de atunci, comisiuni ce au sistat în anul 1916.

În perioada postbelică, cu mărirea patrimoniului silvic al țării prin pădurile provinciilor alipite, comisiunile de ridicări și amenajeri nu numai că n'au luat o desvoltare mai mare în raport cu suprafața păduroasă, dar au lucrat cu totul insuficient față de nevoile pădurilor, din cauza atenției secundară ce s'a dat acestor lucrări de bază, așa că astăzi după aproape 20 ani, nu s'a putut încheia problema ridicărilor și amenajărilor pădurilor statului, în-

cât să rămână de lucru pentru viitor numai revizuirile de amenajamente.

Atenția secundară acordată acestor lucrări se poate vedea în bugetul Caps-ului pe anul 1937/938, unde cheltuielile pentru ridicări și amenajări figurează modest într'un singur articol, pe când celelalte lucrări silvice ocupă fiecare, separat părți respectabile cu serii de articole. Nu mai vorbim de comisiunile de lucrări, ca și inexistente prin organizare și durată de existență.

Dacă aceste lucrări sunt privite cu puțin interes, aceasta nu s'ar putea atribui învinuirilor ce adesea se aduc amenajamentelor întocmite, atunci când pădurile respective nu s'au regenerat în condițiuni satisfăcătoare, vinovatul în aceste situațiuni trebuie căutat de cele mai multe ori în domeniul silviculturii, iar nu al amenajamentului, deoarece metodele de amenajare au fost bune, dar nu s'au aplicat la timp și complet.

Această stare de lucruri nu mai poate să dăinuiască și se impune ca măcar în ceasul al 11-lea, să se atace cu energie și însuflețire problema ridicărilor și amenajărilor pădurilor statului și să se rezolve în maximum 5 ani, prin comisiuni de lucrări cu personal suficient, și prin prevederea de sume bugetare corespunzătoare potențialului de lucru cerut.

Această acțiune se impune cu atât mai mult, cu cât alte lucrări silvice, — de exemplu împăduririle, — cuprinse în sfera amenajamentului și cari nu mai puteau aștepta ridicarea în plan și amenajarea pădurilor, au pășit la executarea activă și susținută în țară de peste 10 ani, iar acum a apărut ofensiva operațiunilor culturale. Normal ar fi trebuit să se termine mai întâi ridicarea și amenajarea pădurilor, după care să se pornească acțiunile celorlalte lucrări silvice prevăzute în amenajament ca: ameliorare, exploatare și regenerare, lucrări ce s'ar fi realizat după programe reale, puse la punct, isvorâte din temeinicia amenajamentelor definitive și s'ar fi evitat strecurarea de nepreciziuni și incoerențe, provocate de superficialitatea amenajamentelor sumare.

Dacă realizăm lucrările de bază, terminăm și cu provizoratul deciziilor ministeriale anuale referitoare la exploatarea pădurilor statului fără amenajamente, provizorat ce trebuie să recunoaștem că se aseamănă cu provizoratul deciziilor ministeriale pentru pășunat în păduri.

Ca organizare, cred că sistemul comisiilor centrale de ridicări și amenajeri pe lângă Direcția Tehnică din Caps vor da rezultate superioare comisiilor pe direcții regionale, atât din punct de vedere al unității de lucru, al economiei de fonduri și materiale, cât și a rezultatelor, cu condiția ca să se adopte pentru aceste comisiuni un anumit sistem de lucru.

Dacă în perioada 1931/1936 s'au obținut lucrări importante la unele direcții prin comisii regionale, aceasta nu se datorește sistemului descentralizării, ci entuziasmului și energiei câtorva elemente, pe când în alte părți nu s'au obținut lucrări la înălțimea corespunzătoare. În schimb s'au cheltuit sume apreciabile, așa că rezultatele pe țară cu sistemul pe direcții regionale au fost insuficiente.

Aceste comisiuni se vor deplasa pe teren în timpul campaniei de lucru (lunile Aprilie—Octombrie), ca apoi în restul timpului să execute la birou lucrările corespunzătoare.

Comisiunile centrale de lucrări să aibă ca șefi, ingineri bine calificați, cu practică în aceste lucrări, iar la amenajări, cum ei vor fi acei ce le vor întocmi, se cere ca să aibă cunoștințe sigure asupra tuturor disciplinelor silvice, spre a putea da cele mai bune soluțiuni în amenajarea pădurilor. Acești șefi de comisii să fie menținuți ca atare un timp mai îndelungat, spre a se putea obține randament cât mai mare.

O parte din membrii comisiunilor să fie recrutați din inginerii noi numiți în serviciu, cari să stea cel puțin doi ani în aceste comisiuni, în care timp vor câștiga ca practică prin lărgirea orizontului silvic, atât în contactul cu pădurea cât și în pătrunderea disciplinei amenajamentului, practică ce le va folosi mult în carieră.

Toți inginerii cari au trecut prin aceste comisii au fost mai târziu foarte buni șefi de ocol și s'au menținut pe aceeași linie și în funcțiile dela Direcție și Centrală, așa că se impune să se introducă obligativitatea ca toți inginerii silvici să facă un stagiu de cel puțin doi ani în aceste comisii, după care să treacă la celelalte lucrări silvice încă doi ani, ca apoi să fie admiși la examenul de șef de ocol și să li se dea preferință la conducerea ocoalelor în ordinea clasificăției la acest examen.

În vederea executării lucrărilor de ridicări și amenajări, urmează să se alcătuiască pe ani programe de lucru pentru perioada

de 5 ani, în care să se prevadă lucrările în ordinea importanței, căutându-se a se ataca problemele în cât mai multe locuri.

În acest scop delegatul Caps-ului împreună cu directorul regional, șefii serviciilor comercial și tehnic, inspectorul de control și șeful de ocol, vor stabili la fiecare ocol, bazele de amenajare pentru întreg ocolul, pădurile de ridicat și amenajat și importanța lucrărilor pentru încadrare și programul de 5 ani.

În modul acesta bazele de amenajare se vor pune la punct pentru toate pădurile statului.

În vederea obținerii maximului de randament în lucrările comisiunilor de ridicări și amenajări, din practica mea de șef de comisie, cred că trebuie să se ia următoarele măsuri:

1. Comisiile să introducă în lucrările de teren programe săptămânale și situații de întrebuințarea timpului, spre a evita pierderi de timp. Lucrările de birou se vor termina cel mai târziu la 15 Martie al anului următor, cu sancțiuni pentru eventualele întârzieri, astfel încât să se evite sistemul defectos din trecut, când s'au ținut amenajamente neterminate câte 3—5 ani.

2. Să se folosească în lucrări instrumente și metode unitare de lucru, recomandate ca cele mai bune de tehnică.

3. Să se alcătuiască instrucțiuni unitare de amenajare pe tipuri de arborete cu stabilirea regimului și modalității de tratament, fără a se înăbuși personalitatea amenajistului (vom evita exagerări dăunătoare ale unei direcții regionale, care a dat modele stricte de memorii și devize de împăduriri).

Pentru a păși pe o treaptă superioară în tehnica amenajamentului se impune a se introduce în aceste instrucțiuni, următoarele:

a) Odată cu ridicarea în plan să se definitiveze hotarele pădurilor prin lucrări — perimetrări, fără de cari amenajamentele nu au o bază sigură.

Pe hotare să se prevadă a se executa șanțuri și perdele de protecție contra delictelor de pășunat, furturi de lemne și protejarea arboretelor contra frigului și uscăciunii.

b) Înainte de întocmirea amenajamentului să se traseze rețele de drumuri de exploatare, mai ales în pădurile accidentate, condiție esențială pentru existența amenajamentului.

c) Descrierea generală a arboretelor să se facă pe tipuri de arborete.

Descrierea parcelară să fie detaliată, după separațiile de arborete fixate pe planuri, ca specii, vârstă, etc.; din care să rezulte date exacte, necesare unei statistici reale a pădurilor.

d) Atenție deosebită să se dea tratamentului în trecut și să se urmărească rezultatele, din care să se scoată concluziuni pentru viitor, în vederea îndrumării pădurii spre starea normală.

e) Bazele de amenajare să fie dezvoltate cu toate considerațiunile necesare asupra exploatabilității, regimului și modalității de tratament, revoluție, etc. iar nu cum s'a făcut în trecut, când deseori se repeta aceeași frază la stabilirea bazelor de amenajeri.

În această ordine de idei să se urmărească realizarea stării normale care să fie preocuparea de căpetenie a amenajistului, cu stabilirea claselor normale de vârstă, precum să se urmărească acordarea între considerațiunile culturale și economice pentru progresul pădurii. Să se evite ca economicul să subjuge culturalul, în care caz pădurea tinde spre zero, spre desființare. Se impune însă ca amenajamentul să cuprindă studierea serioasă a pădurii din punct de vedere economic și să se alcătuiască planurile de exploatare cu obținerea de exploatare rentabile, fără de care un amenajament este născut mort.

f) Posibilitatea să se calculeze pe volum.

Calcularea posibilităților pe volum va cere personal și fonduri mai mari, dar cum trebuie să ne integrăm într'un spirit tehnic mai înalt, să căutăm a depune toate eforturile în realizarea acestei posibilități.

g) Planurile speciale de exploatare și ameliorare să nu mai prevadă parcele de gestiune de parcurs anual, ci să indice numai afectarea respectivă și posibilitatea pe volum sau suprafață de realizat; așa că urmează a se lăsa la latitudinea agenților de execuție ordinea, natura și periodicitatea tăerilor.

Dar pentruca acest principiu important, însă delicat, să dea rezultate dorite, se cere ca inginerul de execuție să fie un element pregătit și verificat, deci o selecționare serioasă a șefilor de ocoale, pe baza examenului, ce trebuie introdus cât mai curând.

h) În amenajament să se prevadă toate lucrările de executat în domeniile ameliorărilor, exploatărilor și regenerărilor artificiale.

i) În apropierea oraşelor şi reşedinţelor de ocoale să se oprească mici porţiuni de pădure ca serii de agrement, pentru crearea de parcuri.

Pe drumurile de acces din păduri să se rezerve arborii excepţionali ca dimensiuni de fiecare specie, ce se vor inventaria şi păstra ca mărturie frumoase ale pădurilor noastre.

j) Amenajamentele să fie prezentate într'o formă impunătoare ca redactare, cu planuri colorate, cu clasele de vârstă şi proporţia speciilor, ca diagrame şi fotografii de arborete.

În afară de principiile de mai sus, pentru a evita confuziuni sau întâzieri în aprobarea amenajamentelor credem că trebuie să se mai realizeze următoarele :

1. Consiliul Tehnic al pădurilor să aibă delegaţi cari să verifice amenajamentele pe teren, spre a se urmări modul de lucru şi totdeauna, să indice soluţiile cele mai potrivite pentru lucrările ce nu vor fi suficient calificate.

2. Amenajamentul întocmit să fie vizat de Directorul regional, şeful serviciului tehnic şi inspectorul de control respectiv, cum că lucrarea este bine întocmită în spiritul şi condiţiunile locale culturale şi economice.

Munca prestată de comisiile de ridicări şi amenajeri cere eforturi deosebite şi se desfăşoară deseori în condiţiuni grele faţă de alte lucrări silvice, aşa că pentru a obţine randamentul cel mai mare dela aceste comisii, trebuie ca munca să fie stimulată şi răsplătită în mod special, aşa cum se procedează de altfel şi în celelalte administraţii de stat pentru lucrări tehnice.

Sistemul de a nu se acorda nicio răsplată pentru munca acestor comisii, în afara salariului după stat, trebuie să dispară, căci aceste economii rău înţelese, se aseamănă cu furatul propriei căştigi, procedeu care ne aduce micşorarea potenţialului de muncă, cu consecinţe asupra randamentului.

Remunerarea suplimentară cea mai nimerită pentru ridicări şi amenajeri să fie pe suprafaţa lucrată, căci vom avea foloasele muncii în acord, iar pentru începerea lucrărilor să se dea avansuri, urmând ca restul să se plătească treptat pe măsura executării lucrărilor.

Pentru încurajarea tinerilor elemente din comisii şi pentru dezvoltarea entuziasmului de muncă, să li se dea la începerea cam-

paniei de lucru prime de echipare, — așa cum s'a acordat odinioară de Casa Pădurilor, — cu care membrii comisiilor să-și încropească echipamentul de campanie.

Tot ceea ce s'a spus mai sus pentru pădurile statului se poate aplica cu succes și pentru pădurile administrate de stat, unde de asemenea se găsesc numeroase păduri cu situația confuză ca ridicări și amenajeri și unde trebuie deci să se înceapă aceeași activitate energetică în rezolvarea acestor probleme, cu stabilirea aceiași program de lucru prin inspectoratele silvice, iar lucrările să se execute prin comisii centrale. Remunerarea să se facă deasemenea pe suprafața ridicată sau amenajată.

Cu încheierea ridicărilor și amenajerilor pădurilor statului și celor administrate de stat, vom păși într'o nouă perioadă de gospodărie silvică cu patrimoniul inventariat și cu fixarea cadrelor tuturor lucrărilor silvice de executat, perioada lucrărilor de creație.

COMISIUNILE DE AMENAJAMENT ȘI RIDICĂRI ÎN PLAN

de Ing. I. Moldovan-junior

Prefacerile sociale de după războiul mondial, cu toată pleiada lor de supralicitări demagogice, au impus pădurii românești enorme sacrificii, considerate de toți politicienii vremurilor de eri și de azi drept singurul leac miraculos pentru vindecarea tuturor celor prinși în goana nebună a curentelor și frământărilor sociale de felurite nuanțe.

În lupta dârză la care s'a angajat personalul silvic întru apărarea patrimoniului forestier, înfrângerile au fost nu arareori provocate de lipsa unui amenajament, care constituie legea fundamentală a unei păduri și care, în ființă fiind, ar fi servit ca o armă de mare combativitate în mâna inginerului silvic. Lipsa amenajamentului a înlesnit devastările prin exploatari extraordinare, motivate de o mie și una de necesități, prin schimbarea fără nici o formalitate a pădurilor de protecție în păduri de raport, îndepărtându-ne tot mai mult de pădurea normală și distrugând raportul susținut prin nesfârșitele perioade de așteptare.

La producerea acestor lipsuri, o mare parte din vină îi revine oficialității care, cu o ușurință de neînțeles, a scos din vigoare toate amenajamentele de păduri din teritoriile alipite, cu o nepă-

sare absolut condamabilă, trăgând cu buretele peste munca atâtor colegi înaintași, cari ne lăsaseră o moștenire prețioasă; o moștenire, pe care și azi o apreciem la justa ei valoare, servindu-ne de ea ori de câte ori nevoile o cer.

Nu cunoaștem îndeajuns motivele subiective și circumstanțele speciale cari au servit drept cauze la luarea acestor dispoziții: limba de redactare a amenajamentelor, invocată ca fiind principal motiv, nu poate rezista unei critici serioase având în vedere, că aceste amenajamente nu erau nici nemțești, nici rusești și nici ungurești, ci mai presus de toate pădurărești, redactate cu luarea în considerare a principiilor științifice consacrate pe acea vreme și adoptate și în ziua de azi. Era deci suficient dacă se luau dispoziții, ca aceste amenajamente să fie traduse în limba română, operație, care nu putea dura decât cel mult 2 ani; câtă vreme, în locul multor amenajamente anulate, nici azi după aproape 20 de ani nu avem ce pune în loc.

În urma măsurilor de anulare nechibzuite toată lumea a profitat, numai pădurea nu, care a fost nevoită a-și jertfi o parte din trupul său pentru acoperirea cheltuelilor de redactarea noului amenajament și a atrage asupra sa și mânia proprietarului întărit din cauza unei noi contribuții bănești.

Slabe perspective pentru trezirea, unei conștiințe forestiere la care tindem cu toții și răspândirea dragostei de păduri în pături cât mai largi!

Atât sistemul de onorar stabilit între pări prin bună învoială, care a durat până de curând și se caracterizează uneori mai degrabă prin reliefașia aptitudinilor mercantile, decât tehnice ale amenajistului, ținând seamă de faptul că de cele mai multe ori nu era vorba decât de refacerea vechilor amenajamente scoase din vigoare; cât și sistemul actual cu tarife stabilite pe cale oficială și depunerea banilor la Administrațiile financiare, nu servesc pădurea. Ele sunt în detrimentul ei, având în vedere că proprietarul nu dispune de mijloace suficiente pentru a face față acestor cheltueli, punându-și toată nădejdea, în recuperarea lor dintr'o întocmire a amenajamentului în așa fel, ca primele parchete să-i aducă venituri mai mari, știrbind principiul de continuitate.

Tot din cauza acestui onorar, proprietarul cere (nu fără succes) să i se asigure în cuprinsul amenajamentului interesele lui bine

motivate, cari nici odată nu sunt în concordanță cu interesele publice de conservare ale pădurii, ci sunt pătrunse mai vârtos de spirit hrăpăreț și de nevoia de a realiza un profit cât mai mare și în timp cât mai scurt.

Din tratativele prin care se comunică proprietarului tariful și din presiunile ce sunt necesare a se face asupra lui pentru depunerea sumelor convenite, inginerul amenajist încă nu ese cu prestigiul sporit.

Proprietarul de asemena nu este încântat de acest sistem, ba este chiar nemulțumit și se crede spoliat și vexat de amenajist prin faptul, că i se impune o cheltuială relativ mare și cu scadență destul de scurtă.

Cu un cuvânt, prin aplicarea acestui sistem nici unul dintre cei trei factori principali: pădurea, proprietarul și amenajistul nu câștigă, ba recoltează chiar deficiențe morale.

Care ar fi atunci sistemul, care înlătură aceste inconveniente?

Singurul mijloc de salarizare potrivit situației de față îl considerăm: asigurarea unei diurne potrivite și tuturor cheltuelilor de deplasare pe timpul operațiunilor pe teren a inginerului amenajist, armonizarea acestei diurne cu valoarea efectivă a diurnelor de dinainte de război și mandatarea ei precum și a cheltuelilor efective în timp util, cel mai târziu însă în decurs de 14 zile dela data înaintării actelor justificative.

Nu cade în cadrul preocupărilor noastre de față indicarea fondurilor de acoperire ale acestor cheltueli, cari pot fi identice cu fondul de administrație sporit la toți proprietarii pe măsura necesităților sau augmentat cu subvenții acordate din partea statului, care încă trage foloase de pe urma unei bune administrări a pădurilor din cuprinsul hotarelor sale.

Principalul este ca inginerul amenajist să-și vadă remunerată munca potrivit străduințelor și privațiunilor îndurate pe teren și să fie independent și suveran la redactarea amenajamentului fără a ținea seamă de nevoi de moment și trebuințe artificiale.

*

În privința încadrării personalului tehnic merit a se ocupa cu întocmirea amenajamentelor trebuie să facem deosebire între păduri de stat administrate de C. A. P. S. și păduri particulare administrate de stat prin Serviciile respective.

Și pentru un caz și pentru celălalt excludem din capul locului necesitatea de a forma comisii de amenajament flotante pendinte de vremea din Administrațiile centrale sau regionale.

Organizarea unui personal tehnic amenajist ne-o închipuim în felul următor:

1. Înființarea unui serviciu de amenajări pe lângă actualele Direcțiuni regionale ale Capsului de a cărei sferă de activitate se vor ținea, ridicări în plan, amenajeri, hotărnicii, lucrări de aplicare a amenajamentului prin delimitarea pe teren a folosințelor anuale, estimații de păduri pentru vânzări, schimburi de proprietăți, registre și evidențe pe suprafețe și proprietăți etc.

Șeful acestui serviciu să fie un inginer specializat în atari lucrări și să se bucure de o oarecare stabilitate rămânând la acest serviciu pân'atunci până când nu va fi înaintat în atribuții, nu însă în grad, adică până nu va deveni subdirector, director, etc.

Pela acest serviciu va trebui să treacă fiecare inginer tânăr lucrând câte 2—3 ani înainte de a deveni șef de ocol.

Cu acest personal tehnic ajutat de vreo câțiva conductorii, desenatori și dactilografe se va putea conduce acest serviciu executând în timp util toate lucrările, ce cad în sfera sa de activitate.

2. La pădurile administrate de stat persoana echivalentă cu șeful serviciului de amenajări dela Caps ar fi șeful ocolului, care spre acest scop ar trebui să fie descărcat de toate acele lucrări cari nu cad în cadrul preocupărilor de acest gen, precum: supravegherea pădurilor particulare neadministrare de stat, cari vor trece la viitoarele servicii regionale ale Direcției regimului silvic înființate de curând; asistarea la adunările posesorilor, operațiuni de încasări și plăți în contul fondurilor de administrație și pază, cari pot rămâne în sarcina percepțiilor, ținerea evidențelor privitoare la aceste fonduri, asistarea la ținerea licitațiilor de păduri și redactarea contractelor de vânzări de păduri, etc. Să i se pretindă mai puține situații și să i se dea mai puține hârtii de rezolvat și se va găsi timpul necesar pentru a putea face față nevoilor tehnice de cari ne ocupăm.

Spre acest scop, la ocoalele mai extinse și cu proprietari mai mulți va fi nevoie de sistematizarea unor noi posturi de ajutoari de șefi de ocol și de detașarea peste vară a unuia sau mai mulți stagieri după cum vor cere necesitățile serviciului.

Atât la Caps cât și la ocoalele pădurilor administrate de stat toate lucrările se fac sub răspunderea șefilor, iar amenajamentele chiar sub semnătura lor.

Față de comisiile de amenajament, această metodă prezintă marile avantaje, că atât șeful de serviciu dela Caps cât și șeful de ocol sunt familiarizați de mai'nainte cu topografia proprietăților cari vor constitui centrul preocupărilor lor; cunosc configurația terenului, constituția masivului, văile și pâraele, cari întretin proprietatea păduroasă, precum și muchile, cari despart bazinele lor; cu un cuvânt sunt în posesia unor elemente, cari le asigură o indiscutabilă superioritate față de ori care membru al unei comisii streine, căruia îi va trebui un oarecare timp numai pentru a se orienta și a identifica terenul în afară de inconvenientul, că în timpuri ploioase sunt condamnați la inactivitate, câtă vreme personalul localnic întrerupe lucrările externe și își vede de alte treburi la birou făcând o incomparabilă economie de timp.

Ridicările în plan ale suprafețelor ce se vor amenaja se vor face de acelaș personal fiind aceste două lucrări în strânsă legătură una cu alta; separarea lor ar produce numai întârzieri inutile în lucrări.

Nici nu ne putem imagina, ca lucrările de ridicări în plan să fie îndrumate de altcineva, decât de șeful serviciului încredințat a întocmi amenajamentul, fiindcă el face în prealabil planul de împărțire economică cu luarea în considerare a pâraelor, muchilor, hotarelor de proprietăți existente pe teren, cari toate pot fi utilizate drept granițe naturale. Numai el poate da deci indicații operatorului pe teren cari linii intermediare trebuie ridicate în plan având o importanță mai mare și cari pot fi omise sau numai figurate pe plan fără pretenții de exactitate ca fiind de însemnătate secundară.

În decursul lucrărilor de ridicări în plan operatorul pe teren parcurgând pădurea în lung și lat se va orienta și asupra datelor de cari va avea nevoie mai târziu la descrierea parcellară, ba chiar va verifica planul de împărțire economică proiectat de șeful său și va propune modificarea lui ori de câte ori situația de pe teren o va indica.

3. Ar mai rămâne amenajamentele pădurilor particulare ne-administrate de stat, de a căror întocmire se va îngriji el proprietarul pe căile ce le va găsi mai adecvate intereselor sale.

Cugetăm în cazul de față la reînființarea birourilor tehnice silvice, cari ar putea satisface nevoile acestor păduri particulare, în cazul când monopolul instituit actualmente de personalul angajat la stat ar înceta și ar permite în consecință redeschiderea acestor birouri.

Acum după ce de aproape două decenii ne-am deprins cu alte metode de organizare, propunerile expuse ar părea eventual fantastice cu toate că ele fac parte din domeniul realităților dinainte de anul 1918 fiind adoptate și consacrate timp de mai multe decenii.

Cu acest sistem s'a ajuns, ca în anii din preajma războiului mondial să nu fie pădure administrată de stat care să nu-și aibă amenajamentul ei bine întocmit cu ridicarea cantităților și cu planuri raportate din ridicări în plan directe, nu cu suprimare definitivă a cantităților și cu planuri refăcute după hărți militare cum sunt majoritatea amenajamentelor de azi.

Asupra valorii lucrărilor executate de serviciile de amenajări preconizate de noi ne-am pronunțat destul de eclatant însușindu-ne în întregime toate dispozițiile fundamentale din amenajamentele lor, ba adeseori nu ne-am luat nici osteneala de a transforma — prin construire în plan nu numai prin calcul — scara planurilor în sistemul metric.

Cel mai potrivit timp pentru începerea lucrărilor pe teren este începutul lunii Iunie, adică după terminarea definitivă a regenerărilor de pretutindeni (chiar și dela munte) și se vor continua până la sfârșitul lunii Septembrie când devin scadente delimitările parchetelor anuale la foioase..

Operatorii pe teren vor lua cu ei în afară de micile requizite pentru desen și următoarele instrumente speciale: o busoiă topografică cu'n limb gradat și eclimetru, una stadie pentru citirea distanțelor, un carnet special pentru ridicări în plan, un echer pentru construirea pe teren a pieșelor de cubaj, un dendrometru, un compas forestier, una ruletă, un barometru de precizie, eventual un eclimetru de mână pentru cazul când nu găsim că este nevoie

să luăm valorile tuturor pantelor cu busola și ne mulțumim cu acest instrument mai portativ, una busolă de mână pentru determinarea expozițiilor și un carnet destinat descrierii parcelare.

Pentru cazuri de zile ploioase, când nu se poate eși pe teren se va mai lua o planșetă, hârtie de desen și un raportor pentru a se putea lucra în cabană la raportarea în plan a datelor ridicate pe teren, lucrări cari altfel se amână până'n iarnă. În această epocă se vor prelucra și datele descrierii parcelare și se întocmește amenajamentul.

În pogramul lucrărilor va figura în prima linie o anchetă locală pentru a verifica proiectul de împărțire economică întocmit la birou în mod sumar pe bază de hărți vechi sau hărți militare, apoi lucrările de ridicări în plan și în urmă descrierea parcelară.

COMISIUNILE DE AMENAJARI

Încadrarea și organizarea lor.

de Dr. I. Popescu-Zelelin

Peste 120 ani¹⁾ de practică amenajistică din alte țări ne arată, că pentru întocmirea amenajamente'lor nu șeful de ocol este cel indicat ci organe speciale — încadrate în dispozitivul administrativ — comisiunile de amenajări.

S'au invocat diverse formule: comisiuni la ocoale având drept conducător pe șeful de ocol, comisiuni regionale, organe ale direcțiilor și comisiuni centrale formate și dirijate dela centru.

Dintre toate aceste formule, pentru condițiunile noastre, cred că a doua — comisiunea regională — apare ca cea mai bună. Pentru că însărcinând pe un șef de ocol cu elaborarea unui proiect de amenajament înseamnă :

1. Admiterea conștientă a unor amenajamente de slabă calitate, nu pentru că șeful de ocol n'ar avea pregătirea necesară, din contră, în cazul ultimelor două formule el trebuie să fie un informator de mare valoare, dar aportul lui este legat de un subiectivism incompatibil cu caracterul acestor lucrări.

Șeful de ocol este acela care cunoaște perfect esența pădurilor sale. Cunoscându-le prea bine, la întocmirea planului de ame-

1) Neumeister: Die Forsteinrichtung der Zukunft (pag. 94.).

najare este tentat se deplaseze centrul de importanță fie pe latura tehnică propriu zisă, neglijând — poate — pe aceia economică, fie viceversa. Din acest motiv, echilibrarea acestor două laturi (condițiune esențială a unui bun amenajament) s'a dovedit a nu se putea realiza în mod optimal și ca atare lucrarea în sine se poate considera slabă. În plus șeful de ocol prin natura ocupațiilor sale nu poate avea o „cultură amenajistică” suficientă, pentru că — să fim sinceri — n'au timp și posibilități materiale.

2. Șeful de ocol — gestionarul unei mari averi — este copleșit în permanență de multe și variate lucrări. Atribuindu-i și lucrări de amenajare înseamnă a-l sustrage dela ocupațiile lui firești, a-l afecta unor lucrări cari implică specializare, cu alte cuvinte înseamnă, a subscri conștient neglijarea lucrărilor de gospodărie, neglijare care se va solda cu pierderi mult mai mari decât cheltuelile necesitate de un organism special constituit. Economie aparentă.

Formula comisiunilor regionale este desigur de preferat celei centrale. Trebuie să tindem spre descentralizare, în sensul ca direcția regională să devină miezul administrației forestiere. Nu se poate din centrală urmări și executa programul de amenajări. Centrul trebuie să fie numai un organ de directive, coordonare și control. În situația actuală, adică atâta timp cât încă mai sunt complexe nepuse în valoare, când activitatea amenajistă regională nu se rezumă numai la revizuire, când încă nu toate pădurile sunt ridicate în plan, cu alte cuvinte în această perioadă de tranziție dela anormal la normal sau exagerând puțin dela extensiv la intensiv, este necesar să se păstreze și în centru una sau două comisiuni, care să ajute prompt și eficient direcțiunile rămase în urmă cu lucrările de amenajare. Și când admitem existența temporară a acestor comisiuni centrale, ne gândim în special la ridicări în plan, pentru că în stadiul în care se găsește gospodăria silvică de stat, ridicarea în plan constituie pe lângă operația de inventar și elementul inițial al lucrărilor de amenajare. Și existența acestor comisiuni centrale se mai justifică și prin lipsa unui personal bine pregătit și instrumentației.

Și la ridicări, ca și la amenajări, trebuiesc oameni rutinați și mai ales trebuiesc aparate pentru a căror procurare administrația nu s'a arătat totdeauna binevoitoare.

Cu tempo-ul cu care s'a lucrat în ultimele două decenii nu se mai poate continua. Dacă vrem să intrăm odată într'un regim normal, apoi aceasta nu se poate face decât printr'o activitate programată susținută, eșalonată — să spunem — pe 5 ani, timp în care să se amenajeze și să se ridice în plan restul (păduri accesibile).

Ridicarea în plan a restului de păduri fără planuri, amenajarea lor fie chiar prin metode mai puțin pretențioase, dar cu un studiu documentat al bazelor de amenajare, întocmirea revizuirilor la amenajamentele expirate și accelerarea definitivării reformei agrare care stânjenește în mare măsură intrarea în normal, iată care ar fi programul din care administrația pădurilor statului și-ar putea face un titlu de glorie.

Pentru elaborarea și traducerea în fapt a acestui program nu este suficientă însă recunoașterea unanimă a unei imperioase „ofensive amenajistice” ci trebuie acordată încredere, posibilități și stimulare celor cari sunt hotărâți să-și ia asupra-și conducerea unui asemenea program.

În cadrul acestui program amenajistic rolul celor două categorii de comisiuni apare evident.

Cele centrale ar aborda mai mult latura ridicărilor în plan și ar fi de dorit ca aceste comisiuni să contribuie la întocmirea, cel puțin, a unui amenajament „model” în fiecare direcție, astfel ca el să fie un ghid până la elaborarea unor „instrucțiuni” complete. Spunem „cel puțin” pentru că în această ordine de idei, ideal ar fi câte un amenajament pentru fiecare tip de pădure (câmpie, deal și munte). Pentru că — de ce să ascundem — în materie de amenajament ne-am ș a b l o n a t, și dintr'un exces de zel nu se renunță la formula dovedită cu prisosință ca anticulturală. (ex. codru cu tăieri succesive în care amenajistul comandă naturii anii de sămânță și semințișului tempo-ul de dezvoltare).

Un alt aspect al comisiunilor de amenajare îl constituie organizarea lor.

Admițând comisiunilor regionale caracterul de permanență și celor centrale durată limitată, tipul de organizare va trebui să fie altul decât cel actual. Și astfel privind lucrurile logic se ajunge la următoarea schemă :

In central	{	1. Serviciul comisiunilor și al controlului lor (durată limitată).
Sectia amenajări		2. Serviciul planurilor (cadastru, hotărnicii).
		3. Serviciul verificărilor și statisticei amenajistice (cu fișierul seriilor).
		4. Serviciul directivelor și estimațiilor (mai târziu și de control al comisiunilor).
La direcție
pe lângă serviciul
technic	{	1. Biroul comisia regională (una sau mai multe secții).
		2. Biroul planurilor.

Serviciul 1 din Central are viață limitată, adică până la epuizarea programului de amenajare despre care s'a vorbit mai sus. Din el emană comisiunile centrale (de amenajări și ridicări) și tot lui îi revine sarcina controlului atât a comisiunilor centrale cât și regionale. Căci, pentru a se asigura într'o măsură o mai bună întocmire a amenajamentelor din punct de vedere al fondului și formei, este neapărat necesar ca ambele categorii de comisiuni să fie controlate. După epuizarea programului, adică în momentul în care se va putea intra în „normal” acest serviciu cu anexele lui comisiunile centrale va trebui să dispară.

Serviciul 2 — al planurilor — va avea să se ocupe de chestiuni în legătură cu cadastru și hotărnicii și să furnizeze pentru lucrările în legătură cu amenajamentele planurile și hărțile necesare.

Înainte de a fi trimise Consiliului Technic, amenajamentele vor trebui verificate și cu această ocazie se vor întocmi fișele statistice (pe serii, păduri sau ocoale, după cum vor cere nevoile statistice), lucrări pe care noi le-am repartizat serviciului 3.

În sfârșit o instituție cum este Caps, de exemplu, are nevoie de un serviciu care: să urmărească continua perfectare a amenajamentelor, să racordeze ideile noi din doctrină cu posibilitățile dela noi, să elaboreze norme și să găsească formele practice privitor la problemele de amenajament (ex. amenajarea pe bazine, etc). Tot acestui serviciu îi vor reveni și problemele de estimație precum și controlul comisiunilor după terminarea programului.

Am admis mai sus formula comisiunilor regionale. Acestea având caracterul de permanență urmează ca la direcțiunile regio-

nale activitatea amenajistică urmează să aibă o organizare înche-gată. Pe lângă serviciile tehnice va trebui atașat un inginer care va avea de condus biroul comisiunilor regionale și biroul planurilor. El este în timpul campaniei șeful comisiunii având una sau mai multe secții pe teren; studiază bazele de amenajare pentru fiecare unitate economică și redactează amenajamentele (noi sau revizuirile). În spiritul schemei de mai sus el este „nervul” și fără îndoială de alegerea lui va depinde valoarea amenajamentelor. Și acest principiu s'a verificat suficient la unele direcțiuni.

Evident, această schemă de organizare poate să nu fie perfectă. Axa ei o constituie însă ideea de descentralizare în sensul că comisiunile de amenajare trebuie să fie un organ regional. De aceia credem că în spiritul acestei idei oricum va fi privită problema, soluțiile sunt apropiate.

În discuția organizării comisiunilor de amenajări intră fără să vrem și alte trei laturi, pe care sincer și obiectiv trebuie să le abordăm.

Prima latură: Încă mai persistă la noi concepția că un inginer silvic trebuie să treacă prin toate domeniile de activitate ale profesiei. Cu alte cuvinte se exclude a priori ideea de specializare, tocmai astăzi când nu există latură a activității omenești (afară de a noastră) în care specializarea să nu fie recunoscută, încurajată și susținută. Și este de neînțeles cum acești oameni mai pot susține acest lucru când ei singuri văd că numai pe această cale se poate progresa. Avem colegi cari dela terminarea școlii activează continuu în fabrici de cherestea sau ca constructori de c. f. f. Aceștia au acumulat un bagaj de cunoștințe și experiență pe care nu-l are nici unul din noi ceilalți. La fel în direcția exploatărilor, a regenerărilor, etc. Când avem sub ochi aceste exemple vii mai putem oare trâmbița enciclopedismul, în timpurile noastre egal cu superficialismul?

Și la amenajări, ca și în celelalte domenii continuitatea în lucru duce la specializare. Dacă pe teren în secțiunile comisiunilor de amenajări se mai poate admite o activitate de unul sau doi ani, apoi șefii de comisiuni regionale îi special trebuie să fie oameni consacrați acestui gen de lucrări, ingineri care să pătrundă esența disciplinei atât sub aspectul practic cât și teoretic. De aceia tre-

buesc înlăturate toate acele impedimente, care forțează astăzi pe cei indicați de a nu se consacra activității amenajiste.

A doua latură este retribuția. Amenajistul este obligat să trăiască jumătate de an pe teren și jumătate în oraș. Cu căminul împărțit suportă cheltueli de viață duble. În plus este avizat anual la o serie de cheltueli de echipare (bocanci, haine, lenjuri) cu mult mai mari decât și le poate imagina cel care n'a lucrat pe teren într-o astfel de comisiune. Dar sănătatea? Lucrând afară pe vreme bună și rea, în regiuni insalubre sau accidentate (efortul fizic peste normal și imposibilitatea câte odată de a respecta cele mai elementare reguli de igienă) și cu o alimentație „cum dă Dumnezeu” fatal se ajunge la șubrezirea sănătății. Numai entuziasmul (moralul) nu poate înfrânge în pădure posibilitățile de șubrezire a sănătății.

Să facă oricine și oricum calculul acestor cheltueli și se va vedea că cei 4000 lei peste salariu (după prima lună) plătiți pentru lucru pe teren, nu acoperă cheltuelile de mai sus.

Și în această situație este normal ca pe la amenajări să nu se stea decât un an, doi, pentruca pe urmă cei cari ar fi fost indicați pentru acest gen de lucrări, cu tot entuziasmul lor, să fie nevoiți a fugi la ocoale.

Oricât am vrea să respectăm principiul continuității în lucrări, în aceste condițiuni nu se poate.

În sfârșit a treia latură: înțelegerea. Nu știu dacă prin acest cuvânt am reușit să redau ideea. Din cele ce urmează se va vedea. Scriam cândva că atenția noastră nu a fost echivalent acordată tuturor domeniilor de activități. Și rog să fiu bine înțeles, pentrucă nu spun aceasta din spirit de răutate, ci cu intenția sinceră de a se repara o greșală. După război ne-am concentrat atenția asupra împăduririlor (era și o necesitate a timpului); mai târziu ne-am încolonat în ofensiva valorificărilor (iarăși un imperativ al timpului!) dar în acest timp n'a existat o preocupare susținută în ceea ce privește amenajarea pădurilor.

În fond atât împăduririle cât și valorificările — într'un regim normal — se brodează pe elementul fundamental — amenajamentul. Că a sosit timpul să punem la punct această „Evanghelia a silviculturii” (expresia nu-mi aparține) nu mai încapă îndoială. Dar pentru înfăptuirea acestei mari opere se cere înțelegere.

adică încredere și sprijin din partea tuturor. Să proclamăm „ofensivă amenajistică” cum scrie undeva un distins coleg, dar această ofensivă va rămâne deșartă atâta timp cât nu se va organiza metodic — cu program și norme — pentru că prin esența lui amenajamentul este o organizare a punerii în valoare pe timp de cel puțin 10 ani.

Deci înțelegere din partea tuturor și ofensiva se poate deslănțui.

Kommissionen fuer Forsteinrichtung und Waldvermessung.

Les commissions d'aménagement et de relèvement des plans topographiques.

L'aménagement des forêts présente pour la Roumanie un intérêt tout particulier. De l'ensemble du problème la revue a détaché le détail d'importance qui est la formation et la manière du travail des commissions chargées de le rédiger: la question à l'ordre du jour s'occupe à développer ce détail. On éte présentés quatre articles.

Mr. le professeur V. Stinghe s'attache au problème de l'établissement des bases de l'aménagement. Les bonnes dispositions que celui-ci doit comprendre sont le fruit de l'expérience, l'expression des vues d'ensemble des problèmes vécus. Si le matériel brut nécessaire à la rédaction d'un aménagement peut être réalisé par tout forestier consciencieux, pour l'établissement des bases de l'aménagement les connaissances professionnelles seulement ne sont plus suffisantes. Il faut davantage; il faut de l'expérience. Pour éviter les erreurs, souvent graves, Mr. le professeur Stinghe propose que les bases de l'aménagement soient établies par les chefs responsables, doués d'une grande expérience. Le directeur de la région, les chefs du service technique et de la commission d'aménagement doivent descendre sur le terrain et après une visite détaillée de la forêt, fixer les bases de l'aménagement. Ils inscriront ensuite leurs conclusions dans un procès-verbal traitant: le régime, le traitement, l'exploitabilité, la révolution et la constitution des séries.

L'organisation du travail et la constitution de dites commissions font d'objet des articles des autres trois collaborateurs.

Pour les forêts domaniales, Mr. Modovano se déclare partisan des commissions attachées auprès des directions forestières régionales. Quant à celles appartenant aux personnes morales, il laisse la tâche aux chefs des cantonnements, qui doivent être — d'autre part — dispensés de certains attributions administratives. Enfin, pour les forêts particulières il estime que la création des bureaux techniques est préférable à l'état actuel des choses.

Mr. V. Negulesco — au contraire — se déclare pour les commissions centrales, qui travailleraient avec beaucoup plus de rendement. Il indique les conditions à accomplir pour que ces commissions en puissent donner le maximum.

Mr. Popesco-Zeletin propose une solution mixte. Il préconise, d'une part, des commissions permanentes attachées aux directions régionales, et d'autre part, des commissions centrales temporaires. Ces dernières doivent surtout s'attacher au problème du relèvement des plans topographiques; en deuxième rang, elles chercheront à élaborer des aménagements types pour chaque région naturelle: plaine, collines et montagnes.

Tous les trois sont d'accord de constater que les chefs de ces commissions doivent être bien qualifiés. Le personnel y affecté doit être bien rémunéré et muni des appareils modernes. Il est nécessaire aussi que tous les jeunes forestiers fassent un stage de moins 2 ans auprès de ces commissions.

I N S E M N Ă R I

DOI AUTORI STRĂINI DESPRE PĂDURILE MOLDOVEI ȘI MUNTENIEI LA SFĂRȘITUL SECOLULUI AL XVIII-lea

de General L. BARZOTESCU

Domnul General L. Bârzotescu, unul dintre iubitorii pădurilor Țării, ne trimite spre publicare, următoarele extrase, din doi autori vechi, referitor la pădurile Principatelor. Menționăm că alegerea carierei de silvicultor l-a preocupat și pe D-sa în tinerețe. A și făcut practica de introducere pe lângă un ocol silvic, ce se cerea pe acea vreme, D-sa mai păstrează o plăcută amintire acelei preocupări nobile, ceea ce l-a îndemnat să ne semnaleze și pună la îndemână extrasele de mai jos.

Nota Redacției

În bogata bibliotecă a Academiei din Cluj, am găsit cartea intitulată „Geschichte, natürliche Beschaffenheit und Verfassung der ualachey un Moldau“¹⁾ tradusă din italienește de profesorul Piehl și tipărită în anul 1790 la editura librăriei academice Strasbourg.

Traducătorul nu arată cine este autorul cărții; ne spune numai în introducere că „a locuit 12 ani în principate și cunoaște bine starea de acolo“²⁾.

1) Istoria, starea natură și organizarea Valahiei și Moldovei.

2) Autorul cărții este un fost consul al Austriei în principate, Raicevich, care a publicat-o în Neapole în 1788 în limba italiană sub titlul: «Osservazioni storiche naturali e politiche intorno la Valahia e Moldavia».

Despre acest autor Domnul Iorga în minunata și atât de instructiva sa operă «Istoria Românilor prin călătorii» spune :

«Avem de a face cu un om de treabă, modest deși avea multe cunoștințe, etc.».

Sentimentul cu care a fost scrisă rezultă din următoarea încheiere pe care autorul o face la introducere :

„Dumnezeule drept!”.

„Indură-te de ei și liberează odată aceste nefericite popoare din această barbară tiranie. Le-ai dăruit o așa de mănoasă și bogată țară; fă odată ca locuitorii ei să se bucure în pace și în liniște de această binecuvântare a ta, ca prin aceasta să poată preaslăvi numele tău”.

Lucrarea este destul de desvoltată și cuprinde 217 pagini cu o serie de 33 capitole.

În cele de mai jos vom da numai capitolul privitor la arbori: Arbori ¹⁾. „Atât în câmpie, în văi și în munți se găsesc peste tot nemărginite păduri de arbori mari și folositori omului”.

„Cel mai deosebit este stejarul de cea mai frumoasă speță, un lemn tare și compact, (bun) pentru construirea corăbiilor și pentru orice întrebuițare”. Se găsesc stejari de o înălțime nemăsurată și cu un diametru de 2—3 picioare. Străzile din București și Iași sunt un pod continuu format din traverse de stejar care când este bine tăcut este foarte comod pentru mers cu piciorul, din contră stricat și învechit este periculos mai ales pentru cai; în orice caz este o întrebuițare extravagandă, risipitoare și distrugătoare a unei imense cantități de lemne, trebuind a se reînoui la 5—6 ani întreaga podeală. Bradul are stăpânirea în munte.

„Mai sunt apoi fagi, carpeni foarte buni pentru căruțe, ulmi și fraseni de diferite speții. Teiul, plopul și nucul foarte mare și bun. Dudul alb.

„Mai sunt adevărate păduri mari de peri, pruni, cireși, sorbi, păduceli și arțari.

„În mai multe locuri în Moldova și Banatul Craiovei se găsește un arbore nu prea înalt numit Tissa, foarte dur și de culoare roșie care este foarte bun pentru mobilă ca și lemnul american. Țăranii fac butoiașe și alte vase pentru păstratul licheorului (liqueure) și sunt tot așa de bune ca cele de sticlă sau argilă și în special sunt foarte bune pentru călătorie”.

„Cu toate că până astăzi cele două provincii abundă în păduri, locuitorii interesați de soarta patriei asigură că sunt cu mult

1) Reproduș textual.

mai puține de cât erau mai înainte și că formau fortărețe naturale de nepătruns pentru inamici. Aceștia atribue pădurilor slaba reușită pe care au avut-o întotdeauna armatele otomane. Referindu-se la consumul care se face cu lemnul pentru poditul orașelor și la acela pe care Poarta îl pretinde pentru construirea de poduri peste Dunăre, la orice războiu și la lemnul care trece la Constantinopole, nu rămâne îndoială de actuala împuținare a pădurilor".

„Valahii obișnuiesc să taie și să usuce rădăcinile arborilor care sunt foarte bune și produc un foc mai puternic de cât trunchiul și de o durată mai mare.

SULZER, un alt scriitor austriac, fost ofițer de justiție militară. Căpitan (Hauptmanauditor), locuind o bună vreme în Principate, a scris și tipărit în Viena în anii 1781 și 1782: „Geschichte des Transalpinischen Daciens das ist: der Walachei, Moldau und Besarabiens", (Istoria Daciei Transalpine, adică a Valahiei, Moldovei și Basarabiei, 3 volume). În această lucrare volumul II are un capitol special sub titlul:

„Păduri. Frasinii, fagii, plutele, plopii, ulmii, stejarii, aninii, teii, duzii, brazii, moliftții și arborii fructiferi sălbatici, cu aceasta nu am numit toți arborii din care sunt formate pădurile Valahiei și Munteniei și nu este destul spus pentru a înfățișa bogăția acestor țări în lemn și păduri".

Trebue să cunoști pădurea Bucovinei la Hotin; pădurea dela Cotnar pe care moldovenii o numesc Dumbrava-Roșie, pădurea dela Rigiști dincolo de Prut în Basarabia, masivul dintre Transilvania și Moldova ¹⁾ pădurea Vălenilor și Pădurea de stejar din Muntenia, pentru a avea o idee de pădurile Moldovei și Munteniei. Asupra pădurilor din Bucovina nu mă opresc; sunt destul de cunoscute pentru nemți dela luarea Bucovinei"...

„Despre Dumbrava-Roșie sau pădurea Cotnarilor este ceva în istoria lui Ștefan cel Mare. Despre Kodru ²⁾ dela granița Basarabiei trebue să spun numai atât că Tătarii din Basarabia mai mult cu aceste păduri se ajută și pentru aceasta întrețin prietenie bună cu codrenii, locuitorii codrului.

„Pădurea Vălenilor numire pe care o iau dela călătorii din

1) Die Waläner wald,

2) Cu această expresie numită de autor.

Braşov care au dat acest nume dela podul văleni (Wäläni) peste care trece drumul la Bucureşti. Trebuie să spun că începe la confluenţa Ialomiţei cu Prahova, şi se întinde aproape pe întreaga ţară deacurmezişul până la munte unde se uneşte cu pădurile de acolo, cu o lungime de aproape 30 de ore şi o lărgime diferită de 5—6 ore nu mai mică de 4. Aci se găsesc cei mai feluriţi şi frumoşi arbori şi se pot admira tot felul de stejari seculari, cu tulpinele înalte şi groase pe care ochiul a putut vreodată să-i vadă, un loc de oprire încântător pentru călător de-şi periculos din cauza hoşilor“.

Dincolo de Argeş apar pădurile sub un alt aspect dar tot aşa de fermecător. Peste tot se unesc acolo un câmp, sau o păşune de circa o mie de paşi şi până să parcurgi un drum de o oră te-ai bucurat de zece ori de a fi străbătut pe rând tot atâtea pădurici şi pajişti bogate în flori.

„In Moldova pe drumul dela Focşani la Iaşi se întind pădurile pe culmile munţilor spre Prut şi dealungul acestui râu; şi în Banatul Craiovei natura este frumoasă şi minunată în varietatea ei: aci vezi păduri înconjurate cu păşuni şi câmpuri de bucate, aci câmpuri înconjurate de păduri“.

„In Carpaţi molifşti şi un brad cu coajă albă şi aproape fără noduri îşi înalţă capul şi sunt cele mai bune lemne pentruu catart“.

„Despre munte, păduri de tei care când înfloresc răspândesc parfumul lor la 2—3 ore depărtare. In sfârşit ce să mai spun eu despre arborii fructiferi cu care sunt pline aceste păduri şi munţi?“.

„Nimic alt decât ceia ce spune Generalul Von Bauer că: „aceşti munţi şi păduri bogate în meri, peri, cireşi, struguri, se aseamănă cu grădinile cele mai frumoase şi cele mai cu îngrijire aranjate pentru a oferi ochilor priveliştea cea mai frumoasă pe care cineva şi-o poate închipui“.

Tot în acest volum, Sulzer, tratând despre animalele din Muntenia spune:

„In Muntenia nu se găseşte nici o gospodărie care să nu aibă 4 până la 10 porci şi în apropierea colibei fiecăruia să nu fie turme întregi de porci, în pădure sau în ba'tă“.

„Aceasta se explică mai întâiu prin aceea că întreaga Valahie este presărată cu cele mai frumoase păduri de stejar şi fag şi porcii găsesc în aceste păduri ghindă şi jir care le procură hrana mai mult de cât necesită, etc.“.

ARBORI CU DIMENSIUNI EXCEPȚIONAL DE MARI

de Ing. L. NAGY GARDONYI

În legătură cu câteva date furnizate de d-l F. Pall în Nr. 6/936 al acestei reviste, ne permitem să semnalăm și noi câteva cazuri existente în pădurile orașului Baia-Mare.

1. **Paltin** (*Acer pseudoplatanus*). În seria II parcela No. 74 la o altitudine de cca 680 m. pe lângă Valea principală Băița. Circonferința, la înălțimea de 1,30 m., 320 cm. (diametru = 102 cm.) înălțimea 30 m., cu trunchiul drept; la 11 m. înălțime se bifurcă. Arborele e complet sănătos.

2. **Castan** (*Castanea vesca Gaertn.*). Pe o proprietate particulară în Valea Borcutului pe lângă pădurea orașului Baia-Mare. Circonferința la 1,30 m. este de 700 cm. (diametru 223 cm.). La înălțimea de 1,5 m. se ramifică, având fiecare creangă un diametru de 119 cm. Înălțimea totală a arborelui este de cca. 12 m.

În parcul orașului :

3. <i>Finus strobilus</i> L.	cu diam. la 1,30 m. = 81 cm.,	înălțimea de 32 m.
4. <i>Pinus Austriaca</i> Hees	" " = 66 " "	" " 32 m.
5. <i>Pinus silvestris</i> L.	" " = 63 " "	" " 30 m.

Într'o grădină particulară din Baia-Mare :

6. *Ginkgo biloba*, cu un diametru de 63 cm. și înălțimea de 12 m.

PIN SPONTAN PE VALEA SOHODOLULUI DE RUNC (GORJ)

de AT. HARALAMB

În urma investigațiilor făcute, am găsit în basinul râului Sohodolul de Runc (Gorj), 3 puncte cu pin spontan (*silvestru* și o formă de *Pinus nigra*) și anume: pe Cleanțul Căcului, pe Dealul Măcrișului și pe Dealul de Corni. Toate trei se află pe dreapta râului Sohodolul, la circa 10 km. de la Runc în sus pe vale.

În curând vom da publicității descrierea detaliată a acestor stațiuni necunoscute până azi, cari vor prezenta — după părerea noastră — un interes deosebit pentru geo-botaniști.

C R O N I C A

MARGINALII LA A 51-A ADUNARE GENERALĂ A SOCIETĂȚII «PROGRESUL SILVIC»

Înțelepciunea poporului a concretizat admirabil că: «Ziua bună se cunoaște de dimineață!». Și... călcat-a cu dreptul Societatea noastră «Progresul silvic» trecând pragul semicentenarului, iar de pe culmea însorită, pe care urcară trudnic 50 de generații de adevărați mucenici și vizionari idealisti, — azi poate înfățișa Neamului înfăptuirile breslașilor silvici tot mai solidar strânși la olaltă și tot mai increzuți în misionariatul lor: Salvarea pădurilor țării!

A fost bun augur pornirea pe drumul celei de a doua jumătăți de secol de ființare a Societății noastre, și fericit inspirat a fost gândul de a ni se dăruî un Steag și Imnul, sub al căror îndemn, la umbra cutelor drapelului simbolic și 'n ciocotul sufletesc răscolit de «chemarea pădurii» pe care ne-au dat-o poetul Vasile Militaru și maestrul Mihăilescu Toscani, — mai ușor să ne pară urcușul culmilor mai înalte spre care tindem.

«Izbândă și cinste steagului nostru!» așa a rostit Profesorul Drăcea, președintele Societății; — în clipa bucuriei supreme când sala vibră de sutele de glasuri unite cu corul cântând: «Pe al nostru steag», și apoi superbul apel: «Veniți, pădurea zi ne chiamă, să apărăm a ei comori!... Veniți, cât brazii mai au cetinți, veniți, — cât nu e prea târziu!». Nașii drapelului au fost octogenarul Bazil Pretorian, vrednicul înaintaș de al cărui nume, împreună cu al lui Rusescu se leagă împădurirea Dobrogei și problema stepii române; — bătrânul silvicilor reprezentând trecutul, — generația eroică, — iar elevul Eugen Bogaci din cea mai tânără promoție a politehnicienilor silvici, întrupând viitorul, de care se leagă atâtea nădejdi.

Prea puține pleoape au rămas neumezite de lacrimi, — ale celor ce au trăit asemenea momente unice. Un drapel și imnul pădurii, — devin troițe de răspântie și axe directe pentru noi.

După serviciul divin, sfîntirea drapelului, cuvântul Părintelui M. Bulacu și al d-lui Președinte, au urmat cuvântările invitațiilor. Oficialitatea a grăit prin d-l I. Fianu, reprezentant al Ministerului de resort: d-l Prof. Stratulescu din partea Soc. «Politehnice», d-l consilier I. Antonescu —aducând salutul confrăților— «Soc. Ing. agronomi» angajați prin înnoita promisiune solemnă de a susține cauza pădurilor, în cenă expropriierilor și a pășunatului, — de codru fiind legată

existența și, belșugul gliei străbune. D-l prof. I. Nichita a adus salutul frățesc al «Asoc. medicilor veterinari», iar camaradul D. Ciurileanu omagiul «Asoc. inginerilor cadastrali» printre cari se află atâția silvicultori de nădejde. În fine, președ. soc. elevilor ingineri silvici ai Politehniceii, d-l Vintilescu, exponent al elevilor, a făcut o frumoasă mărturisire de credință, ecou al celor ce au contribuit cu obolul modest la realizarea stindardului ce trece în mâinile lor neșovăelnice; iar d-l N. Vulcu din partea «Asoc. conductorilor silvici», asigurând că vor urma pilda șefilor erarhici și a îndrumătorilor lor.

Intenționat, am lăsat la urmă pe d-l Profesor Mihail Manolescu, starostele breslei inginerimei române. Președintele AGIR-ului, în înșprata-i vorbire, a electrizat și cucerit întreaga asistență.

Nu putem comite impietatea de a nu spicui sau rezuma lapidarele lozinci deprinse d'n magistrul discurs — care dealtfel s'a cerut și aprobat unanim a fi tipărit de societate și difuzat în lumea silvică. — «Nimeni mai mult decât AGIR-ul nu se bucură în fața acestei repetate manifestări de vitalitate a celei mai vechi societăți științifice ingineresti «Progresul silvic».

Lipsa pădurii va fi jucat desigur un rol sinistru în formarea psihologiei poporului spaniol; o țară fără templul permanent al pădurii s'a pervertit, distrugându-se însuși sufletul Spaniei, ajuns la cea mai oribilă tragedie, — ce năruie civilizația și pustiiește vieții inocente, aruncându-ne cu veacurile îndărăt!

Am cunoscut tristețea peisajului din Grecia, Bulgaria și țările cari au neglijat marile comandamente ale științei silvice, desgolindu-și sânul, cu munții dați pradă puhoaelor, torenților, pustiului și sărăciei.

Nu a suferit pădurea, — în 18 veacuri de istorie zbuciumată, cu toate năvălirilor barbare, cât au suferit codrii în cei 18 ani de «vot universal și demagogie», dela război încoace, în România întregită!

Au devastat securile, faimoasele «cozi de topor» și acea termită sau «bostrihus politicianus!». O națiune se clădește pe ce e viu și permanent: naționalismul forestier pe care-l așițați și 'n care credeți, trebuie judecat nș după dv. inginerii silvici, conservatori, — ci după streinii stăpâni cari le tae, — periclitând viltorul nostru ca neam. Vechiul steag silvic s'a pierdut în iureșul luptelor și vitregia vremii — tot pe altarul Patriei, această rătăcire e simbolul însuși al tragediei pădurii și a vrednicilor săi slujitori.

Aveți un nou steag, care vă mobilizează cu arma la picior, în sprijinul idealului de a menține ce e mai frumos, regenerator de sănătate și virtute, pădurea, templul creat de natură, binecuvântat de D-zeu și sfințit de moaștele atâtor generații. Avem datoria de a ne apăra codrul și glia strigând veneticilor aventurierii: «Pe-alci nu se trece!». Nu știu ce alt cuvânt sau moment, putea nă însemne apogeul ședinței festive de Duminică 31 Mai, ce a deschis congresul sub minunate auspicii; chiar dacă fotoliile ministeriale fuseseră o clipă văduvite, de cei ce s'a convenit a ne cinși cu prezența și cuvântul!

A urmat cuvântul de încheiere al Președintelui Societății, mulțumind antevorbitorilor, iar telegrama către Suveran, Președintele nostru de onoare, a declanșat aclamații entuziaste.

În după amiaza aceleiași zile, au urmat: prezentarea de către Secr. gl. d-l

Heroiu a «dării de seamă» a activității societății, a bilanțului și a proiectului de buget, care s'au aprobat entuziast, cu discuțiunile inerente, calme și obiective. Dovada maturității depline și a noului spirit care plană asupra acestei adunări a făcut-o realegerea prin aclamații a celor 5 membrii, în consiliul de Ad-tie al societății, precum și a cenzorilor.

Nu s'au mai repetat scrutinele cu liste, vot secret și ingerințe, care nu cadrează; iar numele celor investiți cu noul mandat, constituie o garanție și au prestat destul de bine pentru corpul nostru, — e vorba de d-nii consilieri: Horia Lazăr, Gh. Năstășescu, Mihail P. Florescu, Ath. Nedelcovici și Andrei Ionescu, Seara, a avut loc o masă comună la Bufet.

Ziua II. Luni 31 Mai. Dificila problemă a modificării statutelor societății; a decurs într-o atmosferă senină, în care discuțiunile oricât de subiective și pasionate, au păstrat totuși o înaltă finută academică, spre care le dirija pururi atent Președintele, cu un tact deosebit.

Au comportat discuții și mici rețușări articolele: 4, 5, 11, 13, 18, 28 și mai ales articolul inovator 21 referitor la membrii de drept în consiliul de administrație.

Ziua III. Marți 1 Iunie. Au avut loc discuțiunile asupra celor două referate documentat prezentate de d-nii raportori: ing. Dr. Ilie C. Demetrescu pentru: «Necesitatea consolidării proprietății forestiere» și ing. Dr. At. Haralamb trăzând: «pășunatul și pădurile». A participat la ședință și d-l Subsecretar de stat Tiberiu Moșoiu, care a luat cuvântul făcând interesante mărturisiri și observații.

Discuțiunile au fost destul de animate, obiectivile rezultând din nevoile reale ale serviciului silvic în fața realităților, luptând cu «electoralul, moravurile politice, lipsa de conștiință și tradițiile forestieră a nației, — atât jos, cât și sus! Referatele judicioase, cu amendamentele rezultate, s'ar rezuma succint în concluziile: stăvilirea acțiunii distructive a pădurilor prin exproprieri, defrișeri, etc., ce trebuie să ia sfârșit; să se traseze liniile mari ale politicii forestiere, care cer continuitate și conservatorism, în locul prea largului «liberalism» nefast, — în materie forestieră; proprietatea forestieră trebuie consolidată, iar patrimoniul mărit. Marea plagă a «pășunatului» electoral să înceteze; pădurile degradate ca sol și arboret nu produc nici pe jumătate din cât ar da, pe acest sol fertil; pășunile trebuiesc ameliorate; plante furajere, stabilizare etc., încetând mezatul pădurilor.

Iar silvicultorii să reziste cât pot pe poziție, tuturor injoncțiunilor și presiunilor; de vrednicia și abilitatea lor depinde salvarea pădurilor țării.

La sfârșitul discuțiunilor d-l Prof. V. Stînghe ce prezidă, a dat citire telegrami de răspuns din partea M. S. Regelui.

S'au citit apoi, și aprobat prin aclamații, proiectele moșiunilor redactate de comisiuni, — iar după votarea lor, colegii N. Caragea (fost raportor al noului statut), Tr. I. Heroiu (secr. gl. și raportor al Dării de seamă), Cezar Cristea și Șt. Calotescu, au reliefat ambianța și modul discuțiunilor din aceste trei zile epocale, au făcut apel la, unire și armonie deplină, și au omagiat în deosebi activitatea d-lui Prof. Drăcea, care s'a învins pe sine, rămânând între noi, cu toată durerea intimă familiară de acum, și care

de câteva luni a ieșit din rezerva d-sale și continuă ofensiva de prelegeri publice — conferințe la Radio și Ateneul omân, fapte subliniate de aplauzele asistenței. Iar la urmă D-l Prof. M. Drăcea, după ce aduce vii mulțumiri Presei — în deosebi cea românească — (având în frunte ziarele «Curentul» și «Universul»), cari sunt bastioanele rezistenței noastre și hautparlerul problemelor și dezideratelor silvice, — încheie desbaterile celei de a 51-a adunare generală a societății noastre.

Seara, silvicultorii, cari își prețuesc pururi puținii prieteni și binefăcători, au omagiat pe d-l Ministru M. Cancicov, prin un banchet strălucit, la «Cina». Au participat și d-nii: D. Alimăneșteanu, subsecretar de stat și Christu Simionescu secretar general. S'au rostit numai cuvântări oficiale, conf. «protocolumui», înfrânt însă de camaradul Andrei Boldescu, excelent inspirat în originalele sale toasturi; D-l Prof. Drăcea, Președintele — a ținut o adevărată prelegere în admirabila spovedanie pădurărească. Răspunsul d-lui Ministru Cancicov, a fost cea ce așteptam, dela via inteligență cultivată și frumosul d-sale talent oratoric; îl rezum în acel talisman pentru noi, cuvântul cald: «Vă cunosc și vă iubesc», abia rostit printre lacrimi. Deasemeni d-nii Alimăneșteanu și Simionescu au făcut măturisiri și legăminte, ce nu se uită lesne.

Ziua IV a fost consacrată excursiei de studii și agrement la pădurile ocolului Căscioarele, — și care a înregistrat un real succes prin numărul mare al participanților și ambianța, dispozițiunea bună, ce a domnit tot timpul.

După observarea regenerărilor și lucrărilor practicate, ce s'au explicat excursioniștilor de către d-nii C. P. Georgescu și At. Nedelcovici, a urmat prânzul, iar în cadrul idilic al bogatei mesei (câmpenești), a fost sărbătorit un alt mare prieten al pădurilor d-l Tiberiu Moșoiu, Subsecretar de Stat al Agr. și Dom. care ținuse a participa și la lucrările congresului în cea de a 3-a zi, când a făcut o splendă «profesiune de credință», ca ultim romantic și neofit silvicultor, înarmat de frumosul pădurei și impresionat de solidarismul breslei pădurărești. Cuvânt inspirat, au recitat sau citit d-nii Prof. M. Drăcea, Prof. D. Drămbă, Ing. Cezar Cristea și Andrei Boldescu, — reliefând calitățile și faptele sărbătoritului oaspete, — care le-a răspuns la urmă tuturor. Oficiul de gazdă al șefului de ocol a fost la înălțime, distracțiile nu au lipsit — având prilejul punerii în evidență a atâtor talente frumoase la canto, declamații etc., dintre tinerii ingineri și studenți silvici, dirijați de starosteale tarafului nostru: O. D. R. (Rădescu) și capii «mahalalei» reînviateli Seara la 8, tot cu autobuzele S. T. B., excursioniștii s'au întors în Capitală, congresul luând sfârșit.

Menționăm, că, în timpul congresului, câteva promoții au folosit ocazia regăsirii, intrunindu-se la «cină» pe la diferite mari restaurante; făcând totodată și act de pioasă recunoștință prin cinstirea memoriei foștilor profesori decedați: N. G. Popovici, Petre Antonescu, P. A. Grunau, N. Iacobescu, C. Miclescu, ș. a.

Deasemeni revista «Viața forestieră», chiar în ajunul adunării generale a societății, și-a continuat obiceiul ce tinde a deveni tradiție, prin «masa colegială» a grupărei. Sunt semne bune și câștiguri ce nu se pot îndeajuns prețui, ca rod

al congreselor noastre. Iar ca încheiere a acestui, — poate cam lung, — preambul, drept note marginale la cea de a 51-a adunare, — cred nimerit a reproduce pasajul următor — după comunicarea d-lui Prof M. Manoilescu în ședința din 2 Iunie a consiliului de ad-ție AGIR :

«Se cuvin toate laudele organizatorilor adunării generale recente a colegilor noștri silvici, cari impun prin ținuta și solidaritatea lor, vrednice a fi luate drept exemplu de toată inginerimea românească !».

Iată ce polițe s'au tras asupra noastră, din partea unor personalități și oameni ce ne sunt atât de aproape inimilor pădurești, — cât și din partea Presel, ce a subliniat mereu ținuta silvică, în măsura acestora sporind: marile îndatoriri și răspunderile ce ne revin pentru viitor întregului corp silvic.

Ing. Cezar Gr. Cristea.

V A R I A

Inundații.

La 25—26 Mai a. c. au avut loc, în puncte diferite din cuprinsul țării noastre ploi cu caracter torențial, cari în tot atâtea puncte au prilejuit pagube însemnate statului și particularilor. Asemenea rupturi de nori au fost semnalate în partea de N. W. a județului Dolj unde au avut de suferit mai ales satele de pe malul drept al Jiului așezate pe coastă; apoi în regiunea superioară a Jiului, la Lupeni și Vulcana; în regiunea Clujului și mai ales a Dejului; în valea Frahovei la Cămpina; la Slatina. Un caracter mai grav au avut însă pe valea Trotușului, unde din cauza apelor mari ale râurilor, balastul liniei ferate normale a fost spădat pe o lungime de 200 m. provocând prăbușirea într'o prăpastie a trenului de marfă, care străbătea, în noapte, distanța dintre stațiile Ștefan-Vodă și Valea-Uzului. Acest accident a provocat moartea a patru persoane, răbind grav alte cinci. Administrația căilor ferate a avut pagube materiale evaluate la suma de 1.390.000 lei. În afară de aceasta, apele au mai distrus șoseaua națională, pe o lungime de 100 m., semănături, case, etc.

Acest dezastru, pe lângă reporthurile de rigoare, suficient de ample, date de fiecare din gazetele din Capitală și din provincie —, au prilejuit d-lui N. Răduș, redactor la ziarul «Curentul» (30-5-937) să înfiereze — odată mai mult — felul nostru de a ne chivernisi, într'un articol pe care l-a intitulat: «beșug și risipă». D-sa arată că acest prăpăd ar trebui «să ne ducă cu gândul mai departe la munții și dela dealurile despădurite, la joagărele care rod tulpina arborilor prăvălindu-l pe năvălile morții, ca în urma lor să nu mai rămână decât vâgăuni care adună apele, maluri ce nu-și mai află soliditatea pământului. În drumul pe care-l faci dela Tg. Secuesc la Onești în județul Bacău, trecând prin Cituz vei întâlni coame de dealuri și munți complet pleșuviți, arbori piperniciți ce nu-și găsesc viața în pământul uscat și surpat la fiecare pas». D-l Rouș își continuă rechizitoriul nescăpând din vedere să amintească anumite afirmații și constatări făcute, cu alte prilejuri, în același ziar, de Colegii noștri V. Filip și G. Vasilescu. Și D-sa încheie întrebându-se ce s'a făcut cu legea care prevede protecția pământ-

turilor declasate «câci neconținut se pune aceeași problemă a risipii pământului și a bogățiilor naturale într-o țară care suferă de obsesia belșugului».

Pentru încheiere adogăm că, la rândul ei, luna Iunie, tot la 25, ne aduce o nouă pagubă provocată de puhoai; de data aceasta în Sudul Basarabiei, în apropiere de Reni, unde deasemenea s'a spălat balastul liniei ferate pe o lungime de circa 500 m. între stațiile Reni-Traian Val. Din această cauză traficul pe acea arteră de cale ferată a suferit întârzieri, pe lângă pagubele provocate liniei.

Premiile Academiei Române.

Pentru anul acesta Academia Română a avut două premii sortite a se acorda exclusiv pentru lucrări în legătură cu pădurea:

1. Ca și până acum, premiul Șt. Demetrescu-Vergu, în valoare de lei 10.000;

2. Pentru prima dată, premiul instituit de fostul nostru profesor de amenajament, decedatul P. Antonescu, de 7000, sortit a se atribui — dacă nu ne înșelăm — lucrărilor în legătură cu amenajamentul.

Acest de al doilea premiu nu s'a putut atribui nimănui, din lipsă de concurenți; primul însă a fost decernat, numai pe jumătate, d-lui I. Popescu-Zeletin, cel mai proaspăt dintre doctorii noștri, pentru lucrarea sa de doctorat intitulată: «Wie Kontrollmethode. Beiträge zur Auffassung ihrer rechnerischen Grundlagen», editată la Frankfurt a. M. în 1936.

Congresul asociațiilor de profesioniști intelectuali din România.

În continuarea celor scrise de noi în cronica precedentă privind activitatea pe anul expirat a C. A. Ţ. I. R.-ului, însemnăm, de data aceasta, culminarea ei în congresul care a avut loc la 15 Mai a. c. în sala de festivități a Soc. Progresul Silvic. Cu acest prilej s'a discutat problema vitală, de acută actualitate, a neamului nostru: problema socială și etnică a profesiunilor intelectuale.

Încă din 1927, Asociația a pus în studiu această problemă, numind o comisie care să studieze problema șomajului intelectual. Comisiunea a ajuns la concluziunea că este absolut necesar să se înființeze un oficiu de stat. Dar dezechilibrul dintre numărul intelectualilor și posibilitățile de existență pe deoparte și disproporția dintre elementele pur românești și cele alogene în diferitele profesii intelectuale, pe de altă parte, au pus mereu această problemă la ordinea de zi. În 1935 s'a constituit o nouă comisie care a stabilit un chestionar privind două aspecte ale problemei:

1. Folosirea intelectualilor în raport cu nevoile țării;

2. Proporția elementelor românești în diferitele Corpuri de profesioniști intelectuali și în diferitele etape ale învățământului.

Fiecare asociație de profesioniști trebuia să studieze problema din acest dublu punct de vedere.

Depășind însă cadrul profesional al fiecărei asociații, s'a hotărât ținerea unui congres general, care să dezbată toate datele și să caute soluțiile.

S'au fixat în acest scop 3 raportori cari să trateze problema din punct de vedere juridic (I. Gr. Periețeanu, Istrate Micescu și G. Petrovici), altul care

să se ocupe de latura economică (M. Manoilescu) și altul care să trateze despre Oficiul muncii naționale (Dr. M. Popescu-Euzău). În afară de acești raportori generali s'au mai stabilit și alți câțiva raportori speciali. Din partea AGR-ului a vorbit d-l Inq. silvic Andrei Ionescu, iar din partea Soc. Progresul Silvic, președintele său, d-l prof. M. Drăcea.

A fost o adunare impunătoare la care au luat parte personalitățile cele mai proeminente din diferitele ramuri ale activității intelectuale ale poporul român, unde s'au expus, într'o atmosferă academică, în rapoarte scurte și sobre, drepturile nației noastre, «Sau fixat — zice ziarul Curentul — cu cuviință și tărie, marginile legale — în drept intern și internațional — care jalonează fără putință de sfărâmare pârta puternică pe care trebuie să se canalizeze, în viitor, eforturile elementului românesc, în țara lui, pentru propășirea nației dominante și strălucirea statului român, deapauri».

Ar trebui să scriu pagini întregi, chiar dacă ar fi să rezumăm cuvântările ținute la acest congres, de reprezentanții fiecărei asociații profesionale intelectuale. Ne mărginim doar să dăm moțiunea emanată din mijlocul acestui congres:

1. Aplicarea principiului românizării profesiunilor intelectuale și stabilirea mijloacelor pentru promovarea și propășirea elementului etnic național;

2. Românizarea capitalurilor și în special al capitalului marelui finanțe și a marelui industrie prin efortul combinat al statului și al băncii naționale;

3. Revizuirea tuturor împământărilor, atât a celor privitoare la străinii ce s'au stabilit în țară după data armistițiului și a păcii generale, cât și a celor dobândite prin optare, în legătură cu tratatele de pace dela Saint-Germain și Versailles.

4. Revizuirea tuturor diplomelor și a echivalărilor care au servit de bază aprobărilor de liberă practică date după data armistițiului și a păcii generale;

5. Crearea unui oficiu al muncii intelectuale care să se ocupe cu problemele de orientare și pregătire profesională, cât și cu cele de îndrumare, ajutorare și plasare;

6. Congresul să împuternice deplină consiliul confederației să urmărească pe toate căile, aducerea la îndeplinire a acestor deziderate.

Domnul prof. M. Drăcea, președintele societății Progresul silvic, a spus între altele: Dacă există o discrepanță strigătoare între ceea ce este și ceea ce ar trebui să fie, nicăiri nu este mai vizibilă ca în corpul silvic. Stă deoparte inginerul silvic care pătimește pentru apărarea pădurii și de cealaltă parte industria forestieră, care este cu totul înstrăinată. Dacă este ceva care trebuie românizată numai decât, este industria forestieră. Toată această mare industrie elimină elementul românesc și este datoria noastră să-i spargem zidurile. Ne trebuie în mișcare, oameni, oameni, oameni. Cere solidaritatea tuturor pentru ideea forestieră.

Tot în legătură cu industria forestieră a mai vorbit și d-l Andrei Ionescu, din partea A. G. I. R.-ului, în afară de președintele acestei asociații, D-sa a făcut un tablou din cele mai triste privind situația elementului românesc în industrie și în special a celui ingineresc.

Fiecare pasăre pe limba ei pierde.

Este un proverb cunoscut și răscunoscut de toată lumea, dar de cele mai multe ori neluat în seamă. Nu este de mirare că nu a vrut să-l ia în seamă nici personalul nostru silvic subaltern, căci iată vești triste ne sosesc de pe frontul de luptă al acestor bravi slujitori ai pădurii.

Desbinarea, care la un moment dat se părea că — în urma sfaturilor mai marilor lor — se potolise, a luat așa de mari proporții încât a dus la ruptură. Avem azi două asociații. Zadarnice au fost deci îndemnul nostru spre solidaritate. Le-am dorit o asociație tare, pentru a putea ajunge cât mai iute la realizarea justelor lor revendicări. Ei au ales, din contră, calea certurilor intrinsece, care numai spre binele lor nu va fi. Cu atât mai rău pentru ei!

At. Har.

SERBAREA SĂDIRII ARBORILOR LA CHIȘINĂU

În ziua de 19 Aprilie a. c. s'a sărbătorit cu un deosebit fast ziua sădirii arborilor.

La ora 8,30 dimineața, studenți, elevi, tineri premilitari, corpul didactic, autoritățile administrative și militare și un numeros public s'au adunat pe stadionul sportiv «Regele Ferdinand I».

Apoi, școalele, unitățile premilitare și militare având în frunte muzicele militare și liciile s'au încolonat și au străbătut centrul orașului îndreptându-se spre locul de plantare de pe moșia «Rășcanovca» proprietatea Municipiului.

La ora 10 ajungând la locul destinat plantării, în mijlocul unui careu format din elevi, tineri premilitari, trupa, personalul silvic, reprezentanții autorităților și un numeros public s'a oficiat de către un sobor de preoți dela catedrala orașului serviciul religios și sfințirea pueșilor.

A urmat apoi cuvântarea impresionantă a D-lui Inginer Inspector General Silvic Ștefan Constantinescu, care a explicat rolul și însemnătatea acestei serbări și mulțumind asistenței pentru contribuția la reușita ei, încheie cuvântarea dând cetele telegramelor expediate M. S. Regelui Carol al II-lea și D-lui Ministru al Agriculturii și Domeniilor, V. Sassu.

Muzicele intonează Îmul Regal în uralele nesfârșite ale participanților.

Se procedează apoi sub conducerea personalului silvic la plantarea terenului în suprafața de cinci hectare. (Coasta unui deal până în prezent lăsată în părăsire, brăzdată de râpi și roasă de scurgeri de ape.

Spre sfârșit lucrarea de plantare este întreruptă de o ploaie binefăcătoare și pueții rămași neîntrebuințați sunt distribuiți elevilor pentru a fi plantați în curțile școalelor și acasă.

Serbarea luând sfârșit la ora 15, școalele, premilitarii, trupa s'au încolonat, și în sunetele fanfarelor s'au înapoiat în oraș.

Este fapt înbucurător că ziua sădirii arborilor în acest oraș a devenit o tradiție scumpă nu numai tineretului școlar, corpului silvic și didactic, ci și straturilor largi ale populației și cea ce trebuie relevat și mai mult este că această

acțiune a corpului silvic, care are de scop trezirea conștiinței forestiere în această parte a țării lipsită de păduri, este sprijinită de autoritățile școlare, administrative și militare locale, iar reușita serbării din acest an se datorește în mare parte concursului dat și participării personale a D-lor Inspector Șef al Invățământului Școlar D-l Profesor Macovei, D-l General P. Canciulescu, Comandantul Corpului III Armată, care a fost reprezentat la serbare prin D-l General Cristache Popescu, D-lui Colonel Popescu Cantimir, Inspectorul P. P., D-l Colonel Ghica, Comandantul Liceului Militar «Regele Ferdinand I». Deasemenea au contribuit la reușita serbării și au asistat; întreg personalul ingineresc și administrativ al Direcției Regionale CAPS și Inspectoratului Regimului Silvic Chișinău, brigadierii și pădurarii dela Ocoalele Silvice Strășeni și Sadova în frunte cu D-l Inginer L. Vaniș și M. Ionescu.

Oficialitatea Municipiului Chișinău și a județului Lăpușna a fost reprezentată prin: D-l M. Voia, prefect de județ, D-l Chirilov, consilier Municipal, D-l Colonel Văleanu, Comandantul Pleții cu un grup de d-ni ofițeri.

Apoi, au asistat D-nele și D-nii Directori și Profesori ai liceelor, școalelor normale, viticultură, contabilitate, seminarul teologic, Facultățile de agronomie și teologie.

La telegrama expediată M. S. Regelui Carol al II-lea s'a primit următorul răspuns:

«Majestatea Sa Regele vă mulțumește pentru asigurările de devotament aduse de Dvs. din partea tineretului, autorităților și populației Municipiului Chișinău cu prilejul serbării sădirii pomilor».

Ing. Gr. Colpacci.

AL III-LEA CONGRES INTERNAȚIONAL AL CARBONULUI CARBURANT.

Al III-lea Congres Internațional al Carbonului Carburant se va ține la Roma dela 10—12 Septembrie 1937.

Congresul este organizat de Turing Club Italian și Automobil Club Regal al Italiei, cu colaborarea tuturor Ministerelor și Instituțiilor interesate relativ la problema carburanților de înlocuire. El va fi pus sub auspiciile Consiliului Național de Cercetări. Comitetul Organizator al Congresului este prezidat de Excelența Sa Profesorul Nicola Paravano, Președintele Comisiunii Combustibililor al Institutului de mai sus.

Lucrările congresului vor fi împărțite în 5 secțiuni :

- 1) Carburanții de înlocuire solizi (studiu științific, tehnic, producția industrială, întrebuințare).
- 2) Carburanții de înlocuire lichizi (Idem).
- 3) Carburanții de înlocuire gazoși (Idem).
- 4) Aplicațiuni ale Carburanților de înlocuire în colonii.
- 5) Statistica și legislația Carburanților de înlocuire.

Sunt membri de drept ai congresului d-nii delegați oficiali ai guvernelor aderente; D-nii membri ai comitetului internațional Permanent al Carbonului Carburant și d-nii Delegați ai Instituțiilor, școlilor superioare, societăților științifice, asociațiuni sau grupări oficiale recunoscute în Italia sau în fiecare țară aderentă.

Cotizația este de 25 lire și dă dreptul la înlesniri de călătorie și participare la diferite manifestări în onoarea Congresistilor și la dările de seamă ale congresului, care vor fi trimise gratuit membrilor de drept.

Comitete de propagandă s'au creiat în diferite țări: Franța, Belgia, Austria, Elveția, Portugalia, România, Ungaria.

Pentru România, secretar general permanent al comitetului internațional permanent al carbonului carburant este D-l Nicolae Nedelcovici. Inginer Insp. General Silvic, 113 Barbu Văcărescu, București.

Informațiunile și înscrierea trebuiesc cerute Secretariatului General al Congresului (Via Penispera 89 la Roma) sau Biroului Președenției Comitetului Internațional al Carbonului Carburant, Turing Club Italian (Corso Italia 10, Milano).

Inscrierile se pot face până la 1 August 1936. Rapoartele și comunicările trebuiesc scrise în una din limbile următoare: italiana, franceza, germana, engleza și vor fi însoțite de un rezumat în limba franceză. Ele trebuiesc trimise Comitetului Organizator înainte de 15 Iulie 1937.

În curând vom da regulamentul complet și programul detaliat al congresului.

Inginer Nicolae Nedelcovici

M O T I U N E

A 51-a Adunare Generală a Societății *Progresul Silvic*, în ședința sa dela 1 Iunie 1937, luând în discuțiune :

1. Problema : «*Necesitatea și mijloacele de consolidare a proprietății forestiere*».

Din comunicările, rapoartele și debaterile ce au avut loc, Adunarea constată, odată mai mult, starea precară a proprietății noastre forestiere, cât și nevoia urgentă de îndreptare a lipsurilor semnalate, spre a se face posibilă o cultură normală a pădurilor.

Spre acest sfârșit, Societatea solicită factorilor în drept :

1. — Să se incheie de urgență opera de distrugere a pădurilor, pentru scopuri străine de cultura forestieră.

2. — Să se renunțe pentru totdeauna la cedările din pădurile Statului, către diferite instituțiuni sau persoane, prin legi speciale, urmând ca pentru nevoile speciale ale acestora să li se creeze prevederi bugetare:

3. — Să se abroge din legea privitoare la satisfacerea trebuințelor normale de lemn de foc și construcție ale populațiunii, dispozițiunile privitoare la creierea de noi păduri comunale:

4. — Să se consolideze și mărească domeniul forestier al Statului prin schimburi de proprietăți și cumpărări libere de păduri. În acest ultim scop emiterea de rentă la purtător, pare a fi cel mai practic mijloc;

5. — Să se ia în studiu emiterea de dispozițiuni legale, pentru mărirea divizării pădurilor;

6. — Să se ia în studiu problema revederii și reformării întregii noastre legislațiuni forestiere;

7. — Să se elibereze pădurile de servituțile și proprietățile străine din perimetrul lor, create prin măsurile de reformă agrară;

8. — Să se ia măsuri urgente pentru crearea cadastrului forestier, în cadrul celui general, alocându-se fondurile necesare;

9. — Să se pună capăt amnestierii delictelor silvice, iar în ce privește tranzacțiunile, ele să nu se facă în nici un caz asupra valorii materialelor, iar asupra despăgubirilor și amenzilor să nu fie reduse sub 50%.

10. — Să se admită reprezentanților Societății în comisiunea însărcinată cu elaborarea proiectului de cod civil unificat, spre a colabora la stabilirea viitorului regim juridic al proprietății forestiere.

2. Pășunatul și pădurile.

Adunarea Generală constată că suprafața actuală a islazurilor din țara noastră este mai mult decât suficientă, dar că aceste islazuri sunt rău folosite, din care cauză, în mare parte, ele sunt degradate, producția lor fiind cu mult redusă.

În consecință, Adunarea Generală propune :

A) Să se oprească complet defrișerile din păduri, pentru crearea de noi suprafețe de islazuri.

a) să se respecte dispozițiunile art. 15 din Codul Silvic, care interzice complet pășunatul în păduri și care în mod ilegal este călcat anual.

B) Să se raționalizeze creșterea vitelor prin :

1. — Mărirea suprafețelor cultivate cu plante furajere, în islazurile comunale, afectându-se în același timp acestei culturi și o cotă însemnată din domeniul actual al cerealelor;

2. — Să se folosească nutrețurile concentrate;

3. — Să se lucreze stăruitor la ameliorarea pășunilor și fânețelor naturale, căuând ca pe viitor acestea să fie folosite în mod rațional.

4. — Să se aleagă rasele de vite potrivite regiunilor naturale și scopurilor cerute de o economie rațională, să se selecționeze și să li se dea o mai bună îngrijire.

5. — Cu excepția dela punctul B. 1, să se interzică schimbările de destinație ale acestor islazuri;

6. — Pe o lățime de mai mulți km. dealungul zonei inundabile a Dunării să se afecteze în mod permanent locuri de rezervă în terenurile agricole pentru întreținerea vitelor ce trebuiesc scoase din bălți în timpul inundațiilor;

7. — Până la abolirea totală a pășunatului din păduri să se revizuiască în fiecare an taxele de pășunat, fixându-se de așa natură ca să acopere pagu-

bele directe și indirecte pe cari le suferă pădurea și cheltuelile cauzate de pășunat:

Pentru această limită inferioară, trebuie să fie lăsată să funcționeze ne-stânjenită legea cererii și a ofertei;

8. -- Corpul silvic să continue cu aviditate acțiunea de luminare a tuturor păturilor sociale, asupra primejdiei pe care o conține în sine și pentru pășuni și pentru economia națională și, în deosebi, chiar pentru creșterea vitelor, persistența sistemului primitiv de a hrăni vitele prin pășunatul în pădure.

În vederea luminării mașelor, să se stăruie pe lângă Ministerul Educației Naționale ca în programele analitice ale școlilor primare și normale să se dea noțiuni cât mai complete despre păduri și rostul lor în economia națională.

SITUAȚIA PIEȚII INTERNAȚIONALE A LEMNULUI LA ÎNCEPUTUL LUNEI IUNIE 1937

Începând din toamna anului 1935, prețurile s'au urcat pe piețele lemnului din Nordul Europei, și această tendință a ajuns să domine toate piețele lumii.

Prețurile atinse până astăzi pentru lemnul european, permit o rentabilitate normală a rădurilor și a industriei lemnului.

Tendința exportatorilor este de a stabili prețurile atinse astăzi.

Conjunctură favorabilă a lemnului s'a propagat, dela Nord la Sud și dinspre aceasta spre interiorul continentului. Valul de ameliorare al pieții lemnului a pornit din țările nordice și din U. R. S. S., s'a dezvoltat în țările limitrofe și Polonia, a a'ins Cehoslovacia și în fine țările din Sud-Estul Europei, în particular România și Jugoslavia, grație redeschiderei de bușeurilor engleze. Redeschiderea piețelor germane a fost de mare importanță pentru Jugoslavia. O ameliorare a situației generale a lemnului din Austria s'a produs ceva mai târziu și această dezvoltare nu este decât în faza de început.

Cu mici excepții, situația internațională a pieții lemnului poate fi considerată calmă. Această oprire a activității este provocată în parte de faptul că marii exportatori (Suedia, Finlanda, și U. R. S. S.) au vândut deja cea mai mare parte din lemnăria livrabilă FOB, și că, în prezent nu au interese pentru noul vânzări. De altă parte, importatorii sunt ocupați momentan cu revânzarea mărfurilor lor.

În ultimele săptămâni au circulat diferite știri care anunțau scăderea prețurilor pe piața engleză a lemnului.

Timber Trades Journal and Saw Mill Advertiser din Londra (numerile apărute la 19 și 26 Mai și 2 Iunie a. c.) precum și Informations économiques din 10 Mai a. c. întocmit de CIB, nu numai că exclud slăbirea pieții lemnului, dar o consideră stabilizată pentru tot restul anului 1937.

Tranzacțiile internaționale de export încheiate în primele patru luni reprezintă cca. 72% din contingențele de lemnărie de rășinoase fixate de ETEC pentru anul 1937; (cotele de export repartizate fiecărei țări exportatoare din Europa au fost folosite după cum urmează: Suedia 76%, U. R. S. S. 76%, Finlanda 79%, România 77%, Letonia 100%, Cehoslovacia 61%, Polonia 45%, Jugoslavia 41%, Austria 47%).

Cantitățile mari vândute au provocat o independență a exportatorilor, care sunt în avans cu trei luni în timp ce importatorii au toate interesele să mențină prețurile atinse până astăzi.

Consumarea lemnului este în creștere în toate țările și se dezvoltă într-o măsură apreciabilă în țările producătoare iar conjunctura favorabilă provocată de înarmările marilor puteri, n'a dat încă toate rezultatele, astfel încât perspectivele continuării unei dezvoltări favorabile a piețelor lemnului, trebuiesc considerate ca satisfăcătoare.

În timp ce piețele occidentale, alimentate în marea majoritate de lemnul rusesc și nordic arată cel puțin pentru moment, o saturație; se remarcă o cerere foarte importantă în Germania, Italia, Grecia, Ungaria, Africa de Nord, Palestina și America de Sud.

Dacă se constată câteva contra lovituri ici și colo, asupra prețurilor, din cauza nervozității vânzătorilor și importatorilor, și dacă prețurile de revânzare n'au atins peste tot nivelul corespunzător al situației actuale a pieții importatoare, nu trebuie să considerăm aceasta ca un semn de slăbire al piețelor, ci ca un fenomen pasager, care va dispărea în măsura în care sezonul vânzărilor de toamnă se va apropia.

Pentru lunile Iulie-Septembrie se prevede o acalmie generală la vânzări, în timp ce importatorii care au stocuri suficiente, vor tranzacționa mărfurile lor la prețuri din ce în ce mai mari.

Perspectivile în viitor trebuiesc considerate ca favorabile, atâta timp cât complicațiile politice și altele nu vor interveni.

Anglia, Franța, Belgia și Olanda, deși trec prin aceeași conjunctură economică favorabilă, par puțin cobosite și pentru moment prezintă interese mai reduse pentru lemnul necesar în industria construcțiilor și în lucrările de refacere națională, atât de neglijate în anii de criză.

Germania, necesită cantități mari de lemnărie pentru industria mare cât și pentru industria construcțiilor, care este subvenționată, în parte, de stat. S-au acordat în 3 luni din acest an subvenții pentru 6773 locuințe noi, care reprezintă 31.7% din totalul apartamentelor construite în case de închiriat.

Se poate conta pe o dezvoltare a construcțiilor de locuințe pentru lunile următoare, în special construirea de orașe colonii muncitorești.

Italia, cunoaște o activitate foarte mare în industria construcțiilor; Guvernul Italian a pus la dispoziție 24 milioane Lire pentru construirea imediată de mici case în Libia (Africa de Nord). Abisinia cere cantități de lemnărie din ce în ce mai mari. Situația pieții lemnului în Italia este foarte fermă; rezervele sunt epuizate și lipsa de cherestea este foarte pronunțată. Fabricile indigene de cherestea nu pot acoperi nevoile țării, neputând produce decât un sfert din lemnul necesar pieții.

Prețurile lemnului din Baltica sunt staționare.

În perioada Septembrie 1936—Aprilie 1937, prețurile lemnului roșu și alb Nordul Europei s'au urcat în fiecare săptămână, și au antrenat afaceri timpurii pe piețele importatoare de lemnărie din Apusul Europei.

Ne găsim într-o perioadă de acalmie pentru piețele din Nordul Europei. O cauză a acestui calm este mărirea bruscă a navlurilor, care s'a accentuat în ultimele două luni, odată cu redeschiderea navigației în golful Botnic (Baltica de Nord).

Chiar dacă prețurile FOB nu marchează nici o majorare, această urcare a navlurilor reprezintă pentru cumpărători o mărire a prețului lemnului și cum aceștia găsesc că nu este momentul pentru o nouă urcare a prețurilor CIF, s'a provocat tensiunea amintită mai sus, care reține noile cumpărături.

Prețurile FOB porturile de încărcare din Baltica, pentru țările de Nord, cotate în cursul lunii Mai a. c. sunt următoarele: (în Lire sterline per standard):

Lemnul roșu				
	3" X 9" u/s	205.0	—	18.15.0
	2½" X 7" u/s	16.10.0	—	15.10.0
	2½" X 7" V	15.5.0	—	14.10.0
	4" X 4½ V	17.10.0	—	15.10.0
Lemnul alb				
	3" X 9" u/s	16.10.0		
	2½" X 7" u/s	15.10.0	—	15.0.0
	2½" X 7" V	15.5.0	—	14.0.0
	4" X 4½	17.10.0	—	14.5.0

Fermitatea prețurilor lemnului în Mediterana.

În ultimele luni, America de Nord, Anglia, Germania și America de Sud, au angajat multe vase comerciale mai mari de 7000 tone, pentru efectuarea transporturilor de cereale, cărbuni, metale și minereuri, la navlurile cele mai mari.

Din această cauză, navlurile din Baltica și Marea Nordului s'au urcat cu cca. 50—60% față de anul trecut, în timp ce vapoarele de mare tonaj au fost afectate pentru transporturile dintre Australia, Indi și America de Sud pentru Anglia, Germania și America de Nord.

Legătura dintre Danzig și Anglia este asigurată mai mult de vapoarele de linie, care au urcat navlul dela 30 sh/sds, cât a fost în Decembrie-Februarie a. c. la 50 sh/sds în Mai-Iunie a. c. Cum aceste vapoare sunt insuficiente pentru asigurarea transporturilor normale a stocurilor de lemnărie ce se găsesc la Danzig, expedițiile de lemnărie din România pentru Danzig au fost reduse aproape brusc.

Vasele de mic tonaj (80—240 vagoane) din Mediterana au rămas să satisfacă transporturile de lemnărie zise locale, dintre România, Austria și Jugoslavia de o parte și toate țările din Bazinul Mediteranean, importatoare de lemnărie.

Navlurile pentru transporturile locale nu s'au majorat decât cu cca. 30% față de navlurile cotate în aceeași perioadă din anul trecut.

Italia, Grecia, Africa de Nord, Egiptul, Palestina, Siria și Turcia, sunt

avizate cel puțin pentru tot anul 1937, exclusiv la lemnul provenit din România, Jugoslavia și Austria.

Suedia, Finlanda și U. R. S. S., nu mai au conveniență să trimită marfurile lor în Mediterana, din cauza navlurilor ridicate pentru vapoarele de mare tonaj, singurele ce pot face transporturile din Baltica în Mediterana.

Cățiva importatori din Egipt au vizitat în luna Mai a. c. Finlanda, cu scopul de a achiziționa partide mai mari de lemnărie și au constatat că nu sunt disponibilități, în timp ce prețurile s'au urcat cu mult peste paritatea lemnului românesc. Egiptul a importat în toți anii cantități mari de cioplitură (fileri) din Finlanda: în anul curent, Finlanda găsiind plansament pentru lemnul său subțire, care este cerut de Anglia și Belgia, ca lemn de mină, nu mai face cioplitură decât în cantități mici, mai mult pentru consumul său intern.

Țările din Bazinul Mediteranean necesită cantități importante de lemnărie, pe care nu le poate găsi decât în România, Jugoslavia și Austria.

În această situație prețurile produselor forestiere în această regiune sunt foarte ferme.

Poziția lemnului românesc este consolidată în Orient.

Am arătat mai sus că piețele importatoare din Mediterana nu mai pot găsi materialele lemnoase de cari au nevoie decât în România, Jugoslavia și Austria.

În lunile Ianuarie-Martie a. c. când situația lemnului era neclară, fabricanții din aceste țări, de teamă că nu vor putea desface fabricatele lor, au încercat să pătrundă mai mult pe piețele din Grecia și Egipt, oferind lemnul la prețuri mai mici decât cele cerute de România.

Între timp situația s'a schimbat.

Economia lemnului din Jugoslavia, în urma acordului din 25 Martie încheiat cu Italia, trece astăzi printr-o perioadă de conjuncție favorabilă. Stocuri de lemnărie nu se găsesc, din care cauză este foarte greu să se obțină prompt cantități importante de lemnărie. Piața internă Jugoslavă este foarte activă și prețurile arată o tendință de creștere neîntreruptă.

Exportul Jugoslav în primul trimestru din acest an reprezintă 362.000 m³, față de 177.000 m³ expediți în același interval din anul trecut.

Exportatorii Jugoslavi și Români fac preparative pentru introducerea unei clasificări unice pe piața italiană în locul celor șase clase utilizate până acum. După noua clasificare ar fi numai 3 clase notate A, B, și C, după modelul clasamentului actual pentru Ungaria.

Situația pieței lemnului, din Austria, s'a ameliorat în mod considerabil. Piața internă austriacă a devenit activă după o lungă perioadă de calm complet, cu mențiunea că prețurile s'au urcat mai puțin decât cele pentru export.

Afacerile cu străinătatea sunt satisfăcătoare. Exportul total austriac în primele 3 luni din acest an a atins cantitatea de 620.000 m³ lemnărie față de 480.000 m³ în 1936.

Italia arată un mare interes pentru lemnul austriac, importând în anul curent 190.000 m³, chereștea adică cca. 12.000 m³, mai mult decât în anul 1936.

Franța este în acest an un client extraordinar de important pentru lemnul austriac: la 23 Martie a. c. a reînnoit acordul preferențial pentru importul forestier din Austria.

Austria a plasat în Grecia în primul trimestru din acest an 11.000 m³. cherestea de brad față de 8.000 m³. în anul trecut și la prețuri inferioare, celor cotate în România. Între timp, datorită dezvoltării favorabile a pieței grecești, exportatorii austriaci au majorat prețurile pentru Grecia cu 3 sh/m³.

La 1 Mai a. c. după informatorul CIB-ului, prețurile cherestelei de rășinoase din Austria pentru Grecia, calculate cif în shilingi austriaci per m³. (prețurile minimale) au fost următoarele:

tombante	17—30 cm.	18 mm.	86 sh. austr.
>	>	24 mm.	85 >
cl. III-a	>	18 mm.	79 >
>	>	24 mm.	78 >

Aceste prețuri au fost urcate între timp la nivelul prețurilor minimale din România, mai ales că și prețul lemnului rotund s'a urcat și multe ferestre particulare, în special acelea din regiunea frontierei, nu sunt în măsură să plătească prețurile cerute, dat fiind că prețurile cherestelei și posibilitățile de vânzare nu s'au dezvoltat în aceiași măsură.

Dacă facem o comparație între prețurile austriace și cele românești pentru relația Grecia, trebuie să se considere tombantul austriac egal cu cl. IV românească și cl. III austriacă cu cl. V-a românească.

Din conversațiile avute cu diferiți importatori greci am putut verifica mai mult că lemnul de rășinoase din România este cu mult superior lemnului austriac sau lemnului Jugoslav și toate eforturile celor interesați sunt departe de a influența realitatea.

Descrierea sumară a piețelor lemnului din Jugoslavia și Austria, ne îndreptățește să considerăm consolidată poziția lemnului nostru în bazinul mediteranean, și să respingem de plano orice concurență, fie rusească sau austriacă, care au trecut în domeniul istoriei speculațiilor celor interesați.

Exportul nostru forestier este condiționat de convențiile de plăți cu streinătatea.

Posibilitățile pentru mărirea debușurilor lemnului din România sunt destul de mari; sunt prea multe cereri față de capacitatea noastră de export. Dezvoltarea exportului nostru de lemnărie este condiționată de modalitatea de plată a fiecărei țări importatoare, prin acordurile de plăți încheiate după cum vom arăta mai jos.

Suntem informați că Guvernul Turc, ar fi anulat la 15 Mai dispoziția luată acum zece ani de a se interzice importul lemnului pentru construcții. Această dispoziție este bazată pe faptul că pădurile din Turcia au fost brăcuite între timp de societățile particulare, care au tăiat anual de mai multe ori posibilitățile normale.

Turcia poate importa din România până la 5.000—6.000 vagoane lemnărie (în anul 1922 a importat 5206 vagoane de rășinoase), în majoritate cheresteau pentru lazi.

Pentru anul curent nu putem conta pe un export de lemnărie în Turcia, deoarece nici până astăzi nu s'a aranjat problema reglementării plășilor cu guvernul din Ancara, având imobilizați la banca centrală a Turciei cca. 176 milioane lei, rezultați din schimbul de mărfuri din anul trecut și primele 4 luni din a. c. Partida de 50.000 m³, lemnărie pentru lazi, încheiată în Aprilie a. c. de fabricile de ambalaje din Turcia și despre care am amintit în cronică lemnului din Mai a. c. a acestei reviste, se va livra deabia în lunile Iulie-Septembrie a. c. fiindcă numai acum guvernul turc a încuviințat ca plata acestor materiale, de care au abosultă nevoe, să se facă în devize forte și libere.

Un debușeu excelent pentru lemnul nostru îl poate forma Bulgaria, care a importat din România în perioada 1919—1932 cantități mari de rășinoase; în anul 1929 s'au exportat în Bulgaria 9365 vagoane lemnărie de rășinoase dintr'un total de 103.361 vagoane de rășinoase.

Pe piața bulgărească, cheresteaua de rășinoase în calitatea Alexandria se vinde cu cca. 4000 lei/m³, revenind franco vagon ab frontieră cca. 2200—2400 Lei/m³.

Reușirea exportului de lemnărie în Bulgaria este condiționată de încheierea unei convenții care să stabilească modalitatea de plată a mărfurilor ce s'ar exporta pentru a nu se ajunge să imobilizăm lei noștri la Banca Bulgariei.

Alta, necesită cantități considerabile de lemnărie. Deși avem încheiată cu Banca Italiei o convenție de plată, totuși exportatorii ezită să încheie afaceri cu cumpărătorii italieni, din cauză că convenția în felul cum a fost încheiată nu garantează recuperarea valorii mărfurilor exportate decât în limita disponibilităților ce se crează.

Situația exportului de lemnărie în Grecia este determinată exclusiv de convenția de plăți ce avem cu guvernul elen, fiindcă această țară, după cum am arătat pe larg în toate cronicile, nu se poate dispensa de lemnul nostru de rășinoase.

În prezent, se duc tratative cu delegația economică greacă pentru reglementarea plășilor ce rezultă din schimbul de mărfuri între România și Grecia, astfel încât să nu rezulte solduri imobilizate de lei în Grecia.

Avem imobilizată în Grecia o sumă de 148 milioane drahme, care n'a putut fi lichidată cu toate eforturile depuse de noi prin acordarea supracotelor la importul mărfurilor din Grecia.

S'a preconizat de Ugir, să nu se mai facă angajamente de lemnărie în Grecia, penru a constrânge direct guvernul elen de a accepta o modalitate de plată mai proprie intereselor noastre. Soluția este foarte bună, însă inaplicabilă în România unde nu există decât interese opuse între exportatori.

Prin încheierea unei convenții durabile cu Grecia și în condițiuni avantajoase, prețul lemnului românesc se va urca,

*Nouile prețuri minimale pentru exportul rășinoaselor din România.
lista din 11 Mai 1937.*

În conjunctura actuală prețurile lemnului de rășincase și folioase pentru consumul intern și export s'au majorat fără întrerupere ajungând în luna Mai a. c. la o stabilizare a cărei durată nu poate fi determinată.

Subliniem că majorarea prețurilor materialelor lemnoase destinate pentru export a fost determinată prin activitatea desfășurată de Asociația Industriei Forestiere din România, care deține astăzi rolul de îndrumătoare a exportului nostru forestier.

Contractele de vânzare cu streinătatea, conform instrucțiunilor BNR-ului și Comisiei superioare de prețuri, trebuiesc înregistrate de UGIR, care le vizează numai în cazul când prețurile de vânzare sunt conforme prețurilor minimale fixate prin liste de prețuri.

Prețurile minimale fixate de U. G. I. R. la diferite date au fost arătate de noi ca fiind susceptibile de noi majorări și recomandăm să nu se angajeze decât cantități mici și cu livrare promptă.

În lipsa unei publicațiuni periodice a lemnului, am găsit necesar să difuzez prețurile curente și tendințele pieței lemnului prin articolele săptămânale, publicate în ziarul Curentul.

Prevederile noastre din cronicile anterioare, asupra majorării prețurilor lemnului pentru export, au fost verificate în fiecare lună de însăși piața lemnului.

La 11 Mai a. c. Asociația Industriei Forestiere Secția forestieră UGIR, a revizuit prețurile cherestelei de rășinoase din nou. Adică le-a acordat la prețurile reale ale pieței, realizate deja de societățile mari forestiere.

Dăm mai jos prețurile minimale în vigoare, pentru lemnăria de rășinoase, calculate la Galați, după lista de prețuri minimale din 11 Mai a. c.

Grecia :

Tombant 4 m. 17—30	80 sh/m ³ a 27 Lei	— 2160.— Lei
cl. IV 4 m. 17—30	68 > >	— 1830.— >
cl. V 4 m. 17—30	62 > >	— 1675.— >
cofrage cl. IV/V 10—15	57 > >	— 1540.— >
moralii 4 m. dimensiuni pline	62 > >	— 1675.— >
madrieri fără rupt-putred	66 > >	— 1780.— >
Scurtături înguste 3—3.5	52 > >	— 1400.— >
Scurtături 1 ¹ —2.5 8—30 cm.	44 > >	— 1180.— >
Scânduri de lăzi (caissage) fără		
4 m. 8—15 cm. 3—6 m.	53 > >	— 1430.— >
Cașineli (le/24) 4 m.	60 > >	— 1640.— >
Catineli 3—3.5	50 > >	— 1350.— >
Catineli 1—2.5	40 > >	— 1020.— >
Cioplitură mercantilă 4—8 m. cu		
cel mult 10% de 8/8	45 > >	— 1215.— >
idem de la 9 m. în sus	47 > >	— 1270.— >
idem de 8/8 vândut separat	49 > >	— 1325.— >

Cioplitură scharfkantig cu 5 sh. mai mult decât cioplitura mercantilă.
Prețurile sunt fob cu 3% comision fără scont.

Egipt :

Specificație normală cu cel mult

12% 12 mm și cel puțin 30%

înguste și morali 47 sh/m³ a 37.5 Lei — 1760.— Lei

îngustătură vândută separat cu

maxim 50% 24 mm 43 > > — 1610.— >

moralii vânduți separat 45 > > — 1665.— >

Prețurile se înțeleg neto fără scont.

Siria :

Specificație normală ca la Egipt 46 sh/m³ a 34 Lei — 1560.— Lei

moralii în afară de specificație 1560.— >

Palestina :

Marfă lată de 4 m. sau morali 47 sh/m³ a 33.5 Lei — 1650.— Lei

Prețurile pentru Grecia și Palestina arătate mai sus, au fost depășite cu 2—3 shilingi. Societatea Foresta a încheiat contracte la prețurile UGIR din momentul încărcării majorate cu 3 sh/m³.

Prețurile minimale pentru lemnăria de folioase au fost date în cronică lemnului din luna Mai a. c.

S'a susținut de cei interesați că prețurile UGIR-ului n'ar fi corespunzătoare prețurilor realmente acceptate de importatori. În realitate Ugirul, prin majorarea prețurilor din 11 Mai a. c. a consfințit de fapt prețurile realizate între timp de societățile mari forestiere.

La 1 Mai a. c. era în vigoare lista de prețuri din 20 Ianuarie a. c. și totuși *Informations Economiques* a Cibului, apărute la 10 Mai a. c. dă pentru lemnul din România ce se exportă în Grecia, prețurile din 11 Mai a. c. micșorate numai cu 1 sh./m³, când de fapt diferența dintre prețurile vechi și cele noi, era de 4 sh./m³.

Deoarece prețurile pentru lemnăria ce se exportă sunt variabile, mai ales în conjunctura actuală, este foarte necesar ca să se publice și prețurile ce se realizează peste prețurile prevăzute în listele oficiale fixate de U. G. I. R.

Avem mercuriale zilnice și săptămânale pentru petrol, cereale, pielărie, metale, alimente, etc., care dau și tendința pieței.

Pentru produsele forestiere nu avem nici o publicație periodică, în care să se publice toate angajamentele de lemnărie încheiate în străinătate și prețurile obținute pentru a se vedea ușor care este tendința generală a piețelor importatoare.

Un mercurial săptămânal al lemnului este foarte necesar și constituie un îndrumător hotăritor în tranzacțiile ce fac fabricanții de lemnărie cu importatorii și intermediarii.

O astfel de publicație așteptată cu mult interes de fabricanții mici de cherestea, nu poate satisface însă interesele importatorilor și ale intermediarilor.

Sortarea cherestelei de rășinoase în 1937.

Esențialul în comerțul de lemnărie îl constituie cunoașterea sortimentelor calitative, întrucât poți să știi cât valorează marfa și dacă prețul este avantajos sau nu, numai în cazul când cunoști calitatea mărfurilor pe cari le cumperi sau le vinzi.

Cheresteaua de rășinoase după uzanțele Orientului a fost clasificată în 6 clase:

- cherestea curată, (Ast Rein).
- > jumătate curată (Halb Rein) cl. I-a.
- > cl. II-a.
- > cl. III-a.
- > cl. IV-a.
- > cl. V-a.
- > marfă de cântar (cl. VI).

Mulți ani bazinul mediteranean a primit cheresteaua de rășinoase din România în assortimentele calitative (mai multe clase la un loc în proporții diferite) cunoscute sub diferite numiri.

Înainte de război s'au exportat următoarele assortimente calitative:

Franța: marque rouge (RHR cl. I și cl. II bună).

Marque noir cl. II slabă și cl. III-a.

Africa N. marfa normală (tombante fără cl. I-a).

Egipt: marfa de Alexandria (ceva cl. II, cl. III slabă și cl. IV bună).

Grecia: tombant original (cl. I—III).

Siria și Palestina: tombant de Siria (10% cl. I, 20% cl. II și 70% cl. III-a).

După război (1919—1922) aproape toate țările au cumpărat marfa tombantă (cl. I, II, III și IV) și assortimentele calitative descrise sumar mai sus.

Până la 1930, s'au livrat următoarele assortimente:

Tombant pentru Franța (marfa normală) 10—12% cl. I, 38% cl. II și 50% cl. III bună).

Tombant pentru Grecia (tombant grecesc) 5% cl. I, 33% cl. II și 62% cl. III bună).

Alexandria pentru Grecia, Italia și Africa de Nord (60—70% cl. III și 30—40% cl. IV bună).

Alexandria pentru Egipt 50% cl. III și 50% cl. IV bună).

Cl. IV export (cl. IV bună) numită și quarto.

În 1931, prin restrângerea capacității de absorbție a piețelor importatoare, pe lângă marfa tombantă și cl. IV, au început să se exporte și:

Terția (cl. III-a bună) pentru Grecia și Italia,

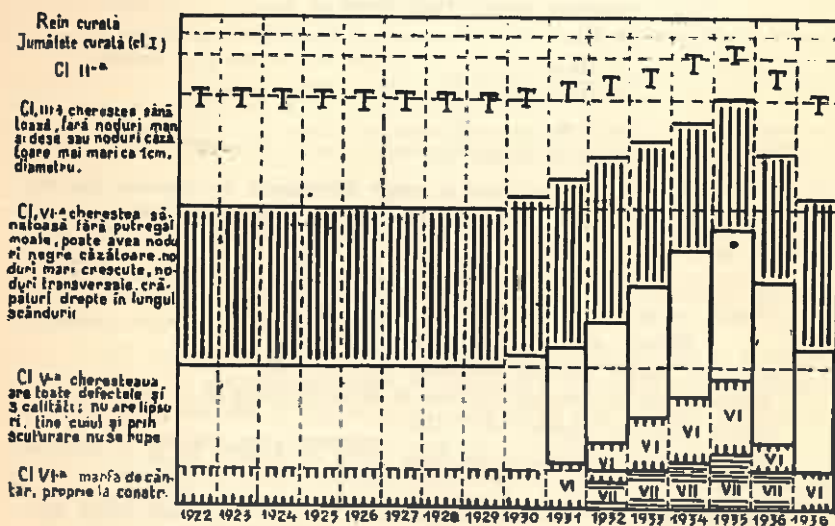
Quinta (cl. V-a bună).

În anul 1932, prin mărirea exigențelor calitative ale importatorilor, firmele

exportatoare au fost nevoite să întărească clasamentul și să exporte și cl. V românească (cl. V de țară). În acest an s'a creat și cl. VI-a prprio zisă după care urma marfa de cântar (cl. VI-a în vechia clasificare).

În anii 1933—1935, importatorii în lupta ce o duceau între ei pentru ași plasa mărfurile, profitând de conjunctura slabă a lemnului nostru, au mărit tot mai mult exigențele calitative și sortarea dictată de ei s'a întărit cu o clasă și jumătate. Marfa tombantă și cl. III au dispărut dela export Alexandria pentru Grecia și Italia s'a cerut în cantități mici și corespundea tombantului pentru Franța.

Pentru a vedea evoluția sortării pentru export, după clasamentul general, dăm mai jos schema sortării pentru anii 1922—1937, luând ca bază sortarea normală din anii 1919—1928.

Baza exportului o formează în acest interval cl. IV nouă, care corespunde mării terzia (cl. III bună) și cl. V nouă egală cu el, IV-a bună după clasamentul general.

În schimb cl. V românească (cl. VI-a) ajunge să fie mai bună decât cl. V-a veche.

Anul 1935 a fost încheiat cu, livrări masive de cl. V și prea puțină cl. IV-a.

În anul 1936, datorită conjuncturei favorabile lemnului, s'a putut implica exportul cl. VI și s'a limitat livrarea cl. V-a la maximum 35% din totalul mării late.

Cererile mari de lemnărie pentru Anglia, au înviorat piața lemnului nostru, și fabricanții de chereștea, având siguranța plasării întregii producții a lor, a început să slăbească sortarea forte din anii 1933—1935 și să o aducă încet, încet, la nivelul sortării normale ce a fost înainte de 1930.

În anul curent, sortarea a fost slăbită și mai mult, pentru a corespunde clasamentului normal, conform uzanțelor normale pentru Orient.

Cl. V-a pentru Orient, în sortarea de astăzi, fiind egală cu cl. VI-a din anii 1934—1935 se caută în cantități cât mai mici.

Caracteristica vânzărilor de lemnărie pentru Mediterana (Grecia, Franța, și Africa de Nord) o formează angajamentele de marfă în calitate tombantă.

Societățile Fores'a, Carpantina, Feltriheli și Swag, livrează în Grecia partide de rășinoase, cu maximum 35% cl. V-a și 10—20% tombante.

Sortarea în anul 1937 este următoarea :

Tombantul cuprinde cl. I, II, III și IV bună din 1936.

Cl. V-a — cl. V slabă și VI-a bună din 1936.

Din cele dezvoltate mai sus, trebuie să reținem următoarele:

— Sortarea cherestei de rășinoase ce se livrează din România este o operație cu caracter conjunctural.

— Întărirea sortării cu cca. 20% și reducerea prețului de vânzare cu 20% echivalează cu reducerea efectivă a prețului cu 40%.

Această variație a sortării este cunoscută numai în bazinul mediteranean, unde comerțul de lemnărie este în mare parte o speculare a împrejurărilor.

Comerțul de lemnărie din Nordul Europei, cunoaște o clasificare standard, ce variază după conjunctură, cu cel mult 10—20%, iar nu cu una sau chiar două clase cum s'a întâmplat în Orient.

Este necesar să se standardizeze sortarea cherestei pentru bazinul mediteranean, urmând ca în perioada de depresiuni economice să se modifice numai prețurile.

Dezideratul de mai sus este realizat în toate țările europene exportatoare de lemnărie, care au organizații naționale pentru exportul lemnului, exportul fiind în mâna proprietarilor de păduri care au și fabrici.

În România unde exportul de lemnărie este deținut în majoritate de societăți internaționale, importatori și intermediari, normalizarea și raționalizarea exportului de lemnărie în conformitate cu nevoile naționale, se face cu greutate mari, fiindcă interesele celor de mai sus sunt altele.

Numai prin sindicalizarea proprietarilor de păduri, crearea biroului de conjunctură și al vânzărilor comune, se va putea normaliza exportul nostru forestier.

Vasile C. Filip.

C. I. B.

COMUNICAT DAT PRESEI LA 12 MAI 1937

ca urmare a celei de a 8-a adunare generală ordinară a Comitetului internațional al lemnului, care a avut loc, la Viena, în zilele de 10 și 11 Mai.

Au fost prezenți reprezentanții ai economiei forestiere din 7 țări membre ale Comitetului și anume: Austria, Franța, Italia, Polonia, România, Cehoslovacia și Jugoslavia.

Discuțiile s'au purtat în special asupra activității curente a Comitetului

și Secretariatului său general, ne uitându-se că este la Viena. S'a putut stabili că dela ultima adunare generală nu numai că poziția C. I. B.-ului s'a menținut, dar că importanta extindere a activității lui în toate direcțiile marchează atențiunea tuturor cercurilor interesate la problemele lemnului, pe care o poartă acestui birou central internațional.

Situația piețelor internaționale a fost deasemenea obiectul discuțiilor celor mai detaliate. S'a constatat cu unanimitate că conjunctura favorabilă care a început la finele anului 1935 a atins acum toate țările și a condus la o stabilizare a piețelor internaționale.

D-l R. Chaplain, directorul general al apelor și pădurilor din Franța, președintele Comisiei Internaționale de utilizare, profită de ocazia aceasta pentru a invita formal toate organizațiile reprezentate să ia parte la sfârșitul lui Iulie la a 3-a Conferință Internațională a utilizării lemnului care va avea loc la Paris. S'a putut stabili cu satisfacție că pentru moment participarea a 24 țări, din care 20 organizații se ocupă activ de utilizarea lemnului, pare asigurată.

În fine alegerile prevăzute statutar au avut loc. Conte Christian Ostrowski (Polonia) a fost ales, pentru a 5-a oară, la președinția C. I. B.-ului, sarcină pe care o îndeplinește încă dela înfișarea organizației. Conteles Ceschi, vice-președintele Consiliului superior al lemnului din Austria, a fost numit vice-președinte înlocuind pe principele Lobkowicz (Cehoslovacia), demisionat statutar. Ceilalți 2 vice-președinți rămân: Comm. dott. Carlo di Nola șeful delegației italiene și D-l Costinesco, președintele UGIR-ului (România).

EUROPEAN TIMBER EXPORTER'S CONVENTION E. T. E. C.

13 Mai 1937.

Comunicat pentru presă.

Comitetul executiv al E. T. E. C.-ului a ținut la Viena la 13 Mai 1937, cea de a VI-a Adunare ordinară. Erau prezenți reprezentanții tuturor statelor membre. Directorul Carol Kempe din Stockholm, președintele Convenției, a deschis ședința, apoi, după propunerea sa s'a dat președinția și conducerea desbaterilor adunării d-lui Hasslacher, președintele consiliului superior al lemnului din Austria.

Vânzările diferitelor țări cari fac parte din asociație ating în momentul de față procentele următoare din cotele repartizate pe 1937:

Suedia 76%	Austria 47%
Finlanda 79%	Cehoslovacia 61%
U. R. S. S. 76%	România 77%
Letonia 100%	Jugoslavia 41%
Polonia 45%	

În medie s'a vândut până azi 73% din contingentul pe anul în curs.

Cantitățile ce rămân la dispoziția țărilor corespund abia nevoilor importului.

S'a decis ca viitoarea adunare generală a E. T. E. C.-ului să aibă loc la 29 IX. 1937. Cu această ocazie vor fi fixate contingentele pentru 1938.

R E C E N Z I I

Marin Popescu-Spineni,

Procesul mănăstirilor închinate.

Institutul de Arte Grafice «Tiparul Universitar», București, 1936, pag. 160.

Is jurul legii, votată de parlament în luna Martie c., prin care 17.000 ha. pădure din patrimoniul forestier al Statului au fost destinate înzestrării mănăstirilor, s'a produs o serie de polemici între membrii clerului și ai corpului silvic. De asemenea, soc. Progresul Silvic a întocmit un memoriu, în care — în concluzie — a susținut «că este o gravă greșeală a se ataca din nou actul secularizării averilor mănăstirești» și că, pe această cale, se dăruiește «mai repede decât s'ar putea crede tot eșafodajul economiei forestiere naționale, ridicat cu trudă în ultimii 71 ani».

Lucrarea d-lui M. Popescu-Spineni: *Procesul mănăstirilor închinate*, bazată pe izvoare istorice, ne înfățișează în linii viguroase atât consecințele nefaste ce se răsfrângeau asupra poporul românesc din faptul că «aproape o jumătate din teritoriul principatelor erau în mâna călugărilor» (pag. 6), cât eforturile continue ce s'au depus dealungul a 70 ani — dela 1863, la 1913 — ca soluțiunea dată de Alex. Cuza Vodă prin legea secularizării să rămână definitivă (pag. 122).

După o succintă cercetare a circumstanțelor în care s'au desvoltat Princi-

patele Române și a legăturilor noastre cu Bizanțul și biserica din Orient, d-l prof. M. Popescu-Spineni explică obiceiul cesiunii bunurilor către instituțiunile religioase, străine și indigene: *mentalitatea religioasă, obiceiul domnitorilor și boierilor de a fi ctitori, etc.* (pag. 6 și 18). Cea mai veche urmă de dependență a unei mănăstiri românești față de Orient, e arătată de autor că ar fi fost pe timpul lui Dragoș și Balșa, și anume dintre mănăstirea Sf. Arhanghel Mihail din Perimaramureș (pag. 18). În ce privește primul act de înclinare al prisosului vreunei mănăstiri din țară, la mănăstiri din Răsărit pare a se fi petrecut sub domnia lui Mihai-Viteazul «pentru că el închină mănăstirea Mihai-Vodă din București, mănăstirea Siropetra din Athos» (pag. 18).

Inceputul făcut de Mihai-Viteazul capătă o așa de mare amploare încât Matei-Basarab «oprește de a fi închinat de oricine va urma la domnie» (pag. 21) o serie de mănăstiri. Tot el dovedește «o mulțime de hrisoave false făcute de călugări pentru a ajunge în posesia a cât mai multe moșii» (pag. 21).

Obiceiul de a se înzestra și subvenționa cu bani mănăstirile și schiturile din Orient a continuat până «sub domnia lui Cuza-Vodă» (pag. 25). Aceste danii se explică și prin apelurile adresate de patriarhii din Orient, mai cu seamă de când scaunul de patriarh se ocupa cu plată (pag. 27).

Legăturile strănse cu Orientul au dus la infiltrațiunea și înmulțirea Grecilor în Țările Românești, fapt ce a cauzat mișcări de răsvrătire încă din anul 1631, când Leon-Vodă a fost forțat să dea «un hrisov pentru isgonirea Grecilor din țară» (pag. 30). Sub domnia Fanarioșilor, însă, influența Grecilor crește, iar fundațiile religioase s'au bucurat de mult sprijin. Astfel, Constantin Mavrocordat, la intervenția egumenilor și episcopilor, hotărăște ca «fiecare om ce locuiește pe o moșie mănăstirească, de orice breaslă ar fi el, să alibă datorita de a sluji câte 12 zile pe an, după cum i se va porunci: cu carul cu bol, ori cu palmele, ori cu sapa» (pag. 31). Ion Mavrocordat și Grigore Ghica Vodă iau și alte măsuri în favoarea mănăstirilor, impunând țărănilor să dea chiar Vijmă. În urma acestor apăsări, «Situafia țărănilor pe moșiile mănăstirești era jalnică. Sate întregi cu țărani lor munceau călugărilor, care erau adevărați lupi ce bântuesc turma lui Christos» (pag. 32).

Starea disperată a țărănimii române și abuzurile călugărilor, conduc la unele încercări timide de dreptate socială. Const. Mavrocordat, în a doua domnie, dispune ca mănăstirile să dea socoteală de veniturile lor, iar Alex. Moruzi oprește să mai fie arendate toate moșiile mănăstirești. Constantin Hangerli (1798) poruncește «să fie schimbati egumenii care fac negustorie» (pag. 33). Tot pe această linie, Ion Caragea însărcinează pe Banul Grigore Brâncoveanu să întocmească un regulament de administrarea proprietăților mănăstirești.

Tentativele semnalate mai sus n'au avut nici un efect practic, deoarece călugării socotind averile mănăstirești ca proprietăți inalienabile ale Sfintelor Locuri, refuzau să dea ureo socoteală Domnilor.

Schimbarea destinației bunurilor donate mănăstirilor închinate, din dreptul de uzufruct, în drept de deplină proprietate, au provocat în Principatele Române un curent de nemulțumiri, urmat de protestări din ce în ce mai energice. După revoluția lui Tudor Vladimirescu, boerii munteni și moldoveni cer Înaltei Porți isgonirea călugărilor greci și «să se reintoarcă moșiile mănăstirilor închinat ocărmuirii pământești» (pag. 339 și 40). Convenția dela Akerman și pacea dela Adrianopol reștăbesc pe călugării greci în situațiile avute înainte de 1821.

Prin numirea de domni pământeni (1834), problema averilor mănăstirești este reluată, urmărindu-se, pe de o parte, a se pune ordine în gestiunea și administrarea lor, iar pe de altă parte, să se scoată din stăpânirea călugărilor și Locurilor Sfinte, Bibescu-Vodă alcătuiește și înaintează o serie de memorii la Constantinopol (1843), propunând «ca Sfintele Locuri să renunțe, în schimbul unei sume globale, dată odată pentru totdeauna, la pretențiile de proprietate» (pag. 48). Prin legea din 1847, Bibescu fixează ca arendarea moșilor să se facă prin licitație pe cinci ani și că «vinderea pădurilor este interzisă» (pag. 49). În Moldova, Mihail Sturdza merge mai departe, și într'un proiect pentru administrarea averilor mănăstirești prevede chiar *secularizarea acestor averi* (pag. 58).

Acest proces al averilor mănăstirilor închinată ajunge la 1857, în fața unei comisiuni internaționale, fără a căpăta însă vreo soluție.

Ajungând Domn, Cuza-Vodă ordonă o serie de anchete care să cerceteze situația mănăstirilor închinată și neînchinată. Concluziile acestor anchete au arătat că sute de moși și proprietăți rurale aparțineau mănăstirilor, «precum și sate întregi a căror populație muncea pentru

monahii indigeni și călugări străini», iar această populație se găsea într-o situație morală și materială deplorabilă (pag. 74). După o pregătire diplomatică susținută de Franța, Cuza-Vodă pune pe Kogălniceanu să prezinte Camerei *legea secularizării averilor mănăstirești* (13 Decembrie 1863), prin care toate averile mănăstirești, închinare și neînchinare, sunt declarate «domenii ale statului român» (pag. 94).

Deși rezolvată prin legea din 1863, totuși chestiunea continuă a fi agitată de călugării greci. Se fac, astfel, încercări de a fi discutată la Berlin (1878), apoi la 1883, 1884, 1900 și 1908. Prin izbucnirea războiului din 1913 și a războiului mondial «cancelariile străine au încetat de a se mai sesiza de plângerile și memoriile Comunităților Sfințelor Locuri. Problema rămâne așa dar definitiv soluționată prin legea dela 13 Decembrie 1863» (pag. 122).

Cartea d-lui prof. Marin Popescu-Spineni prezintă o îndoită însemnătate. În primul rând, prin expunerea limpede și sistematică a materialului, lucrarea d-sale constituie o prețioasă contribuție la cunoașterea unuia din marile acte istorice de dreptate economică și socială care stau la baza României Moderne. Mai de parte, lucrarea d-lui prof. M. P. Spineni este și de o mare actualitate, fiindcă pune la îndemâna celor ce vor fi chemați să asculte doleanțele unora din membrii clerului român cari așteaptă «majorarea restituirilor până la ceea ce a fost altădată patrimoniul Bisericii ortodoxe române»¹⁾, posibilitatea de a se documenta că nu se poate schimba cursul istoriei. Vremurile când o cincime din suprafața țării aparțineau mănăstirilor neînchinare și o altă cincime celor închinare nu trebuie deminimi și pentru nimic dorite.

Gh. I. Ionescu

1) Pr. C. Dron: *Inzeestrarea mănăstirilor*. (Universul, 6 Iunie 1937).

REVISTA REVISTELOR

L'ALPE.

Nr. 2—3, Februarie-Martie, 1937.

Per solennizzare la fondazione dell'impero.

Pentru sărbătorirea fondării imperiului.

În Italia, s'a organizat sărbătorirea fondării imperiului printr'un act colectiv de voință și credință a poporului, care urmează a presta muncă benevolă pentru împădurirea a 2500 ha de teren improductiv.

Acțiunea se va desfășura sub conducerea Militiei forestiere și a tuturor organelor silvice.

Aldo Pavarì.

L'influenza dei boschi mediterranei sul clima.

Influența pădurilor mediteraniene asupra cliimei.

Autorul înfățișează primele cercetări de acest gen în Italia, arătându-ne procedeele întrebuintate, arboretele în care s'au efectuat experiențele și interesantele rezultate obținute.

A. De Philippis.

Varietà del «Pinus nigra» e reazione de suolo.

Varietatea «Pinului ne-

gru» și reacțiunea solului.

Sub forma unei note preliminare, autorul expune rezultatul obținut până în prezent, prin cercetarea pe cale experimentală a Pinului negru, de diferite proveniențe.

Dott. F. Chizzali.

I danni prodotti dallo Scoiattolo («Sciurus vulgaris» L.) ai nostri boschi di conifere e di latifoglie.

Pagubele produse de veveriță («Sciurus vulgaris» L) pădurilor noastre de conifere și foioase.

Dott. Alfonso Lenzi.

Opere di bonifica montana sull'Etna.

Lucrări de ameliorare în teren muntos pe Etna.

Este vorba de frumoasele realizări de pe muntele Etna pe care s'au executat o serie de rețele de drumuri care să înlesnească circulația produselor și să mărească atracția turiștilor.

Apunti e note pratiche.

Insemnări și note practice.

D-l L. Puecher Passavalli se ocupă de

lucrările Doct. Goldänich asupra ciuper-
cilor cari produc alterarea cromatică a
lemnului în Italia.

Vita forestale all'estero.

Viața forestieră ex-
ternă.

O hartă a pădurilor franceze. Date sta-
tistice asupra pădurilor Britaniei.

Insemnări Bibliogra-
fice.

Notițe și însemnări.

E. V.

BULLETTIN DE LA SOCIÉTÉ CEN-
TRALE FORESTIÈRE DE BEL-
GIQUE.

Nr. 2. Februarie, 1937.

R. Mosseray.

*Les vestiges de la végétation forestière
du Languedoc.*

Rămășițele vegetației
forestiere din Languedoc.

Autorul se ocupă pe larg de condi-
țiunile forestiere ale provinciei Languedoc,
cu vegetația ei caracteristică și varia-
rată, făcând un lung istoric al cauzelor
cari au condus la despădurirea ei în
așa de mare măsură.

Goblet D'Alviella.

Forêts provinciales.

Păduri provinciale.

Articolul cuprinde discursul ținut de
D-l J. Dewez, care a preconizat consti-
tuirea, alături de domeniul forestier al
comunelor și Statului, a unui domeniu
forestier pe provincii. Cu ocazia acestui
discurs, G. D'Alviella face interesante

comentarii în legătură cu propunerile
D-lui J. Dewez.

G. D.

Selection et régénération.

Selecțiune și regenera-
rare.

Foarte interesantă discuțiune, cu ca-
racter strict științific, angajată, cu a-
ceastă temă, în jurul unui articol publi-
cat în revistă, anul trecut. Articolul, în
general, prezintă un deosebit de mare
interes pentru lămurirea problemelor de
selecțiune a semințelor și regenerarea ar-
boretelor prin însămânțare sau planta-
țiuni.

*Hommage à monsieur l'inspecteur gé-
néral Armand Pérau.*

O magiu domnului ins-
pector general Armand
Pérau.

Sărbătorirea D-lui Armand Pérau, cu
prilejul retragerii din serviciu, după pa-
truzelei de ani de activitate.

II-e congrès national du bois.

Al III-lea congres na-
țional al lemnului.

Scurtă dare de seamă asupra congre-
sului ce a avut loc la 13 Aprilie a. c.
în Belgia.

Marché de bois.

Piața lemnului.

Variația prețului la lemnul de mină
și de foc.

Cronică forestieră.

E. V.

FORSTWISSENSCHAFTLICHES
CENTRALBLATT.

Caietul 1, 1 Ianuarie 1937.

Dr. Kurt Mantel.

Zur Frage der forstlichen Unterrichtsgestaltung.

În legătură cu problema reformei învățământului forestier (Articolul continuă).

Ing. Hans Schwarz.

Die klimatischen und wirtschaftlichen Grundlagen des Anbaus von Pinus Strobus in Österreich.

Bazele climatice și economice ale culturii lui *Pinus Strobus* în Austria.

După ce se ocupă de pretențiunile ce are *Pinus strobus* față de climă și sol, așa cum ne indică stațiunile naturale din America de Nord, autorul concludă că în Austria se poate cultiva pe o scară destul de întinsă.

Chiar pericolul ruginii (*Feridermium strobi*) poate fi evitat dacă nu se urmărește a cășine lemn de dimensiuni mari.

Caietul 2, 15 Ianuarie 1937.

Dr. Kurt Mantel.

Zur Frage der forstlichen Unterrichtsgestaltung.

În legătură cu problema reformei învățământului forestier.

Învățământul de toate gradele, în al III-lea Reich, trebuie să se ocupe de educația politică a cetățenilor, bine înțeles, în spiritul principiilor național-so-

cialiste. Astfel, în anul 1935, s'au decretat directivele după care trebuie să se facă învățământul agricol și cel juridic. Sprijinindu-se pe aceste directive, autorul crede că în noua formă a învățământului forestier să se facă o repartitie evidentă în ce privește dreptul și științele economice, ceea ce este general și ce se referă la partea aplicativă. Ar urma să se dea atenție mare următoarelor obiecte; economia politică, națiunea și economia, dreptul german, popor și stat, științele politice, istoria politică, popor și rasă.

Dr. Fritz Ernst.

Wirkungen der einzelnen Hilfspflanzen in den nordbayerischen Krüppelbeständen.

Acțiunea plantelor ajutătoare în arboretele pipernicite din nord-estul Bavariei (Articolul continuă).

Caietul 3, 1 Februarie 1937.

Max Seeholzer.

Der Spessart, Wild und Jagd im Wandel der Zeiten.

Spessartul vânat și vânătoare în decursul timpurilor (Articolul continuă).

Max Woelfle.

Sturmschäden im Wald.

Stricăcuni cauzate de furtună în pădure.

Continuând seria de cercetări asupra stricăcunilor produse de vânt, autorul se ocupă în articolul de față de influența pe care o are conformația terenului asupra vântului, și de influența pe care o

are marginea arboretului. Concluziile practice se vor publica într'un număr viitor.

Dr. J. Jaeschke.

Blütenstaubzählungen an einigen sächsischen Mooren.

Analize de polen la câteva turbării saxone.

În urma analizelor de polen făcute la trei turbării, autorul ajunge la concluziile următoare :

1. În trecut, pădurile din împrejurimi erau compuse nu numai din pin, ci și din foioase.
2. Introducerea în cultură a foioaselor din ultimii ani s'a făcut cu mult succes.

Caietul 4, 15 Februarie 1937.

Dr. Fritz Ernst.

Wirkungen der einzelnen Hilfspflanzen in den nordbayerischen Krüppelbeständen.

Acțiunea plantelor ajutătoare în arboretele pipernicite din nord-estul Bavariei (Articolul continuă).

Max Seeholzer.

Der Spessart, Wild und Jagd im Wandel der Zeiten.

Spessartul, vânat și vânatoare în decursul timpurilor.

Începând dela glaciațiune, autorul trece în revistă vânatul mai important, care a trăit în acele vremuri în Germania, până în zilele de azi.

Începutul de populare a Spessartului, prin secolul al 12—13-ea se face datorită vânătoarei, nu agriculturii cum au avut

loc cele mai multe colonizări. Așa se explică, probabil, de ce poporul german iubeste așa de mult vânatul și vânătoria.

Ant. V. Răd.

FORSTARCHIV.

1937, 1 Ianuar, Heft 1.

J. Krahl-Urban.

Eichenfurniere.

Furnirurile de stejar (9½ pg.).

În campania de valorificare la maximum a avuțiilor țării, de restrângere a importului, în lupta începută pentru realizarea planului economic de patru ani, silvicultorii germani participă cu activitatea lor profesională căutând ca pădurea germană să furnizeze materia primă necesară industriilor de specialitate, în așa măsură încât să se libereze cât mai mult de piața internațională.

În această ordine de idei, autorul ne vorbește despre încercările făcute pentru o bună valorificare a lemnului de stejar în industria de mobile. Analizează calitățile pe care trebuie să le aibă lemnul pentru a se obține furnire de valoare (dimensiuni mari, — în special lățime —, lipsa de noduri, culoare uniformă deschisă, inele anuale cât mai înguste și uniforme etc.) și arată cu cifre plusul de câștig care se încasează când lemnul e folosit ca furnir. Problema furnirului este însă strâns legată de aceea a cleiului. În industria de mobile, cleiul este el însuși o problemă. Întrucât nu trebuie să străbată plăcile de furnir (de aceea nu sunt tolerate inelele anuale prea mari), trebuie să-și păstreze un timp cât mai îndelungat calitățile în condițiuni variate de umiditate și temperatură, etc. În această

direcție se fac încă cercetări pentru găsierea celui mai bun clei.

Lemnul din pădurile germane de stejar ar putea acoperi o bună parte din nevoile industriei de mobile. Pentru alte specii (nuc, paltin cu ochi, etc.) vor trebui, desigur, să se adreseze însă străinătăți, dar se găsesc și în pădurea germană materiale speciale pentru mobile. Astfel se poate lucra, de ex., tot ca furnir, lemnul de rădăcină de stejar, care prezintă efecte minunate în mobila decorativă (artistică). În general, articolul este o pleoacă pentru lemnul de stejar german și pentru o micșorare a importului.

La recenzii, Revista revistelor (=Zeitschriftenschau) și recenzia cărților (=Bücherschau), bogate. La rev. rev. articolele sunt recenzate pe specialități: stațiune, biologia arborilor, geografie botanică forestieră, teoria semințelor și problema originii semințelor, protecția pădurii, drumul și transportul lemnului, etc.

La «Bücherschau», recenzia cărții lui Mayer-Wegelin: Ästung (elagaj).

Heft 2, 15 Ianuarie 1937.

E. G. Strehlke.

Kampf der Verderb.

Lupta în contrapierderii (4½ pg.).

Se arată posibilitățile de satisfacere a industriei cu lemn de lucru, prin intensificarea exploatărilor, analizându-se obiectivele industriei și ale silviculturii. În concluzie, se recomandă o proprie întrebuințare a lemnului, prin evitarea risipei, dovedindu-se cu cifre marea câștig ce rezultă pentru națiune din economia și buna înflorire a lemnului.

Karl Junack d. Ä.

Was ist Schneideholz?

Ce este «Schneideholz»? (3 pg.).

În lumina noii terminologii preconizată și aplicată în toată Germania de către «Reichshoma», autorul precizează noțiunea de «Schneideholz» pentru lemnul de pin (esența cea mai importantă pentru Germania de Nord), recomandând o încadrare în această categorie a trunchiurilor de pin începând dela 20 cm. diametru, nu dela 30 cm, cum s'a preconizat.

În rest, cronică forestieră, revista rev., recenzii. La recenzii, următoarele: Rubner, K.: Die Waldbautechnik der grösster Wertleistung; Bobak, A. W.: Wald und Landesverteidigung eine forstlich wehrwissenschaftliche Betrachtung; Waldheil: Kalender für deutsche Forstmänner und Jäger. 49 Jahrgang, 1937; Mangl.: Holz im Bergbau.

Heft 3, 1 Febr. 1937.

R. B. Hilf.

Georg Ludwig Hartig zum 100 Todestag.

La centenarul morții lui G. L. Hartig (7 pg.).

Se trece în revistă activitatea lui Hartig G. L.) ca silvicultor și german, dându-se detalii interesante și asupra genealogiei întregii familii.

W. Langner.

Der Lärchenkrebs.

Cancerul laricelui (4½ pag.).

Autorul reia cercetările lui Day asupra cauzelor care pricinuesc cancerul larice-lui, căutând să stabilească adevăratul agent provocator al maladiei: gerul sau ciuperca *Dasyscypha Wilkomi*? Ajunge la concluzia, că nici gerul nici ciuperca nu pot provoca singuri cancerul, ci numai asociați.

Dă amănunte asupra metodei întrebuițate, asupra modificărilor provocate de această ciupercă în scoarță, asupra caracteristicilor acțiunii ciupercii, literatura întrebuițată (Benutztes Schriftum), etc.

K. Volger.

Die forstliche Eodenerkrankung durch Rohhumusbildung.

Imbolnăvirea solului de pădure prin formarea humusului brut (3 pg.).

Un articol-polemică, în care autorul își susține afirmațiile dintr'un studiu anterior.

E. Wert.

Stellungnahme zu den vorstehenden Ausführungen.

Punerea la punct a afirmațiilor de mai sus. (1 pg.).

Wert (autorul) fiind vizat în articolul precedent (al lui Volger), redacția revistei l-a trimis articolul care-l viza, pentru a-l da răspunsul. Ceea ce și face.

Sunt chestiuni prea de amănunt și specialitate pentru a mai fi redate aci.

La recenzii: *Richter, A.: Geschichte der Organisation der Sächsischen Staatsforstverwaltung.* *Huber, B.: Die Wärmehaushalt der Pflanzen.* *Kollmann,*

F.: Holz im Maschinenbau. *Bonin-Ponitz, v.: Wald, Wild und Du.*

Heft 4, 15 Februar 1937.

H. Hallensleben.

Richtenwirtschaft im Oberharz.

Cultura molidului în Oberharz (144 pg.).

Autorul, în lumina actualelor curente din silvicultura germană (atenția mare îndreptată către arbore ca individ, nu către arboret; de unde, Einzelstammwirtschaft sau Einzelstammpflege), analizează formele de cultură ale molidului în Oberharz (tăieri succesive, regenerări în margini de masiv, tăieri rase, etc.), — arătând avantajele și dezavantajele acestora (formelor) — și ajunge la concluzia că la aplicarea diferitelor tratamente trebuie să se aibă în vedere stafiunea și deci factorii cari condiționează o bună stare de vegetație. În acest sens dă detalii pentru ocolul silvic Oderhaus.

În rest, cronica forestieră și revista revistelor.

T. B.

JOURNAL OF FORESTRY

Nr. 3, Martie 1937.

Editorial.

Fundamentele etice profesionale (3 pag.).

Pentru prezentarea și discuția acestor fundamente, autorul (redactorul șef al revistei) face un istoric al chestiunii, citând pe reprezentanții silvicultorilor cari s'au ocupat cu precizarea și întărirea spiritului de corp și a idealurilor de bază ale etice populare.

Încă dela începuturile ei (care nu sunt prea îndepărtate) silvicultorimea americană a căutat să-și fixeze anumite norme conforme cu obiectivele profesiei și cu nevoile societății, și să se încadreze în rândul celorlalte profesii cari au ca prim scop să fie în serviciul umanității. Oricine intră într-o asemenea profesiune trebuie să-și însușească idealurile ei și să activeze, public și particular, în sensul lor. De aci, necesitatea unui *spirit de corp*, care se cultivă și întărește tocmai prin respectarea principiilor de bază ale eticii profesionale.

H. H. Chapman.

Herbert Smith — o apreciere. (1 pg.).

În numele Societății Silvicultorilor americani, președintele Chapman adresează cuvinte de mulțumire D-lui Herbert Smith, pentru activitatea depusă ca redactor șef, timp de doi ani, la *Journal of Forestry*, arătând imensa muncă desfășurată în redactarea articolelor de fond și a întregii reviste pentru a o ridica la un nivel cât mai potrivit cu mândria și aspirațiile Societății. Conform unei însărcinări speciale a Președintelui Roosevelt, Herbert Smith lucrează la o istorie a silviculturii americane, în care scop i s'a acordat peste limita de vârstă încă un an de serviciu, spre a duce la bun sfârșit lucrarea începută.

J. K. Wilson.

Scarificarea și germinația semințelor de salcâm (6 pg.).

Cererea de specii adaptate pentru ameliorarea terenurilor degradate a crescut enorm în ultimii ani. În acest scop, salcâmul a fost foarte mult recomandat și în consecință au fost înflințate nume-

roase pepiniere, în care să se producă pueții necesari. Însă, germinația acestor semințe de salcâm, rareori e mai mare de 10%; în multe cazuri e mai mică decât 5%; aceasta, din cauza invelişului tare al semințelor, care împiedică pătrunderea apei. Dar dacă semințele sunt scarificate («forțate») în mod convenabil, umiditatea îmbină sămânța și germinația începe. Rămâne să se găsească cea mai indicată metodă de scarificare (de «forțare»), care fără a vătăma semințele să permită totuși o ridicare a germinației la procentul maxim posibil. În acest scop, autorul a făcut un studiu, care l-a condus la următoarele rezultate: a luat semințe, cam cu același procent de umiditate (recolta 1934) din trei localități diferite și dela diferiți arbori. Pentru scarificarea semințelor a folosit trei metode: cufundarea în apă fierbinte, cufundarea în apă în clocot, tratare cu acid sulfuric concentrat. Eficacitatea acestor metode a măsurat-o cu puțința de germinare a semințelor. Numărul redus al probelor întrebunțate nu-l autoriză să facă recomandări definitive în materie, dar rezultatele obținute pot fi date cu titlul de provizorii ale metodelor deja cunoscute. Astfel: când agent scarificator e acidul sulfuric, tratarea semințelor un timp mai îndelungat (de cât se recunoaște până acum) mărește procentul de germinație. Studiul arată de asemeni că imersunea (cufundarea) semințelor 1—2½ minute în apă în clocot face germinabile tot atâtea semințe ca și cel mai lung tratament cu acid sulfuric. Germinația acestor semințe, netratate însă, variază între 3—17%. Prin întrebunțarea acidului sulfuric ca agent scarificator, procentul de germinație a fost ridicat la 90% și chiar mai mult. Metoda de scarificare cu apă fierbinte a dat rezultate variabile, după stațiunea și arborii de pro-

veniență. De altfel, din cauza marelui cantități de apă necesară pentru scarificarea efectivă, această metodă nu este utilizabilă când există prea mari cantități de tratat. Și încă o scădere: măsurând timpul în care germinează semințele după tratament, se constată că nu e tot așa de efectivă ca o imersiune de 2 minute în apă clocotindă sau o tratare de mai multe ore cu acid sulfuric concentrat.

Descrierea amănunțită a procedeeilor, tablourile cu datele numerice și literatura consultată întregesc lucrarea.

T. S. Coile.

Distribuția rădăcinilor arborilor în solurile din Piedmont (Carolina de Nord) (11 pg.).

În studiul solurilor forestiere, sistemele de rădăcini ale arborilor prezintă un interes deosebit, datorită întinsei legături dintre sol și rădăcinile arborilor și influenței proprietăților solului asupra absorbției apei și substanțelor nutritive. Se cunoaște astfel, că anumite specii de arbori au anumite sisteme de rădăcini caracteristice și că însușirile solului înăurirea creșterea și dezvoltarea arboretelor tocmai prin influența lor asupra sistemelor de rădăcini. Studiul asupra acestei chestiuni s'au mai făcut și în trecut, însă dificultățile de ordin material, fizic, au limitat cercetările.

Autorul a reluat studiul problemei în șase arborete: 1) arboret de *Pinus taeda* (în vârstă de 35 de ani); 2) arboret de *Pinus taeda* în vârstă de 10 ani; 3) arboret de *Pinus echinata*, în vârstă de 50 de ani; 4) arboret de tipul *Quercus stellata* — *Q. marilandica*, în vârstă de 20-40 ani; 5) arboret de tipul *Quercus alba* — *Q. velutina* — *Q. borealis*, de vârste amestecate; 6) arboret de tipul *Liquidambar styraciflua* — *Liriodendron tulipifera*.

de vârste amestecat. În fiecare din aceste arborete a ridicat profile de sol, pe care a urmărit distribuția verticală (deci pe două dimensiuni, deși rădăcinile se întind într'un spațiu de trei dimensiuni) — a rădăcinilor, stabilind orizonturile (în sens pedologic) în care se află mai multe rădăcini și grosimile acestora; definind pentru condițiile climaterice și forestiere date și cu cifrele înregistrate capacitatea pentru rădăcini («root capacity») a solurilor în chestiune.

La urmă se citează literatura consultată.

J. L. Bedwell.

Factorii care vătămă castanii originari din Asia, în plantațiile forestiere (5 pg.).

Articolul de față, — o parte din teza de doctorat prezentată la Universitatea din Yale de către autor, — ne arată pericolele culturii castanilor originari din Asia (*Castanea mollissima* Bl. și *C. crenata* Sieb. et Zucc. syn. *C. japonica* Bl.) și nesiguranța în general a culturii exoticelelor. Se ocupă de influențele vătămatoare ale ciupercilor (*Endothia parasitica* Murr.), secetei, iernei aspre, plantații rele (plantații superficiale, plantații prea adânci, metode improprii de plantare, sezon de plantare nepotrivit), acțiunii nefaste a iepurilor, șoarecilor, pășunatului, etc.

T. Schantz Hansen.

Răspunsul la completa punere în lumină a pinului strob plantat sub jack pine.

«Răspunsul» e mai mult o contribuție-informație la problema (punerii în lumină a pinului strob plantat sub jack pine

(latinește ?). Se arată cum s'a dezvoltat o plantație de pin strob instalată în 1912 într'un arboret (= sub) jack pine în vârstă de 37 ani, în pădurea Cloquet. În 1924, jack pine a fost exploatat, rămânând pinul strob singurul ocupant al terenului. Tablourile cu date privind creșterea în înălțime a exemplarelor de pin strob pus în lumină și ca subarboret și cu atacurile de *Pissodes strobi* completează articolul. Insuficiența datelor nu permite nici o concluzie, deocamdată.

H. H. Chapman.

Distribuția regională a școalelor de silvicură profesională (2½ pg.).

În cadrul unor probleme mai mari, de armonizare a necesităților serviciului silvic de stat și particular cu posibilitățile și nevoia de plasament a titrațiilor silvici și mai ales cu buna cunoaștere și gospodărire a avuțiilor forestiere ale țării, se examinează distribuția actuală a școlilor silvice în diferitele regiuni ale Americii (NE, Lake States și Centrul, S, V, regiunea preriilor arătându-se organizarea generală a acestor școli astfel ca studenții să se poată orienta către școala cea mai potrivită condițiilor forestiere ale statelor cărora aparțin și unde vor activa ca specialiști.

Thoddus Parr.

Rhyacionia buoliana în Suedia (2½ pg.).

Un studiu de entomologie, arătându-se biologia, arborii gazdă, dușmanii și combaterea insectei.

La urmă, o bogată bibliografie americană, germană, suedeză, rusă.

R. C. Rietz.

Uscarea fără crăpare

a secțiunilor transversale de arbori (3 pg.).

Se expune procedeul (cu sare de bucătărie) întrebuițat la «Forest Products Laboratory» pentru obținerea secțiunilor transversale (la eșantioanele de trunchiuri de arbori) în condițiuni optime.

Shantz Hansen.

«Einzeltammwirtschaft» sau amenajamentul arborelui individual (4½ pg.).

O discuție asupra curentelor actuale din silvicultura germană cu specială privire asupra acestui fel de amenajament, greu de deosebit de grădinarit, și în strânsă legătură cu «Dauerwaldwirtschaft». Se analizează producția în volum, calitatea producției, regenerarea, aplicarea metodei la arboretele existente. Se dă de asemenea, literatura în materie.

Herbert A. Jansen și Mary E. Anthony.

Un nou procedeu de colorare a hărților (3 pg.).

Harta este pentru silvicultor un instrument indispensabil în lucrările sale de specialitate. O hartă bine întocmită, bine «echipată», este cu ușurință citită, folosită. Pentru atingerea acestui scop, diferite procedee stau la îndemână. Colorarea hărților reprezintă unul din procedeele indicate pentru a face «vorbitoare» o hartă. Autorii au încercat o cerneală specială, numită «Transparent Base», cu care, — adăugându-i și anumiți coloranți, — au avut rezultate foarte bune. Pentru dovedirea afirmației, enumără calitățile cernelii: poate fi întrebuițată — ușor — pe orice fel de hârtie, poate fi ștearsă (când se greșește); e permanentă, e transparentă (nu astupă scrisul peste care se dă), se poate scrie pe ea, e ușor de preparat, aceeași culoare se poate căpăta

ușor în repetate rânduri, are aspect plăcut; e efțină.

Cyrl S. Robinson.

Plantele mâncate de *Odocoileus hemionus* var. *californicus* în pădurea națională Los Padres (8 pg.).

Se da o bogată listă de plantele care constituie hrana animalului.

Robert T. Anderson.

Aplicarea seriilor lui Fourier în dendrometrie (7 pg.).

Seriile lui Fourier nu s'au bucurat până acum de atenția dendrometriștilor americani, în măsura importanței pe care o prezintă pentru lucrul lor. De aceea, autorul, după ce explică seriile lui Fourier pentru cei ce nu sunt încă familiarizați cu aceste calcule, arată simplitatea aplicării lor în dendrometrie (tratând un exemplu concret) și chiar în celelalte cercetări forestiere. Literatura în materie completează articolul.

*

La «Briefer Articles and Notes», se scrie despre: «*Ilex nettletoniana* Ferguson n. sp. (Royal Holly); «Reforma tabelor de producție»; «Ce cred alții despre noi»; «Un instrument practic pentru marcări»; «O regulă simplă pentru calculul vol. trunch.»; «Raportul asupra adunării A. A. A. S. din Atlantic City».

*

La «Recenzii», următoarele: *The Tympanis Canker of Red Pine*, by John Raymond Hansbrough; *Fire Central Notes; Roadsides — The Front Yard of the Nation*, by J. M. Bennett; *The Study of*

the Soil in the Field, by G. R. Clarke; *Massenberechnungstafeln für Holzvorratsaufnahme*, by Wilhelm von Laer; *La «moria dell'olmo» (Graphium ulmi)*, by Gabriele Goidanich; *La Grafiosis del Olmo* y la *Demonstracion de su Existencia en Espana*, by José Benito Martínez; *Erkennen; Nachweis und Kultur der holzverfärbenden und holzzeretzenden Pilze*, by Werner Bavendamm; *Through the Woods: The English Woodland — April to April*, by H. E. Bates; *Game management or the form*, by J. N. Darling, H. P. Sheldon, and Ira N. Gabrielson; *Groups of Plants valuable for Wildlife Utilization and Erosion Control*, by W. L. McAtee; *The Story of News Print Paper*, published by News Print Service Bureau; *The principal Rots of English Oak*, by K. St. G. Cartwright and W. P. K. Findlay.

T. B.

JOURNAL FORESTIER SUISSE.

Nr. 4/937.

H. By.

Du «rapport soutenu» à la «production soutenu».

De la raportul susținut la producția susținută.

Nu există identitate între raportul susținut și producția susținută. Aceste 2 noțiuni pot să se apropie, de exemplu în lungile perioade de regenerare. Totuși, producția susținută care este o fintă de atins, un rezultat de căutat, nu poate fi decât rezultatul experimentării obiective fără reglementare preconcepută. Pentru a se plasa pe calea care duce aici trebuie să se substituie amenajamentul-anchetă amenajamentului-regulament, căci creșterea este un rezultat în devenire.

P. Kuntschen.

Le bois à la montagne (6 pag.).

L e m n u l l a m u n t e.

Lemnul în regiunea de munte are foarte multe întrebuințări, așa că de cele mai multe ori posibilitatea pădurilor nu ajunge pentru satisfacerea nevoilor locale. Puține sunt cazurile când să se poată vinde în afară. În vederea satisfacerii căroră să se realizeze veniturii necesare multor altor îmbunătățiri edilitare, — se cere economisirea lemnului.

Roger Ducamp.

Voyage d'études forestières en France.
(4½ pag.).

Călătorie de studii în Franța.

Autorul, forestier francez, face câteva comentarii în jurul unor constatări făcute de d-l G. Hass, forestier elvețian, cu ocazia unei călătorii de studii în Franța, constatări publicate într'unul din numerile Buletinului societății Franche Comté, din 1936.

F. Monachon.

Une futaie mélangée de plaine.

U n c o d r u a m e s t e c a t î n c â m p i e.

Pădurile comunei Vulflens-la-Ville, aflate pe malul stâng al râului Venoge, sunt remarcabile prin amestecul speciilor și neregularitatea arboretelor. Se găsesc: 58% rășinoase (pin silvestru, brad, molid) și 42% folioase (fag, stejar). Esența caracteristică este pinul silvestru.

Af. Har.

LE BOIS ET SES UTILISATIONS.

Revue internationale.

De curând am primit la redacție Nr. 11—12/937 al revistei internaționale a «lemnului și utilizărilor sale», care apare în limbile germană, engleză și franceză, la fiecare 6—8 săptămâni.

Această revistă este scoasă de Comisiunea de Utilizare a Comitetului Internațional al lemnului (C. I. B.).

Această comisie este centrala tuturor asociațiilor naționale cari și-au luat drept sarcină să lucreze pentru revalorizarea lemnului și dezvoltarea utilizărilor sale în toată lumea. Aceste organizații sunt, de atfe, numeroase în momentul de față, atât în Europa cât și țările de peste mări.

Revista prezintă, în mod clar și într'o limbă accesibilă tuturor, articole și rapoarte din cele mai interesante privind toate chestiunile de utilizarea lemnului în orice ramură. Aceste articole sunt redactate, pe bază de isvoare sigure, de către personalități foarte competente. Pentru ca consultarea revistei să fie cât mai ușoară, ea este divizată pe grupe de materii. La rândul lor, în fiecare capitol, articolele sunt din nou clasate în ordinea alfabetică a țărilor de proveniență.

No'am în particular ultimul capitol care constituie o bibliografie foarte detaliată și foarte completă a tuturor lucrărilor și articolelor importante cari tratează problemele lemnului, apărute în toată lumea.

Semnalăm în acest număr articolele următoare:

— Concursurile de campamente de recreație (Anglia).

— Un pod suspendat din lemn de 105 m. deschidere (Statele-Unite).

— Oraș de lemn (Rusia Sovietică).

— Carbonizarea lemnului (Suedia, Germania).

— Un nou mijloc de conservarea lemnului (India).

— Serviciul lemnului de foc la domiciliu (Elveția).

— Lindberg în favoarea construirii avioanelor de lemn (Statele Unite).

— Incercări cu gazogene (Rusia Sovietică).

— Dopuri de lemn (Germania).

— Carbonizarea lemnului (Germania).

— Lemnele în soluție chimică (Germania).

Comitetul Internațional al lemnului (C. I. B.) — Singerstrasse 27 — Vienne I, trimite gratuite, la cerere, exemplare de probă.

REVUE DES EAUX ET FORÊTS.

No. 3 (Martie 1937).

G. Fran.

La maladie de l'Orme.

Boala ulmului

După ce arată că dispariția ulmului se datorește unei boale criptogamice actualmente cunoscută, al cărei efect se combină cu atacul unor insecte, arată caracterul boalei și metoda de luptă și tratament.

L. Parde.

Les conversions de taillis composés en futaie. (Suite et fin).

Conversiunea crângului compus în codru (urmare și sfârșit).

Urmare din numărul precedent și sfârșit asupra conversiunii unui crâng compus, în majoritate fag, în codru plin sau codru grădinarit, precum și conversiunea unui crâng compus în codru plin, în majoritate constituit din rășinoase.

H. Perrin.

Impressions forestières d'Allemagne (suite).

Impresii forestiere din Germania (urmare).

Autorul continuă să-și arate impresiile avute cu ocazia congresului forestier din Stettin. El descrie solul și clima din Germania nordică, tipurile de arborete și face câteva considerații asupra raselor de pin.

Ing. Gr. V.

ZEITSCHRIFT FÜR FORST- UND JAGDWESSEN.

Nr. 10, Oct. 1936.

Barenthoren 1933. prof. Wiedemann, Eberswalde.

Autorul supune unui examen critic darea de seamă publicată sub titlul de mai sus de silvicultorul Krutzsch și care se ocupă de rezultate obținute în arboretele de pin din acea localitate de când se aplică Dauerwaldwirtschaft (metoda pădurei permanente). După Wiedeman rezultatele pozitive realizate sunt:

1. Răriirile model aplicate au permis pinului să-și formeze în masive o coroană puternică.

2. Arboretele au o creștere, care corespunde unei clase de bonități imediat superioare stajunel.

3. Tulpinele devin recte 4. Starea solului este excelentă. 5. Regenerarea naturală bogată.

Nr. 11, Noembr. 1936.

Dr. E. Wohlfarth.

Zusammenhänge zwischen Waldbild, Standort und Wirtschaft in einem markischen Kiefernrevier.

Relațiuni între starea pădurei, stațiune și e-

conomie în un canton de pin.

Scopul studiului este să descrie un anumit teritoriu păduros delimitat prin granițe naturale astfel ca să se capete o privire asupra stărei actuale a arboretelor. Autorul separă influențele staționale de acelea datorite culturai îndelungate.

R. Merten.

Zur Nutzbarmachung und Aufforstung des Odlandes.

Valorificarea și împădurirea terenurilor descoperite.

Se studiază împăduririle turbărilor și nisipurilor sburătoare arătându-se opera întreprinsă de actualul regim.

Prof. Dr. Liese.

Zur Frage der Vererbbarkeit der rindenbewohnenden Blasenrostkrankheiten bei Kiefer.

În legătură cu ereditatea ruginei veziculoase a scoarței la pin.

Predispozițiunea pentru rugina veziculoasă la pin *Cronartium asclepiadiaeum* este ereditară. Se recomandă a nu se recolta semințe deci de la pin bolnavi.

Theo Rohde.

Schutgegefahrdung verschiedener Douglasien-Herkünfte.

Predispoziția la boala căderii acelor la rasele de Douglas.

Dat fiind că combaterea directă a boalei căderii acelor cauzată de *Rhabdocline* nu a răușit, se încearcă a se lua măsuri de combatere preventivă prin introducerea de rase rezistente la boale.

Nr. 12, Decembrie 1936.

Dengler.

Zum Gedachnis.

În memoria silvicultorului H. Martin.

În memoria prof. Christof Wagner.

Kittsitz.

Ein neuer Beitrag zur Geweihformkunde.

O nouă contribuțiune la știința formelor de coarne.

Autorul analizează formele de coarne zise nobile.

F. Schwerdtfeger.

Kulturschadlinge nach Forleulenfrass.

Dușmani ai culturilor după atacuri de *Panolis piniperde*.

C. G.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT.

Bd. IV, Heft 5 (Februar).

Friedrich W. Freise, Ing., Dr.

Die Waldverhältnisse im Dürregebiet des nord-ostens von Brasilien; Anfänge, Pläne und Möglichkeiten der Aufforstung.

Condițiunile silviculturale din ținutul uscat al nord-estului brazilian; începuturi, planuri și posibilități de împădurire.

Și aici ca și în Statele Unite ale Americii de Nord, împădurirea se impune din ce în ce mai mult ca mijloc pentru îndulcirea efectelor rele ale secetelor din statele nord-estice ale Braziliei. Autorul, o personalitate foarte competente în materie, examinează condițiunile staționale

ale pădurii, descrie încercările făcute și rezultatele obținute și face sugestii asupra viitoarei activități în acest domeniu.

W. Grosskopf, Dr.

Der Bodenfilm. Eine Anwendung der Lackfilm-Methode zur Gewinnung und Konservierung tropischer Waldbodenprofile in natürlicher Lagerung.

Filmul pentru sol. O aplicație a metodei Lackfilm pentru luarea și conservarea profitelor de soluri forestiere tropice în așezarea lor naturală.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Referat asupra economiei internaționale forestiere și a lemnului.

Ni se împărtășesc pe scurt cele mai importante știri asupra economiei forestiere și economiei lemnului din diferite țări și ținuturi ale lumii.

Bd. IV, Heft 6/7 (März 1937).

Ebner A., Dr.

Die Holzgewinnung in Amerika in kritischer Darstellung und Würdigung und Formung der neuzeitlichen Fragestellungen.

Expunere și considerațiuni critice asupra modului de recoltarea lemnului în America și problematica actuală a chestiunii.

Articolul de față face parte dintr'un rînd de articole asupra problemei respective. În cele precedente semnalate deja în Revistă ni s'a vorbit despre: condițiile generale forst economice și de muncă (1935, pag. 696); efectuarea tehnică a lucrului (1935, pag. 816); prima prelucrare a lemnului pe calea industriei mecanice (1936, pag. 642).

De astădată, sunt tratate probleme ce-

va mai delicate, dar de un extraordinar interes, și anume:

1. *Die Holzgewinnung vom Standpunkt der Wirtschaftlichkeit.*

Recoltarea lemnului din punctul de vedere al rentabilității.

Ni se vorbește aici de chipul cum se concepe în America această afacere a recoltării lemnului în funcție de elementele economice și materiale date (în special dimensiunile lemnului). Acelaș lucru se face și în privința industrializării prime a lemnului. Nu putem intra în amănunte. Ceea ce putem face este să îndemnăm curătoarea pe camarazii ce se ocupă cu chestiuni de exploatare și industrializarea lemnului de a citi acest articol. Conține extrem de interesante sugestii și învățăminte dintr'un domeniu mai puțin familiar silvicultorului nostru și am zice în general, românului.

2. *Die Holznutzung vom Standpunkt der Waldpflege.*

Recoltarea lemnului din punctul de vedere al îngrijirii pădurii.

O față a problemei, de asemenea, de interes extraordinar pentru cetitorul român. Ni se dă un complet tablou al chipului cum a evoluat această chestiune în concepția americană, punându-se în paralelă cu cea europeană, în special cea germană.

Internationaler Forst- und Holzwirtschaftsbericht.

Referat asupra economiei forestiere și a lemnului din toată lumea.

În 50 de pagini indeseate, ni se dau foarte multe și prețioase date din diferite țări și ținuturi ale lumii.

Ilie C. Dem.

I N F O R M A Ț I U N I

AJUTAȚI-NE LA POPULARIZAREA CUNOȘTINȚELOR DE ECONOMIE FORESTIERĂ

Încă din anul 1935 Societatea „Progresul silvic” a pășit mai activ și mai susținut la realizarea gândului, așa de des exprimat, de a îndruma populația către o mai bună rânduială a pădurilor.

Cu cele câteva condeie ce ne-au stat la dispoziție am putut să facem față, relativ greu, rubricelor sau paginilor pe care le-am câștigat în diverse reviste.

În No. 3/935 (pag. 236) al Revistei Pădurilor s'a făcut un apel către toți membrii Societății noastre să ne ajute la această acțiune, dela care silvicultura românească are foarte mult de câștigat. În marea lor majoritate, membrii Societății trăesc în mijlocul populației rurale, le cunosc obiceiurile, lipsurile, păcatele, cunosc problemele ce se pun, cum și remediile. Apoi ei mai cunosc și graiul în care să li se adreseze spre a se face ascultați și pricepuți.

Pentru cei care nu au scris încă pentru popor, s'au dat în acel apel și câteva indicațiuni de cum trebuiesc alcătuite articolele.

Dorind să menținem pozițiile pe care le-am cucerit, ba chiar să dezvoltăm acțiunea, cucerind noi poziții, repetăm apelul către toți membrii Societății, să ne ajute la acțiunea începută. Este fără îndoială, că numai atunci vom găsi colegi, pe tot întinsul țării, care să se identifice cu năzuințele noastre, când fiecare va râvni și lupta să schimbe actuala mentalitate față de păduri și numai atunci vom lupta cu forțe mai mari și cu mai mare eficacitate.

Spre a stimula cât mai multe condeie la scris, cari, de altfel, sunt necesare și pentru revistele locale, precizăm că Societatea recompensează la finele anului pe toți cei cari au contribuit la des-

voltarea acțiunii de popularizare a cunoștințelor de economie forestieră.

Articolele, rugăm să se trimită Secretariatului Societății.

În luna Septembrie a. c., la rubrica «Problemele zilei» se va discuta problema: «Mijloacele de transport și investițiile necesare în exploatarea forestieră».

Se va trata chestiunea instalațiilor de scoatere și de transport ce trebuie construite în pădurile aflate în exploatare sau rămase inaccesibile; apoi aceea a instalațiilor de industrializare și valorificare a produselor forestiere: fabrici de cherestea mari și mici (în pădure), bocșe de cărbuni; ateliere pentru valorificarea teiului, plopului în furnir, pentru producerea pastei de lemn, etc. Problemele vor fi tratate din punctul de vedere al condițiilor locale din diversele regiuni, aducându-se contribuții strict personale și propuneri realizabile.

În conf. cu art. 93 din legea persoanelor juridice, orice modificare de statute trebuie adusă la cunoștința Greșei, după care se va face publicarea în Mon. Oficial.

Astfel fiind noile statute ale Societății vor fi inserate în Rev. Pădurilor numai după această publicare.

*

Prin decizia min. Nr. 81820 din 7-IV 1937, d-1 Ing. silv. I. Moșoc din Casa Pădurilor a fost pus în retragere din oficiu pentru a-și aranja drepturile la pensie.

*

D-1 Ing. silv. Aurel Comșia, a fost numit în postul de Inspector general al vânătoarei, în locul d-lui Ieronim Stoi-chiță, demisionat.

*

Școala forestieră de la Brno (Ceho-

slovacia) ridică un monument în cinstea arborilor, pe care se va grava câte-o maximă privind modul cum înțeleg diferitele popoare rolul și importanța lor. Pe acest monument se va grava, și în limba română, următorul vers: «Căci tu ne-ai fost căminul și mamă tu ne-ai fost, ne-ai dat în vremuri grele culcuș și adăpost».

*

Din ziare aflăm că Ministerul nostru de Agricultură și Domenii a primit, prin mijlocirea atașatului nostru comercial de la Roma, propunerea unei societăți italiene de a se constitui o societate italo-română pentru valorificarea plantelor lacustre în general, și a stufului și papurei, în special. Paricul va referi asupra posibilităților de realizare și a avantajilor pe care le-ar avea Statul depe urma exploatarea stufului și papurei.

Cercul de studii forestiere

X.

RECOLTAREA SEMINTELOR DE RĂȘINOASE ÎN TRANSILVANIA

Conferința ținută la 7 Aprilie 1937, la Cercul de Studii Forestiere, de d-l Inginer Inspector silvic I. Dimitrescu.

Bazat pe considerațiunea că Inspectoratul silvic Sighișoara (unde conferențiarul este șeful serviciului amenajărilor) administrează pădurile din cele 9 județe, grupate în unghiul intern al Carpaților orientali și meridionali, găsește suficient a trata recoltarea de semințe de rășinoase în cuprinsul acestui inspectorat.

Desvoltă subiectul folosind numai datele obținute dela ocoale, în cursul a doi ani de recoltare, pe baze științifice, făcând comparații cu recoltările anterioare.

După ce justifică importanța recoltării semințelor de rășinoase pentru refacerea masivelor din Transilvania, găsește necesar a se reglementa și reduce exploatarea de rășinoase, care de fapt ar trebui să constituie rezerva în lemn de cherestea a Transilvaniei. Există un mare dezechilibru în ordinea claselor de vârstă. Lanțul de fabrici de cherestea de pe lina Tg. Mureș-Reghin-Toplița-Gheorgheni, Merdurea Ciuc-Sf. Gheorghe, plus cele mici răsfrate pe toate văile din munți, dar mai ales cele trei fabrici de celuloză (Piatra Neamț-Letea și Zărnești) epuizează ultimele arborete de rășinoase.

Constată că în toate ramurile de producție s'a produs o organizare modernă, pe baze științifice, făcându-se salturi gigantice în cei 18 ani de după războiu.

Chimia tehnologică și tehnologia lemnului au făcut progrese, ce cu mare greutate, se pot urmări chiar de silvicultori. Mijloacele prin care omul poate ajuta refacerea, dezvoltarea și înobilarea pădurilor sunt cam aceleași ca acum un secol. Metodele întrebuințate au mai mult la bază artificialul, iar capriciile naturii, în materie de păduri ne umilesc.

După o constatare din 1934 a suprafețelor neregenerate s'a ajuns la concluzia că e nevoie de mari cantități de semințe de rășinoase pentru :

- a) Regenerarea parchetelor prin însămânțări directe,
- b) Prin plantațiuni (deci înființări de pepiniere) și
- c) Consolidarea terenurilor degradate cu pin.

Își împarte comunicarea în trei părți:

A. Istoric și măsuri preliminare pentru recoltarea de semințe de bună calitate, în cantități mari și ieftine.

Până acum 10—12 ani semințele de molid se importau dela uscătorile din Viena, iar cele de pin până acum 2—3 ani. Din 1923 a început în regiunea Gheorgheni să se recolteze semințe de molid, însă în mod mai redus, fără a se urmări și date statistice necesare studiului semințelor. Scopul era să se sfârșească cu acest tribut către străinătate, atâta timp cât noi puteam furniza semințe în tregei Europe Centrale.

Cea mai mare cantitate atinsă până 1934 a fost de 6000 kg., din care o bună parte s'a cedat C. A. P. S.-ului.

Uscătorile ce s'au folosit atunci erau simple și se tatona prin încercări-nestudiate suficient modul de desaripare.

Procedeul folosit de Inspectoratul Sighișoara în ultimii 2 ani este:

1. După cercetări pe teren s'au stabilit pe o hartă centrele unde se pot recolta semințe de rășinoase și cantitățile aproximative, toate cazurile de fructificație (abundente, mijlocii, slabe). Cu această ocazie s'a constatat și periodicitățile fructificațiilor abundente de rășinoase.

2. Pe baza acestui studiu s'au fixat pe lângă centrele de recoltare și instalațiile uscătorilor.

3. Cantitatea mare de semințe recoltată se explică:

- a) Ani cu fructificație numai la 3—4 ani (parțiale).
- b) Prețul la kilogram se reduce cu 46—52%.
- c) Se ajută regenerările parchetelor prin însămănțări directe și cele mai preferabile.
- d) Se pot exporta semințe cu 54% mai ieftin față de prețurile actuale din străinătate.
- e) Calitatea semințelor din Carpați (în special cele din regiunea Gheorgheniilor) este foarte bună (1% impurități, 87—94% procent de germinare).
- f) Cerere mare de puleți de pin pentru terenurile degradate.

B. Recoltarea semințelor.

1. Se face o descriere detaliată a recoltării conurilor din arbori, instrumentele ce se folosesc (demonstrând că cel mai practic este cel adoptat de acest Inspectorat). Recoltările s'au făcut în zona mijlocie a molidului 800—1100 m. altitudine. O echipă de 2 oameni poate recolta până la 7.5 Hl. conuri molid, unu până la 1.2 Hl. pin austriac și 0.5—0.6 Hl. pin silvestru. Un Hl. conuri de molid cântărește în mediu (toate datele reprezintă media pe Inspectorat sau limitele) 30—32 kg. la molid și 49—51 la pinul silvestru. Conurile s'au depozitat în magazii și șoproane expuse frigului, fără a suferi însă de ger care a fost de —26° C. Se dau ample relații asupra tuturor operațiilor cu ocazia recoltării, depozitării, termenului de recoltare, transport, cîmă, din ce fel de arbori s'a recoltat, mărirea și calitatea conurilor, expoziții, etc.

Conurile de pin silvestris s'au recoltat din arborete crescute spontan (Tălmăcel, jud. Sibiu) și din plantații, iar pin austriac numai din plantații de

38—42 ani, din terenurile degradate. Recoltarea pinului silv. s'a făcut la altitudine de 420—1100 m, iar la pin austr. dela 440—770 m. altitudine. Recoltarea pinului s'a făcut dela 1 Decembrie până la mijlocul lui Martie.

2. Asupra uscătorilor face împărțirea următoare:

a) *Permanente*: 1. Din lemn (în mijlocul centrului de recoltare); 2. Din zid (în sat), la unu până la 8 km. de centru de recoltare.

b) *Volante*: 1. Numai din lemn și majoritatea instalate în satele de lângă centrul de recoltare.

Din punct de vedere al construcției interioare:

a) Uscătorii cu rafturi mobile (8—16 rafturi).

b) Uscătorii cu rafturi fixe (3—5 rafturi).

Conferențiarul descrie în detaliu o uscătorie cu rafturi mobile, oferind auditorilor și un album cu fotografii dela uscătorie permanentă din ocolul Corund.

Din constatările făcute la cele 3 uscătorii permanente și 14 volante ce au funcționat, s'a ajuns la rezultatul că uscătoriile volante cu rafturi mobile sunt cele mai practice, cu cel mai mare randament, instalația putându-se muta într-o singură căruță dela un centru la altul, montarea ei durând o zi. Cheltuielile investite în construcții se amortizează într'un singur an, conducerea putând fi încredințată unui brigadier silvic, iar epoca de uscarea conurilor și desariparea semințelor reducându-se cu 65% față de cele cu rafturi fixe.

Se descrie în detaliu modul cum se operează cu conurile dela intrarea lor în uscătorie până la scoaterea lor, câte încărcături de conuri s'au pus, durata de funcționare continuă a uscătorilor, modul de manipulare în uscătorile cu rafturi mobile a unei echipe de 4—6 lucrători, etc.

Conurile de molid și pin austriac s'au finit la uscat 20—24 ore la temperatura de 38—42° C, iar cele de pin silvestru 34—48 ore la 41—43° C.

3. După ce face o expunere a vechilor mașini de scuturarea conurilor, de desariparea și vânturarea semințelor (cu discuri suprapuse îmbrăcate cu postav și moriști) arată prin scheme:

a) Dubele de scuturat cele mai bune sunt cele prismatice cu baza exagonală și cu opritor intern de lemn.

b) Semințele aripate se clirulesc pentru eliminarea bracteelor, solzilor și rășinei printr'un ciur cilindric de tablă.

c) Toate celelalte operațiuni s'au concentrat și executat în perfecte condițiuni prin folosirea mașinei de treerat, la care s'a făcut o mică schimbare de site. Prin aceasta s'a redus prețul desaripării dela 8—15 lei, cât era înainte, la 2.50 lei pentru un kg. semințe curate, putându-și desaripa și curăți și la trior până la 800 kg. pe zi, semințele fiind triurate ca înainte.

4. S'au obținut următoarele rezultate:

Dintr'un Hl. conuri molid a rezultat 1.80—2.70 kg. semințe cu aripi

Dintr'un Hl. conuri molid a rezultat 1.04—0.25 kg. semințe fără aripi

Un Hl. semințe fără aripi de molid, cântărește 48—54 kg. în Munții Harghita și 57—60 kg. în Munții Ciucului. Un Hl. de semințe fără aripi de pin

silvestru cântărește 48 kg. Dintr'un Hl. de conuri de pin silvestru a rezultat 1.26 kg. semințe aripate s'au 0.77 kg, semințe desaripate. Dintr'un Hl. conuri de pin austriac a rezultat 1.50 kg. semințe fără aripi. Costul unui kg. de semințe de molid fără aripi este în mediu de 38.10 lei, fără investiții în construcții și 40.80 lei cu investiții. Un kg. de pin silvestru a costat 136 lei, iar unul de pin austriac 98 lei. În total, în anul curent, Inspectoratul a recoltat peste 3 vagoane semințe curate de rășinoase din care 28.000 kg. de molid și 1200 kg. pin, iar restul brad și diverse.

5. Se dau explicații asupra evoluției mașinilor, organizării, muncii și păstrării semințelor.

C. Constatări-propuneri.

1. Centre cu semințe bune de molid sunt: Toplița, Gheorgheni, Miercurea Ciuc; pentru pin silvestru: Sibiu; pentru pin austriac: Baraolt, Rupea, Sibiu; pentru brad: Brețcu, Covasna, Intorsura Buzăului, Săcele.

O lipsă de continuitate între masivele de rășinoase care pot fi centre de recoltare.

2. Conurile din arborii de pe pășunile împădurite și de pe crăcile laterale ale arborilor dau o producție mai mică la Hl. Conurile din zona superioară a molidului au semințe mai puține și de calitate inferioară.

3. În 1935 conurile de molid au fost atacate de *Laspeyresia strobilella* reducând cu 50% producția de semințe la Hl.

4. Este nevoie de o educație specială a personalului silvic ca recoltările să se facă rațional, iar știința să poată fi aplicată cu efect. Nu ne putem mulțumi cu orice fel de semințe, din orice loc, cu orice preț și orice varietate.

5. Se impune să păstrăm rezervele de masive de rășinoase, sănătoase, căci nu se știe ce fel de semințe vom obține din arboretele plantate de noi.

6. E necesar o propagandă pentru semințele de rășinoase, mai ales în străinătate, cu fișe pentru fiecare centru de recoltare, spre a nu mai figura la import asemenea articole.

7. O inventariere a suprafețelor de împădurit cu rășinoase este strict obligatorie, pe zone și esențe, climă și sol. Să ne apropiem mai mult de însămănări directe, decât de plantații.

8. Să se înceapă un studiu special al recoltărilor de semințe de rășinoase, așa cum sunt studiile similare în biologia umană (Eugenia) și alte ramuri din biologia vegetală, cu atât mai vârtos cu cât nouă ne trebuie perioade mari pentru obținerea și verificarea rezultatelor.

9. Avem nevoie de deuseuri și o standardizare cu firmă românească. Pentru aceasta se cere mai mult suflet, mai multă oboseală și mai mult dinamism.

La discuții au luat cuvântul d-nii prof. M. Drăcea, prof. Stinghe, I. Nițescu și I. Marinescu.

Red.

XI.

V. C. FILIP: PROBLEMA EXPORTULUI NOSTRU FORESTIER

La 14 Aprilie a. c. a avut loc a 11-a conferință a cercului de studii forestiere al societății, conferențind d-l V. C. Filip.

Problema conservării și ameliorării domeniului forestier constituie astăzi, pentru toate țările civilizate o preocupare permanentă dintre cele mai mari.

Distrușgerea nechibzuită și rapidă a majorității pădurilor, — în special cele de rășinoase și de stejar, — din Estul și Sudul Europei, cât și cele din America de Nord, au avut consecințe profunde în viața și istoria statelor. Inundațiile catastrofale din ultimele decenii, alunecările de terenuri, distrușgerea atâtor câmpii fertile, înlocuirea regimului permanent al apelor cu regimul torențial, schimbarea climei locale, provocate de distrușgerea pădurilor, sunt probleme ce se pun societății noastre.

Astăzi, toate țările recunosc necesitatea pădurii, mărturisesc greșelile trecutului și adoptă exploatarea rațională — bazate pe continuitatea capitalului forestier — în locul exploatărilor libere și coloniale practicate până astăzi. Atât în America de Nord, cât și în U. R. S. S., unde s'au făcut cele mai libere exploatări, se introduc exploatarea rațională. Pădurea este un bun al poporului, iar aplicarea economiei forestiere asigură, bazele statului și ale națiunii. Unde a pierit pădurea per și economia și cultura.

În România, în intervalul 1887 (când s'au pus bazele industriei lemnului, odată cu intrarea în vigoare a legii pentru încurajarea industriei naționale) și până astăzi, pădurile noastre de stejar și rășinoase au fost exploatare exclusiv după posibilitățile de plasarea lemnului pe piața internă și de bușeurile externe, după cel mai specific sistem al exploatărilor coloniale, urmărindu-se exclusiv rentabilitatea și desconsiderându-se cu desăvârșire cultura pădurilor. Decimarea pădurilor din România s'a făcut în majoritate de societățile forestiere internaționale cu sediile la Milano, Geneva, Budapesta și Viena. Un bilanț al pădurilor din România ne va înfățișa adevărata situație, acoperită până astăzi de cifre statistice prea vechi, pe cari practicile vremii le-au mâncat fără încetare, încât nu putem avea mai mult de 16—17% păduri efective.

Pădurile particular sunt ca și lichidate, fiind tăiate în baza amenajamentelor întocmite, în general, pentru a fi asigurate exploatarea comerciale și nu regenerarea arboretelor. Pădurile posesorale sunt exploatare și brăcuite datorită sistemului de tăere permis și înscris în așezămintele posesorale. Creșterea și funcționarea islazurilor comunale completează marea acțiune pentru distrușgerea pădurilor, ce se întreprinde dela 1919 încoace.

Obiectivul acțiunii noastre de mâine este de a normaliza exportul nostru forestier, care trebuie să fie o funcție a producției normale a pădurilor.

În baza evaluărilor cu totul aproximativ, bazate pe cifre statistice prea vechi pentru a nu fi discutate, se stabilește producția normală a pădurilor din România la cca. 16.505.000 m³ lemn rotund din care:

lemn de foc	9.488.000 m ³
lemn de lucru - rășinoase	4.476.000 m ³
lemn de lucru - foioase	2.542.000 m ³

Consumul intern este evaluat de cu 13.825.000 m³ lemne de lucru pentru foc, considerându-se consumul unitar la 6,450 m³ lemne de foc, 0,200 m³ lemne de rășinoase și 0,100 m³ lemne de lucru foioase.

În funcție de producția normală și consumul intern, disponibilul nostru în materiale lemnoase exploatabile este de 1.234.130 tone din care:

lemn de foc	775.950 tone	cca. 64%
lemn de lucru - rășinoase	248.320 tone	cca 19%
lemn de lucru - foioase	209.860 tone	cca 17%

Urmărindu-se exportul forestier efectiv, acesta s'a făcut în desacord flagrant cu disponibilul normal, și anume:

— lemnele de foc s'au exportat în general sub disponibilul normal, ajungând astăzi să fie cca 15% din acesta;

-- s'au exportat de 2--4,7 ori mai multe rășinoase peste disponibilul normal.

— lemnul de lucru-foioase, cu excepția stejarului, a fost exportat într-o proporție de cca. 50% față de posibilitatea normală de export în acest compartiment.

Situația de astăzi nu poate să mai fie menținută, fiindcă duce în mod fatal la epuizarea totală a pădurilor de rășinoase și stejar.

Producția forestieră trebuie pusă pe baze raționale, prin introducerea raportului susținut la exploatarea tuturor categoriilor de păduri, iar desfacerea și circulația mărfurilor să fie reglementată.

Exportul nostru se poate conduce de așa manieră încât să nu se depășească disponibilul normal exportabil, prin acțiunea acordurilor internaționale și organizarea propriu zisă și totală a acestui export din România.

Acordurile internaționale pentru redresarea comerțului european de lemnărie au fost impuse de depresiunea foarte mare asupra piețelor consumatoare ale lemnului, provocată de criza economică mondială.

Începând dela 1931 cu conferințele dela Paris și Varșovia, continuându-se cu conferința economică a Soc. Națiunilor din 1932; înființarea în Iulie 1932 a CIB-ului (comité international du bois) și conferința mondială a lemnului dela Viena din 1934, convențiile dela Budapesta, Milano, etc., și terminându-se cu înființarea ETEC-ului (European Timber Exporter's Convention), s'au putut determina stabilizarea exportului european al lemnului, urcarea prețurilor, însă-nătoșirea comerțului forestier, înlăturarea concurenței dintre țările exportatoare și reducerea exportului european de lemnărie la capacitatea normală de export a fiecărei țări.

Comparând exportul României cu exportul forestier european, din punct de vedere al esențelor, constatăm că, baza exportului european al lemnului o formează lemnul de rășinoase (94,8%) în timp ce lemnul de foioase reprezintă numai 3,2%, față de 20,9% cât exportă România.

Cunoscând cererile externe crescând pentru lemnăria de foioase, sub formă de cherestea și placaje, se poate mări exportul de foioase din România paralel cu reducerea exportului de rășinoase, a căror exploatare trebuie redusă cu cca. 50%. Și prin această normalizare a exportului nostru forestier, volumul devizelor rezultate nu va fi micșorat.

În lipsa unei organizațiuni diriguitoare a producției și desfacerii lemnului, exportul forestier al României urmează curba conjuncturii pieței externe, ajungând aproape dublu în raport cu 1933, în timp ce exportul european al lemnului s'a menținut aproape la același nivel în ultimii 4 ani.

Reglementările în materie de exportul lemnului nostru sunt datorite, în majoritate, activității Asociației Industriei Forestiere, — forestiera UGIR —, care, în intervalul 1931—1937 a întocmit listele de prețuri universale și prin comisiile sale de control, a realizat standardizarea dimensională și calitativă a lemnăriei ce se exportă din România.

În baza angajamentelor internaționale, urmează ca să desfacem în acest an, maximum 1.200.000 m³ cherestea de rășinoase, din care avem încheiate deja aproape 900.000 m³, în timp ce străinătatea reclamă tot mai insistent lemnul nostru. Pentru a nu se depăși cota noastră de rășinoase este nevoie să se introducă permisele de export.

Analizându-se factura exportului nostru forestier la care iau parte marea industrie internațională, importatorii, manipulanții și intermediarii, mica industrie forestieră și CAPS-ul cu cooperativele și fondurile, concludem de ce interesele acestei țări sunt desconsiderate și pădurile noastre decimate.

Această situație se va menține atâta timp cât CAPS-ul, cooperativele și fondurile vor lucra izolat, fără puțință de a imprima exportului nostru forestier o politică dictată de interesele pădurilor noastre.

Introducerea exploatărilor raționale și valorificarea produselor pădurilor noastre, de așa manieră încât tot câștigul să revină acestei țări, formează obiectivele politicii de mâine.

Mijloacele de acțiune sunt :

— Sindicalizarea proprietarilor de păduri, în care statul și instituțiile pensoare morale să dețină majoritatea,

— înființarea biroului de conjunctură și al vânzărilor comune, care poate să fie, eventual, UGIR-ul dezvoltat și adaptat noului politic.

Biroul de conjunctură ar avea de ținut următoarele evidențe: statistica cantităților de lemnărie fasonate, cantitățile consumate pe piața internă, statistica angajamentelor pentru export și fixarea prețurilor pentru vânzările comune.

Prin normalizarea exportului nostru forestier se cruță ultimele rezerve de rășinoase și se dezvoltă exploatarea fagului.

Stejarul, întrucât a ajuns să fie foarte puțin, să constituie un monopol al statului și vânzarea lui să se facă numai sub formă de cherestea.

Dirijarea totală a exportului de lemnărie va rezolva și politica naționalizării industriei și comerțului nostru de lemnărie.

Red.

XII.

DR. G. DINULESCU: «REPOPULAREA APELOR DE MUNTE CU PEȘTI

La 21 Aprilie a. c. a avut loc cea de a 12-a și tot deodată cea din urmă conferință din ciclul organizat, în anul acesta, de Cercul de studii forestiere al Societății noastre. Ea a fost dezvoltată de d-l dr. G. Dinulescu, șeful secției de piscicultură dela Institutul Național Zootehnic al României.

Problema dezvoltată de conferențiar interesează corpul nostru într'un grad destul de mare, făcând parte dintr'un domeniu care, mai ales administrativ, cade în lotul de preocupări al silvicultorilor. Cât privește latura științifică a problemei, se înțelege că nu poate fi vorba de o exclusivitate a cuiva. Dar nu despre aceasta este vorba acum, căci niciodată n'a fost vreo dispută între zootehnicienii și noi, în ce privește domeniul de activitate al fiecăruia, ci numai înțelegere și colaborare. Dealtfel prezența d-lui dr. Dinulescu la cercu nostru de studii, înconjurat și de o seamă de personalități de seamă din corpul medicilor veterinari, nu este decât un semn al acestei colaborări, care chiar și în domeniul pisciculturii în apele de munte, s'a legat, nu de azi și nici de ieri, ci cu ani în urmă. Noi am știut să prețuim aceasta și nu odată am dat probe, nu numai prin scris, dar chiar prin fapte. Ne place, în această ordine de idei, să reamintim cursurile de popularizarea cunoștințelor piscicole, organizate, anual, de Institutul Zootehnic, la care au luat parte, cu un interes deosebit, silvicultorii, atât ca auditori cât și ca profesori. Dar despre aceasta am mai scris chiar și în cronica mea din numărul precedent al revistei noastre.

D-l Dinulescu și-a început conferința prin a arăta importanța pisciculturii în apele de munte pentru economia țării noastre, speciile de pești care trăesc în aceste ape, precum și situația râurilor din punct de vedere al populației lor cu pește. D-sa, ca și toată lumea, a constatat o scădere îngrijorătoare a peștelui, expunând în același timp cauzele depopulării. A arătat apoi căile de folosit pentru asigurarea vieții, liniștei, circulației și reproducerii peștelui în râuri. Modalitățile de folosit pentru repopularea râurilor a format altă parte a conferinței, nescăpând din vedere, se înțelege, să arăte, în prealabil, principiile care trebuie să stea la baza acțiunii de repopulare. Punem în râu atâta pulet cât este în stare să hrănească, nu mai mult. Pentru aceasta este nevoie să se stabilească pentru fiecare râu de repopulat ceea ce profesorul Léger dela Grenoble numește «capacitate biogenică». D-l Dinulescu a arătat o cutie simplă, ieftină și ușor de transportat, în care se poate pune să se desvolte, la fața locului, ouăle embrionate procurate dela marile stabilimente de piscicultură. Este cu totul deosebită de aparatul lui Caradjaț, folosit pentru același scop în apele din Alpii francezi.

Nu este greu, acum după scurgerea unui timp așa de lung dela data conferinței d-lui Dinulescu, lipsiți de note, să reconstituim întreaga conferință. Trebuie să relevăm că ea a fost de așa natură expusă încât auditorul a urmărit-o cu un interes crescând. La deplina ei reușită a contribuit se înțelege și un întreg «arsenal» de material documentar, adus pentru ilustrarea celor expuse.

Af. Har.

NECROLOG

† PROFESORUL NICOLAE SAEGIU

La capătul unei îndelungate și rodnice vieți, a închis ochii pentru vecie, veneratul profesor onorar al Școlii politehnice din București, Nicolae Saegiu.

După frumoase studii în țară, Saegiu este trimis în Franța unde urmează și termină cu deosebit succes cursurile școlii naționale superioare de mine din Paris. Inapoiat în locurile natale, tânărul inginer Saegiu desfășoară o importantă activitate tehnică, luând parte la asanarea cartierului Cotroceni și la multe alte lucrări de specialitate.

În 1895 Saegiu ocupă prin concurs catedra de construcții, drumuri și poduri forestiere, de la școala specială de silvicultură de la Brănești, înființată cu doi ani mai înainte de Petre Carp. De aci înainte își consacră cea mai mare parte a vieții sale, carierei de profesor,

pe care a ilustrat-o cu competența și cu marea sa putere de muncă.

Creiază cursuri noi și interesante, care se disting prin claritatea expunerii și prin judicioasa împărțire și tratare a materiei. În 1908 reușește să publice, sub auspiciile societății «Progresul Silvic» o parte din aceste cursuri. «Nu mă pot opri», spune regretatul C. M. Mironescu, fost Director și profesor al Școlii

Naționale de Poduri și Șosele, în prefața acestei lucrări. «de a elogia pe D-l ing. Saegiu, pentru grija ce a pus și pentru osteneala, ce și-a dat, de a găsi cuvintele, cu cari, în vorbirea românească sunt denumite diferitele lucrări sau părți de lucrări, de care a avut a se ocupa și de a fi introdus aceste numiri în cartea D-Sale. Cuvinte ca: jilpuri, mărginare, argêle, spundii, opusturi, etc. și atâtea altele, cu caracter pur românesc, sunt desigur necunoscute multora dintre noi, cari fiindcă nu le cunoaștem ne vedem siliți a întrebuința franțuzismele sau germanismele luate din cărțile, în cari ne-am făcut fiecare instrucțiunea».

Termenii tehnici culeși, creați și introduși de Saegiu în domeniul, așa de puțin cunoscut până la el, al construcțiilor și transporturilor forestiere sunt și astăzi și vor rămâne totdeauna în uz, ca o mărturie a trudnicei sale activități de pioner.

Suflet entuziast, de bun român, Saegiu urmează în 1915 guvernul și armata țării în refugiul din Moldova, unde în August 1918 i-se încredințează direcția Școlii superioare de silvicultură, redeschisă temporar la Iași.

La înapoierea în teritoriul ocupat, în Decembrie al aceluiaș an, Saegiu are durerea să găsească școala din Brănești, unde și începuse cariera didactică, aproape complet distrusă de trupele bulgare. De acum începe sbuciumul de a găsi instituția de cultură, a cărei conducere i se încredinșase localul necesar, spre a-și continua activitatea. Se poate spune, cu drept cuvânt că Saegiu a avut Direcția Școlii superioare de silvicultură în momentele cele mai critice ale existenței acesteia.

Prin unirea Ardealului, Bucovinei și Basarabiei, numărul studenților acestei școli se triplase, greutățile de găsdire și întreținere ale acestora erau adesea de netrecut, în vreme ce mijloacele financiare puse la dispoziție pentru nevoile învățământului erau mai mult decât modeste.

Fără un local propriu și lipsit de fonduri, colecții, material didactic și adesea și de personalul necesar, Saegiu face totuși față onorabilă lucrurilor, reușind să așeze această ramură a învățământului tehnic la nivelul importanței ce i se cuvenea.

În scurtul interval de timp, cât a condus școala superioară de silvicultură, Saegiu s'a distins printr'o rară energie și coștinciozitate. Sever, dar totdeauna drept, regretatul profesor a dat acestei epoci frământate o aureolă de muncă și devotament dezinteresat, ce vor rămâne neșterse în istoria învățământului superior silvic.

La 1 Ianuarie 1921 Saegiu părăsește Direcțiunea școlii, care în curând avea să treacă la Școala Politehnică și își dedică restul anilor de serviciu exclusiv îndatoririlor de profesor. La 1 Ianuarie 1928 trece la pensie activând încă în domeniul profesiunii sale de inginer minier.

Dar bătrânul profesor, retras în liniștea căminului său modest, nu uită nici decum școala, căreia îi închinase anii cei mai frumoși ai vieții sale. În 1929 dăruiește Școlii Politehnice frumoasa sa bibliotecă personală, constând din

550 volume de matematici, fizică, chimie și diverse specialități tehnice, cimentând încă odată, prin această importantă donație, legăturile dintre el și inginerii de mâine.

De la Saegiu ne rămân, în afară de cursurile profesate la școala superioară de Silvicultură și apoi la Politehnică, importante lucrări tehnice și publicațiuni cari vor constitui un prețios tezaur de cunoștințe de specialitate.

Iar caracterul său inflexibil și cinstea-i ireproșabilă, vor fi pentru cei ce l-au cunoscut și iubit, un exemplu de neasemuită frumusețe.

Corpul defunctului a fost incinerat în ziua de 4 Iunie a. c., orele 5 p. m., la Crematoriul Cenușa din București.

Cu această ocazie, au vorbit d-nii Prof. M. Drăcea din partea Soc. «Progresul Silvic», în cadrul căreia defunctul activase adesea, M. P. Florescu din partea Eforiei Spitalelor Civile, M. Constantinescu director general din partea Soc. «Creditul Minier» al cărei membru fondator N. Saegiu fusese, și D. Sburlan din partea Școlii Politehnice din București.

Fie-i țărina ușoară și amintirea veșnică.

D. Sburlan

P U B L I C A Ț I U N I

DECIZIUNI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Diracția Regimului silvic

DECIZIUNE

Noi, Ministru secretar de Stat la Departamentul Agriculturii și Domeniilor,
Asupra raportului Domnului Director al Regimului Silvic,

Având în vedere art. 2 din codul silvic;

Având în vedere art. 2 din legea modificatoare la codul silvic, publicată
tu Monitorul Oficial Nr. 131/920,

DECIDEM:

Art. 1. — Se aprobă de noi:

a) Regulamentul de exploatare al pădurii „Glămbocelul”, județul
Muscel, proprietatea Maria G-ral N. C. Constantinescu, în suprafață de 337 ha,
3300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani.

Dacă din orice motiv nu se va recolta coaja de tăbăcărie, regulamentul sa
va revizui, adoptându-se revoluția normală de 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii „Pădurea Contesei”,
Jud. Târnava-Mică, proprietatea Ilona Teleky, în suprafață totală de 57 ha, 5500
mp. Seria I-a Regimul crâng cu 30—40 rezerve de gorun la Ha, și revontia nor-
mală 20 ani. Seria II-a crâng simplu, revoluția normală 10 ani.

c) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii „Tuleasca și Hula
Lungă”, județul Târnava-Mică, proprietatea Fulea Ion și soții, în suprafață de
31 ha, 4500 mp. Regimul crâng cu câte 50 rezerve esența stejar la Ha, Revoluția
normală 20 ani.

d) Amenajamentul pentru exploatare al pădurii „Pădurea D. lui
Rus Petru”, județul Alba, proprietatea Ana Rus n. Pop, în suprafață de
27 ha, 3500 mp. Regimul crâng cu câte 40 rezerve esența stejar la Ha. Revoluția
normală 20 ani.

No. 92217/937.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii „Stoiana”, județul Dolj,
proprietatea Zoe Al. Soutzo, în suprafață de 424 ha, 1889 mp. Regim și tratament
crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

b) Regulamentul pentru exploatare al pădurii „Giurgesti-Racovna”, județul Buzău, proprietatea Alexandru I. Ciulei, în suprafață de 92 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

No. 92218/937.

a) Revizuirea amenajamentului Râșca, jud. Baia, proprietatea Statului, în suprafață de 14645 ha, 8000 mp. Trei serii de exploatare tratate în codru cu tăieri succesive și revoluția normală 120 ani pentru primele 2, iar pentru seria III-a revoluția normală 100 ani.

b) Amenajamentul pădurii Arceru, Seria IX-a, jud. Dolj, proprietatea Statului, în suprafață de 369 ha, 9500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Pentru primii 5 ani se va aplica amenajamentul întocmit în 1935. Revizuirea după 5 ani în 1939.

c) Amenajamentul pădurii Cerehezia, Seria III-a, jud. Ilfov și Dâmbovița, proprietatea Statului, în suprafață de 431 ha, 7000 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 108 ani. Revizuirea după 9 ani.

No. 97350/937.

a) Amenajamentul pădurii Rariște, jud. Târnava-Mică, proprietatea Petre Deac și 77 soți, în suprafață de 100 ha, 5500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Voivodava, jud. Mureș, proprietatea Banffy Dănilă, în suprafață de 66 ha, 1700 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Făget, jud. Odorheiu, proprietatea Francisc și Estera Szekely, în suprafață de 47 ha, 9600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii Feniș, județul Odorheiu, proprietatea Bisericii Unitariene din com. Cehețel, în suprafață de 11 ha, 5264 mp. Regim și tratament codru cu tăieri succesive. Revoluția 80 ani.

No. 103251/937.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Piciorul Popii, jud. Mureș, proprietatea Dr. Israel Biller, în suprafață de 1033 ha, 5000 mp. tratată în 4 serii de exploatare cu regimul și tratamentul codru cu tăieri rase și revoluția normală 90 ani și o serie de protecție exploatabilitatea fizică.

b) Amenajamentul pădurii Bileag, jud. Someș, proprietatea Ladislau Bethlen, în suprafață de 79 ha, 2300 mp. două serii de exploatare dintre care: Seria I-a tratată în regimul crâng și revoluția normală 30 ani; iar seria II-a codru grădinarit revoluția normală 80 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Herobocca, județul Trei Scaune, proprietatea Bartol Bertalan și soția, în suprafață de 37 ha, 8448 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

No. 102759/937.

a) Amenajamentul pădurii Hudești, lotul III, județul Dorohoiu, proprietatea Eufrosina Ciolac, în suprafață de 535 ha 9000 mp. Două serii de exploatare tratate în regimul crâng cu revoluția normală 20 ani pentru S. I-a și 3 ani pentru S. II-a.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Ojdula, județul Trei Scaune, proprietatea Ioan Nemeș, în suprafață de 53 ha, 5100 mp. Două serii de exploatare

dintre care seria I-a codru cu tăieri rase, iar seria II-a codru cu tăieri succesive și revoluția normală 90 ani pentru ambele serii.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Pârâul Caratua, jud. Trei Seane, proprietatea Anton Kerekes, în suprafață de 33 ha, 0600 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii Birkon-Valea Furcii, jud. Târnava-Mică, proprietatea Herman George și soții, în suprafață de 23 ha, 9400 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii Konerteasca, județul Târnava Mică, proprietatea Konnerth Martin ș. a. 71, în suprafață de 20 ha, 2900 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

No. 103948/937.

a) Amenajamentul pădurii Todireni, jud. Roman, proprietatea moșten. Flora C. Biuciu, în suprafață de 631 ha. Regim și tratament crâng compus. Revoluția normală 30 ani începând din 1936/937.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Rocca, jud. Gorj, proprietatea N. T. Davitoiu și C. N. Popescu, în suprafață de 6 ha, 0300 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Gărcina, jud. Arges, proprietatea Parohiei Bisericii Căcaleți-Zărnești, în suprafață de 44 ha, 0232 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 32 ani.

d) Amenajamentul pădurii Coltul Mirajului, jud. Mureș, proprietatea comunei Magherani, în suprafață de 22 ha, 4000 mp. Regim crâng. Revoluția normală 30 ani.

No. 103949/937.

a) Amenajamentul pădurii Intre hotare și altele 13 trupuri, jud. Târnava Mică, proprietatea comunei Măghereus, în suprafață de 256 ha, 4900 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 40 ani.

No. 103950/937.

a) Revizuirea amenajamentului pădurii Moldovița, jud. Câmpulung, proprietatea comunei Moldovița, în suprafață păduroasă de 1513 ha, 6600 mp. Regim și tratament codru cu tăieri rase. Revoluția normală 90 ani. Revizuirea după 9 ani.

No. 105718/937.

a) Amenajamentul pădurii Săncălah, jud. Odorheiu, proprietatea Băncii Unite din Sighișoara, în suprafață de 122 ha, 5782 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Fața Bădiului, jud. Someș, proprietatea compozitorului urbarial din com. Bădiu, în suprafață de 36 ha, 9000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Dealul Văzută, jud. Odorheiu, proprietatea Vilna Fr. Mathé, în suprafață de 18 ha, 7000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

105719/937.

a) Amenajamentul pădurii Valea Mare, jud. Târnava-Mică, proprietatea Composesoratului Tătărlana, în suprafață de 176 ha, 3000 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii Arsura, jud. Târnava-Mică, proprietatea Composesoratului Petrisat, în suprafață de 41 ha, 2900 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii Cuneștii de Jos, jud. Ialomița, proprietatea Jean Bădulescu, în suprafață de 35 ha, 2000 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 5 ani.

No. 107944/937.

a) Amenajamentul pădurii comunale Tulgheș, județul Ciuc, proprietatea comunei Tulgheș, în suprafață de 1429 ha. Regim și tratament codru cu țieri rase. Revoluția normală 100 ani.

b) Amenajamentul pădurii Bogiei, jud. Mureș, proprietatea Alois și Otilia Mudra, în suprafață de 50 ha, 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoaiele Pietroșani și Buciumeasca, jud. Muscel, proprietatea Zoe Calleya Baldovin, în suprafață de 18 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 25 ani. Revizuirea scadentă în 1935.

d) Amenajamentul pădurii Zăvoiușul Desirații, jud. Brăila, proprietatea Eforiei Spitalului Civile, în suprafață de 13 ha, 7600 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 8 ani. Revizuirea după 8 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii Zăvoaiele Saleia, jud. Mehedinți, proprietatea G. G. Plessea, în suprafață de 11 ha, 5800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 15 ani. Revizuirea după 5 ani.

No. 107944/937.

n) Revizuirea amenajamentului pădurii Pătrăuți pe Suceava, jud. Suceava, proprietatea Obstei Pătrăuți pe Suceava, în suprafață de 161 ha, 1320 mp. Regim și tratament codru cu țieri succesive. Revoluția normală 80 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Lunca, județul Ialomița, proprietatea Victoria I. R. Tudorache, în suprafață de 25 ha. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani.

c) Amenajamentul pădurii Zăvoiușul Boteni, jud. Dâmbovița, proprietatea C. Vințilescu, în suprafață de 16 ha, 4000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 8 ani.

d) Amenajamentul pădurii Boghiș, jud. Târnava-Mică, proprietatea Vădior Ion al Tristului, în suprafață de 14 ha, 2700 mp. Regim crâng. Revoluția normală 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii La Rezerva, județul Mureș, proprietatea Wagner Irina n. Petrovița, în suprafață de 10 ha, 3500 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

No. 111006/937.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Sicrița, jud. Prahova, proprietatea Stellen Dumitrescu, în suprafață de 197 ha, 8400 mp. Două Serii de exploatare tratate în regimul crâng și revoluțiile normale de 12 și 6 ani. Revizuirea după 10 ani pentru Seria I-a și 6 ani pentru Seria II-a.

b) Revizuirea regulamentulului de exploatare al pădurii Mălița, jud. Muscel, proprietatea Anton și Paul N. Paul, în suprafață de 21 ha, 6000 mp. Regim și tratament codru cu țieri rase. Revoluția normală 70 ani. Revizuirea în anul 1939.

c) Amenajamentul pădurii Gheorghendoaia și Recheștoaia, jud. Târnava Mică, proprietatea Bisericii evangh. lutherane din Sântioana, în suprafață de 16 ha, 5000 mp. Regim și crâng. Revoluția normală 30 ani.

No. 111009/937.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Izvorul de Sus, jud. Argeș, proprietatea Ioana Peticari, în suprafață de 152 ha, 0700 mp. Regim crâng. Revoluția normală 20 ani.

b) Amenajamentul pădurii Pădurea Urbarială, jud. Alba, proprietatea compozitorului foștilor iobagi din Micoșlacu, în suprafață de 90 ha, 10000 mp. Donă seriei de exploatare trate în regimul crâng cu revoluția normală 20 și 10 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii Valea Greci-Picioarul lui Bogdan, jud. Prahova, proprietatea Vasile Niculescu, în suprafață de 88 ha, 0400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 18 ani.

d) Amenajamentul pădurii La Lac, jud. Târnava-Mare, proprietatea Bisericii Evangh. luth din Ighișul Nou, în suprafață de 34 ha, 5300 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii Pădurea Comunei Bichiș, jud. Târnava-Mică, proprietatea comunei Bichiș, în suprafață de 33 ha, 6600 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

No. 111010/937.

a) Amenajamentul pădurii Stolnici (Bălăceanca), jud. Argeș, proprietatea Gr. C. Bălăceanu, în suprafață totală de 676 ha, 5500 mp. Trată în o serie de crâng cu revoluția normală de 25 ani și o serie de codru grădinarit cu exploatabilitate fizică.

b) Revizuirea amenajamentului pădurii Muntele Mic, jud. Severin, proprietatea Comunității de Avere Caransebeș, în suprafață de 399 ha, 8800 mp. Trată în 3 serii de producție cu regim și tratament codru grădinarit și exploatabilitatea fizică.

c) Amenajamentul pădurii Dos, jud. Someș, proprietatea comunei Top, în suprafață de 93 ha, 3200 mp. Regim crâng. Revoluția normală 30 ani.

d) Amenajamentul pădurii Fața, jud. Someș, proprietatea comunei IMăluț, în suprafață de 75 ha, 2400 mp. Regim crâng. Revoluția normală 30 ani.

e) Amenajamentul pădurii Baicoșul Mare, județul Sălaj, proprietatea Bisericii gr. cat. din Cehal, în suprafață de 68 ha, 4700 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

f) Amenajamentul pădurii La Honecea - Gruinul Tiganului, jud. Alba, proprietatea Teodor Radu și a. 3, în suprafață de 59 ha, 0200 mp. Regim crâng. Revoluția normală 15 ani.

g) Amenajamentul pădurii Gavrilești, jud. Cernăuți, proprietatea I. Gaiklevici, în suprafață de 18 ha, 8200 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

No. 117457/937.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii Cobelora, județul Rădăuți, proprietatea Ștefan Mecno, în suprafață de 49 ha, 2800 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii Tisnețea, jud. Rădăuți, proprietatea I. Rauchwerger s. a. 3, în suprafață de 42 ha, 7800 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii **Racova**, județul Rădăuți, proprietatea moșten. David Aron, în suprafață de 30 ha, 0100 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii **Brodina de Sus**, jud. Rădăuți, proprietatea Ana Chera, în suprafață de 29 ha, 6100 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii **Iarovița**, jud. Rădăuți, proprietatea Gh. Ibrăstic, în suprafață de 24 ha, 3400 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani.

f) Amenajamentul pădurii **Fundătura**, jud. Semeș, proprietatea Composesoratului urbanilor din Silviș, în suprafață de 23 ha, 3000 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

g) Regulamentul de exploatare al pădurii **Hrobescie-Torăceii**, jud. Rădăuți, proprietatea Gh. al lui Alexa Mațiope, în suprafață de 10 ha, 8000 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii **Chinască**, județul Storojineț, proprietatea Djurice Alexa al lui Ien, în suprafață de 6 ha, 2200 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii **In Găunoaia**, județul Târnava Mică, proprietatea Teodor Roman, în suprafață de 3 ha, 8500 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii **Hilboea**, jud. Rădăuți, proprietatea Dăbătriu și Ecaterina Hauca, în suprafață de 1 ha, 1200 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani.

No. 117456/337.

a) Regulamentul de exploatare al pădurii **Sestina**, jud. Mureș, proprietatea Irina Constantinidi, în suprafață de 149 ha, 6600 mp. Regim și tratament codru cu țări rase. Revoluția normală 90 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii **Mogosani**, jud. Gorj, proprietatea Banca Comerțului Agenția Tg. Jiu, în suprafață de 63 ha, 7500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Toate Pădurile**, județul Târnava-Mică, proprietatea Miko Laslo și Arpad, în suprafață de 57 ha, 7660 mp. Două serii de exploatare tratate în crâng simplu cu revoluțiile normale de 20 și 10 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Fundătura**, județul Târnava-Mică, proprietatea Văd. Ștefan Gidofaly, în suprafață de 23 ha, 9000 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

e) Amenajamentul pădurii **Muravineț**, jud. Bălți, proprietatea D.tru I. Precul, în suprafață de 19 ha, 2300 mp. Două serii de exploatare tratate în crâng simplu cu revoluția normală de 10 și 20 ani.

f) Amenajamentul pădurii **Damascani**, jud. Bălți, proprietatea Gh. I. Precul, în suprafață de 15 ha, 0900 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 10 ani.

g) Amenajamentul pădurii **Muravineț**, jud. Bălți, proprietatea Gh. I. Precul, în suprafață de 9 ha, 9160 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

h) Regulamentul de exploatare al pădurii **Ohrăjeasca la Dos**, jud. Buzău, proprietatea Maria Ion Gr. Enurescu, în suprafață de 2 ha, 0500 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani.

i) Regulamentul de exploatare al pădurii **Urzieasa**, jud. Argeș, proprietatea Gh. Bulescu, în suprafață de 1 ha, 9526 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

j) Regulamentul de exploatare al pădurii **Dosul Râului**, jud. Argeș, proprietatea T. I. Bădescu, în suprafață de 1 ha, 5000 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 40 ani.

No. 103017/97.

a) Amenajamentul pădurii **Ciupogeanca**, județul Vlașca, proprietatea Corneliu Stănescu, în suprafață de 142 ha, 0465 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 12 ani. Revizuirea după 12 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Făget**, jud. Târnava-Mică, proprietatea Poțșa Iosif, în suprafață de 57 ha, 54 mp. Tratată în o serie de crâng cu revoluția normală 20 ani și o serie de codru cu țierii succesive.

c) Amenajamentul pădurii **Valea Mică**, județul Târnava-Mică, proprietatea Teodor Oniga și soții, în suprafață de 49 ha, 6600 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

d) Amenajamentul pădurii **Pădurea exterioară**, jud. Târnava Mică, proprietatea comunei Medveș, în suprafață de 16 ha, 6900 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii **Ainar**, jud. Odorheiu, proprietatea Ludovic Imecs și alții, în suprafață de 15 ha, 1400 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 30 ani.

f) Amenajamentul pădurii **După Câpuș**, jud. Someș, proprietatea comunei Sillvaș, în suprafață de 14 ha, 0100 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

No. 123613/937.

a) Amenajamentul pădurii **Pădurea Mare**, jud. Someș, proprietatea comunei Nienla, în suprafață de 107 ha, 25 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

b) Amenajamentul pădurii **Dobăca**, județul Someș, proprietatea comunei Sânicocara, în suprafață de 32 ha, 4100 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 30 ani.

c) Amenajamentul pădurii **Herepca**, jud. Târnava Mică, proprietatea comunei Herepca, în suprafață de 27 ha, 7000 mp. Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.

No. 123614/937.

a) Amenajamentul pădurii **Coasta Plesii**, județul Târnava Mică, proprietatea comunei Deag, în suprafață de 63 ha, 6900 mp. Regim crâng. Revoluția normală 30 ani.

b) Regulamentul de exploatare al pădurii **Brodina de Sus**, jud. Rădăuți, proprietatea Fedor Marocico, în suprafață de 51 ha, 9600 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani.

c) Regulamentul de exploatare al pădurii **Cobelora**, jud. Rădăuți, proprietatea Maria Habur, în suprafață de 49 ha, 4700 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani.

d) Regulamentul de exploatare al pădurii **Cilișeni**, jud. Suceava și Baia, proprietatea Maria I. Bibra, în suprafață de 25 ha, 1800 mp. Regim și tratament crâng simplu. Revoluția normală 20 ani.

e) Regulamentul de exploatare al pădurii **Rosișnei**, jud. Storojineț, proprietatea Iacob Landwehr, în suprafață de 20 ha, 1571 mp. Regim și tratament codru grădinarit. Revoluția normală 90 ani.

f) Amenajamentul pădurii Dealul din Milloc. jud. Târnava Mică, proprietatea Herman și Mina Schiel, în suprafață de 14 ha. 5400 mp, Regimul crâng. Revoluția normală 20 ani.
No. 123615/937.

Art. 2. — Revizuirea amenajamentelor și regulamentelor de exploatare mai sus menționate se va face după zece ani.

Dacă vrcuza din păduri în total sau în parte intră în dispozițiunile legilor: pentru protecția monumentelor naturii, pădurilor necesare apărării naționale, pădurilor de protecție; revizuirea se va face și mai înainte de acest termen.

Art. 3. — Aceste regulamente de exploatare, amenajamente, etc. se aprobă numai din punct de vedere tehnic silvic, luându-se drept definitivă situația comunicată de organele de aplicare a legii pentru reforma agrară.

Constatăndu-se însă în urmă că arătările din aceste regulamente, amenajamente etc., referitoare la suprafața pădurii, la numele proprietarului, etc. au fost date eronat sau între timp au suferit schimbări din cauza reformei agrare, sau alte cauze, regulamentul sau amenajamentul se va revizui imediat, fie din punct de vedere tehnic silvic, fie asupra proprietății, etc.

Art. 4. — Toate celelalte dispozițiuni prevăzute în studiile respective și articolul adițional anexat fiecăruia sunt executorii.

Art. 5 și ultim. — Domnul Director al Regimului Silvic este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Ministrul Agriculturii și Domeniilor (ss) T. Moșolu

REVISTA PĂDURILOR

Comitetul de redacție:

Redactor-șef: Stinghe V.

Membri:

Drăcea M.
Ioan P.

Rădulescu M.
Sburlan D.

SOCIETATEA «PROGRESUL SILVIC»

Persoană morală prin Decretul Regal 1630 din 28 Aprilie 1904

Consiliul de Administrație pe 1937:

Președinte: Drăcea M.

Vice-Președinți: { Alimănișteanu C.
Stinghe N. V.

Casier: M. Rădulescu

Secretar general: Tr. Ionescu-Heroiu

Secretari: { Ilie C. Demetrescu
D. A. Sburlan

Membrii:

Bunescu M. C.

Butoi Al.

Caragea N. N.

Emanoil C.

Florescu M. P.

Georgescu P. C.

Grozescu D.

Ionescu A.

Lazăr H.

Lufescu Gh.

Minescu Gh.

Năstăsescu Gh.

Nedelcovici Alh.

Priboianu V.

Vâlceanu Eug.

Cenzori: Ionescu Gh., Chercea Gh., Palade E.

Cenzori supleanți: Teodorescu Șt., Constantinescu Gh. și
Georgescu St.

Prețul abonamentului:

Pe un an pentru insfiluții	500	Lci
„ „ „ particulari	300	„
„ „ „ pentru membrii Societății	200	„
„ „ „ pentru conducători și brigadieri	75	„
Numărul	25	„

Manuscrisele nepublicate se înapoiază.

1911

